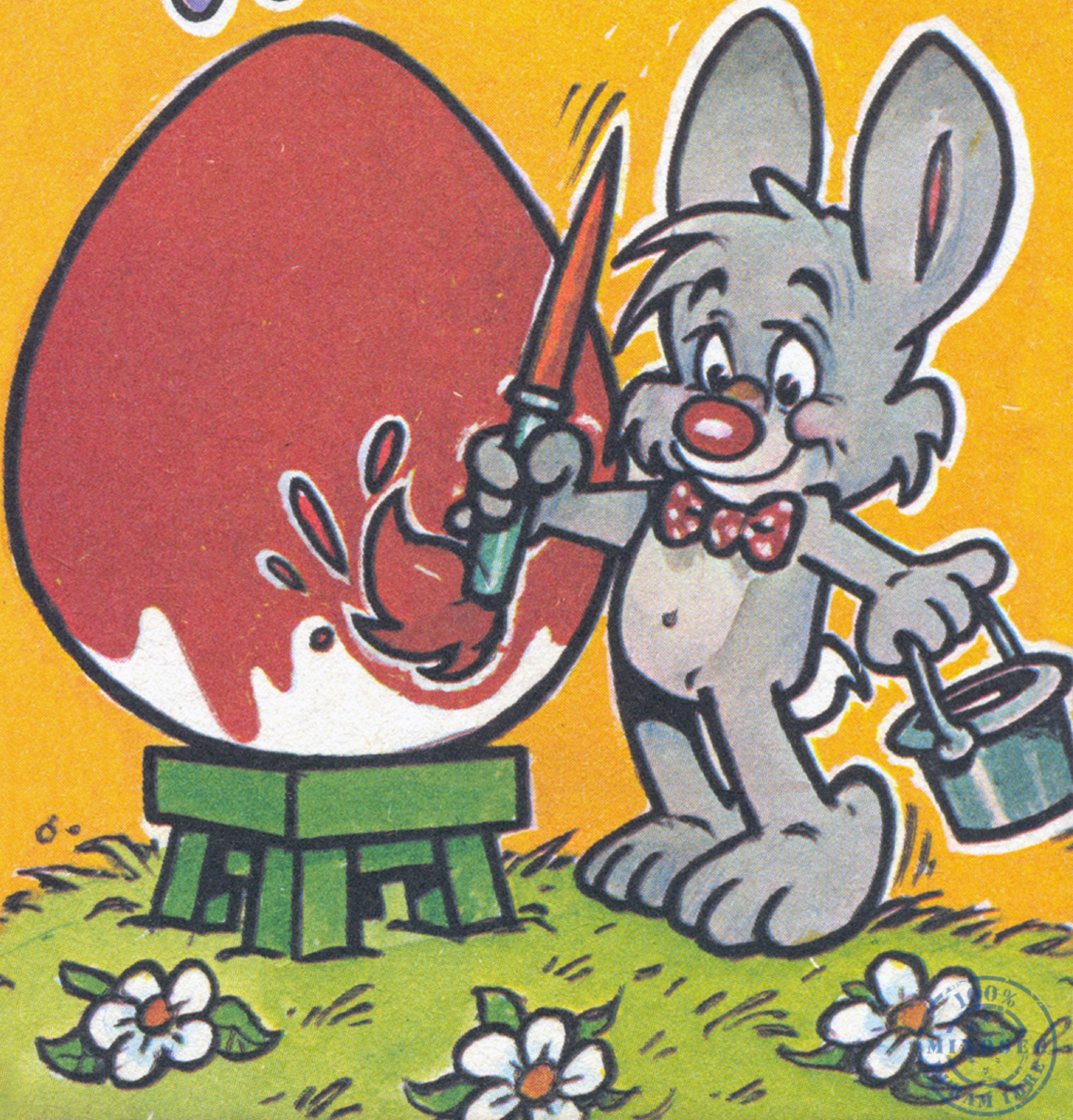
Hahota

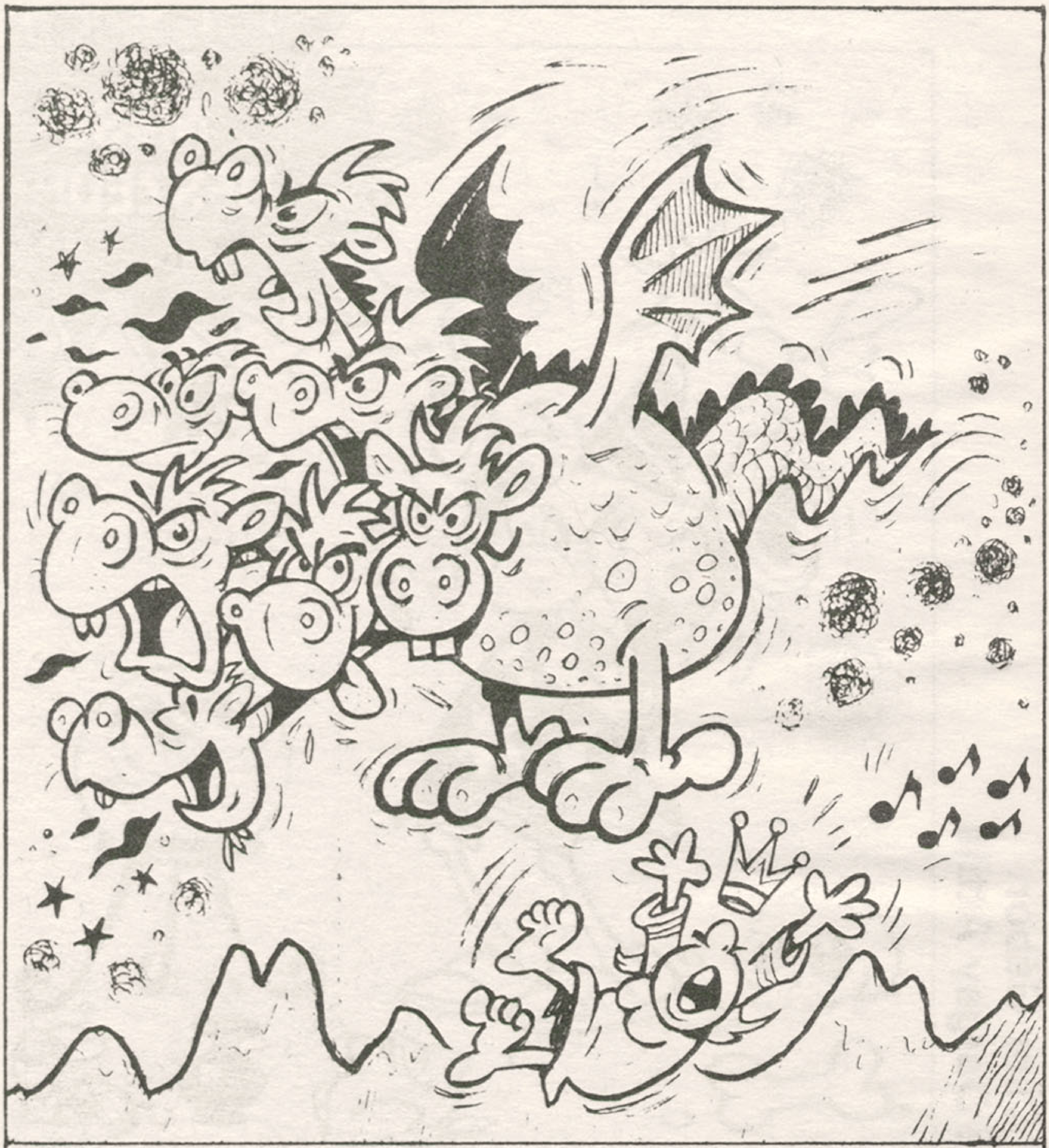
SZKENNELÉS ÉS UTÓMUNKÁK:
HURAM IMRE
2013

„Figyelem, figyelem! ... A Fekete Végzet hívja a Balsors Bajnokait! Gyűlést tartunk a Galóca Palotában! Napirendi pontok: 1. Ármány szövése. 2. Bosszú forralása. Meseország minden sötét lelkű polgárát szeretettel várjuk! Vége!"

Írta: Cser Gábor
Rajz: Dargay Attila

1

Elsőként a Hétfejű Sárkány érkezett. Majd szétrobbant a méregtől, leginkább egy túlfűtött kazánra emlékeztetett. „Disznóság! — sisteregte. — Mindig királylányrablás közben zavarják az embert!"

2

„Megőrülök! — lihegte a Boszorka. — Nem elég, hogy egy rémtettet nem lehet nyugodtan végrehajtani, még ez az átkozott seprű is éppen most döglik be!"

3

„Tessék! — dohogott a Dzsinn. — Meseszerte rajtam röhög minden kósza tündér! Ott megy a bicegő Dzsinn, nagyon jó. Tisztességesen ki sem tudok szabadulni a palackból ebben a fejetlen rohanásban!"

4

„Ezek az örökös értekezletek tesznek a sírba! — mérgelődött a Vasorrú Bába. — Nem elég, hogy az orromat sem tudtam kifényesíteni, de mire hazaérek, Jancsi és Juliska megeszi az egész Mézeskalácsházat!"

5

„Megette a fene az egészet! — vicsorgott a Farkas. — Piroska meg a Nagymama pazar lakomát csapnak, amíg én gyűlésekre járok. Arról már nem is beszélve, hogy a kisgidák is éppen egyedül vannak otthon!"

6

„Ezt a szégyent! — sziszegte az Éj Királynője. — Úgy botorkálok itt, mint egy vak koldus. Mert fényes nappal kellett útrakelnem! Ezt a fényözönt nem bírom elviselni . . .!"

7

„Ismerem én már az ilyen összejöveteleket! — mennydörgött a Hegyhengergető. — Az ember halálra unja magát, ha nem tereli el a figyelmét valamivel. Én mindenesetre ezt a hegyet fogom majd hengergetni közben . . .!"

8

„Így nem lehet dolgozni! — mondta fagyosan a Jégkirálynő. — A végén még majd szégyenszemre fürdőruhában kell járnom. Micsoda hőség! . . . Ráadásul annyira kellett sietnem, hogy nem volt időm jéggé dermeszteni az út menti virágokat!"

9

„Azért jöttünk össze cimborák, mert ez így nem mehet tovább! Minden mesében mi húzzuk a rövidebbet. Hát hol itt az igazság?! Valamit tennünk kell. Javaslataim a következők . . .”

10

„Elsősorban együnk valamit — szólt közbe a Farkas —, mert olyan éhes vagyok, mint a . . ." A boszorkány azonban a szó szoros értelmében a szavába vágott.

„Csend!" — hörögte a banya. — Ilyesmire most nincs idő!"

11

„Ha harc, legyen harc! — acsarkodott a Farkas. — Azért is enni fogok! Nem mondom, egy őzgida jobb lett volna, mint ez a rágós, sovány banya, de hát szűkös időkben nem szabad válogatni!"

12

„Hé! Mi ez? Rövidzárlat . . .?!" — rikácsolta a varázsló.

Az általános zűrzavart az Éj Királynőjének metsző kacagása szakította félbe:

„Vége a tivornyának, izgága csőcselék! Addig nem adom vissza a fényt, amíg a helyetekre nem botorkáltok! . . .

13

A Jégkirálynő is úgy érezte, hogy elérkezett az ő pillanata.

„Nyugi!" — mondta hűvösen, és dermesztő hideget támasztott. Már a tűzforró Sárkány is csaknem jéggé fagyott . . .

14

A Hétfejű mérgét azonban nem lehetett egykönnyen lehűteni. „Nocsak! — dohogott magában. — A végén még megfázom . . ." És ontani kezdte a tüzet. A gonoszok gyűlése ezzel véget ért, és a jövőben is a jók fognak diadalmaskodni. Legalábbis a mesében . . .

15

HU-MORZSÁK

TISZTÁBA-TÉTEL

Azt mondta a Kriszti társa:
Add be ruhád tisztításra!
Elveszi az ember becsét,
Ha ruháján van egy pecsét.
Ügyes szaki tisztít ottan,
Visszakapod tisztítottan.

NE LÉGY BETEG, SE NEM KÁBA

Aki beteg, aki kába,
Az menjen a patikába.
Vegye be a gyógyszert ésszel,
Ne vitázzon gyógyszerésszel.
Hallgasd meg a terápiát,
És ne igyál reá piát . . .

AMI A LEGEK KÖNYVÉBŐL KIMARADT

Melyik

— a legfiatalabb hegy? **A Fruska Góra**

— a legromlottabb folyó? **A Rima**

— a legszószátyárabb író? **Dumas**

— a legapásabb színésznő? **Irene Papas**

— ország fővárosában nincsen csoportosulás? **Norvégiában, ahol az emberek — még mielőtt csoportosulnának — már Oslóban vannak.**

— a legköltőibb ország? **Itália, mert ott még a pénz is líra.**

PUSZTÍTÓ KÓR — TAVASZI FÁRADTSÁG

Ilyentájt, mikor kikel a pitypang, és pitymallik a kikelet, különös, pusztító kór támadja meg szeretett hazánk legértékesebb nemzedékét, honi iskoláink derék diákságát. A tudomány értetlenül áll a rejtélyes nyavalya előtt, lényegéről semmit sem sejt, csupán a nevét tudja.

Tavaszi fáradtság.

Az emésztő kórság szimptómái azonban széles körben ismeretesek.

A betegség kezdeti stádiumában a páciens görcsösen elutasít magától mindenféle fizikai aktivitást.

— Pistike, menj le focizni!

— Pistike, csukd be az ablakot!

— Pistike, nyisd ki a szemedet!

A beteg eme durva és minden tapintatot nélkülöző felszólításokra kivétel nélkül szívet tépő nyögdécselésekkel válaszol, elhaló ógás-mógásokkal adja az értetlen külvilág tudomására, hogy a véglegesen elgyengült szervezete immáron abszolúte alkalmatlan az efféle ostoba és merőben felesleges tevékenységre.

Lelkivilágát ugyanakkor érthető fájdalom járja át, a megbántottság szörnyű érzése. Tudván tudja, hogy az egész világ összefogott ellene, és mindenki csupán az ő eltiprását, megsemmisítését tartja szem előtt. Mély meggyőződése, hogy Giordano Bruno helyzete még a máglyán is klasszisokkal volt különb az ő jelenlegi állapotánál. Vad elkeseredését még csak szítja az a tudat, hogy minderről nem ő tehet. Hanem az óceáni eredetű légtömeg, a rugaszkodó kertekből beáramló ronda virágillat és az ócska kis napfény, hogy vitte volna el az ördög valamennyit.

A kór lassú elhatalmasodása során aztán a páciens már a szellemi aktivitás minden változatától is heveny hányingert érez.

— Pistike, csináld meg a matekot!

— Pistike, írd meg a nyelvtant!

— Pistike, tanuld meg a versikét!

A páciens az effajta kegyetlen felszólításokra már legfeljebb egy-egy haláltusát idéző sóhajjal képes reagálni. Jogos felháborodásában legszívesebben az asztalra csapna, csak persze nincs már ereje hozzá. Természetesen energiái rég elfogyatkoztak, életnedvei elapadtanak. Csak döglik, és néz azzal a szép, szomorú szemével.

A betegségnek ebben a stádiumában már attól sem kell tartani, hogy a páciens egyszer csak fogja magát, és jogos felzándorultában világgá megy. A franc fogja strapálni magát ebben az állapotban, Kolumbusz is mekkora idióta volt a vacak hajóival. Ilyenféle gondolatok szántogatnák zsibbadt agyát, ha lenne még energiája arra, hogy bármit is gondoljon.

Mélységes csüggedését még köbre emeli az a tudat, hogy mindezért még akkor sem neki kell felelnie, ha képes lenne felelni. Hanem a Fiastyúknak, amely felszállóban van és a Vénusznak, amely éppen belép a Bika házába, hogy az ördög csapná el a lábát.

Sajátos tény, hogy e pusztító kór egyetlen gyógyszere egy jól átgondolt tanügyi reform lenne. Biztos gyógyulást hozhatna, ha a napi órarend a következőképpen kezdődne:

1. Matek — helyett alvás jobb vállon.

2. Nyelvtan — helyett szender bal vállon.

3. Földrajz — helyett durmolás hanyatt.

Ismerve azonban a tanügyi szervek megrögzötten diákellenes beállítottságát, tisztában vagyunk vele, hogy ilyenfajta egészségügyi intézkedésekről szó sem lehet.

Számolnunk kell tehát azzal, hogy cseperedő polgárságunk körében továbbra is ezrével szedi áldozatát az emésztő kór, a tavaszi fáradtság. Amelynél a modern gyermekorvos csak három szörnyűbb betegséget ismer. A nyári fáradtságot, az őszi fáradtságot és a téli fáradtságot.

DOKINÁL

Egy hölgy panaszkodik az orvosnak:

— Doktor úr, én olyan ideges vagyok, hogy éjjel felébredek, és le-fel járkálok a szobámban. Nem tud erre valamilyen orvosságot?

— Dehogynem! Mielőtt este lefekszik, hintse tele a padlót rajzszögekkel . . .

*

A sebész éppen a műtét vége felé jár, amikor megszólal a telefon. Az egyik ápolónő felveszi, és végighallgatja a telefonálót, majd odaszól az orvosnak:

— Doktor úr, a páciens férje van a vonalban. Azt kérdezi, marad-e annyi cérnánk, hogy bevarrjuk a felesége száját?. . . .

*

— Még legalább tíz kilót le kell fogynia! — figyelmezteti az orvos a páciensét. — Egyen egy kevés gyümölcsöt, párolt zöldséget, salátát és legfeljebb egy szelet pirított kenyeret.

— Jó, jó, doktor úr. De étkezés előtt vagy után?!

*

A nátha ágynak dönti az élsportolót.

— Jó magas láza van, majdnem negyven fok! — mondja neki az orvos.

— Mondja, doktor úr, mennyi a világcsúcs?

DERŰ-TABLETTÁK

Agresszív szerelmes

— Boldoggá teszlek, ha belegebedsz is!

Hiúság

— Ugye én voltam a Kék fényben a legszebb bűnöző?

Színház

A rossz színésznek nagyobb sikere van a jó közönség előtt, mint a jó színésznek a rossz közönség előtt.

Üzletben

— Friss a kenyér?
— Hogyne, ez már tegnap is friss volt.

Jó tanács

Légy milliomos, akkor nem szorulsz rá a gazdag, szívtelen rokonaidra.

Jövedelem

— Nekem csak a fizetés napjára elég a fizetésem. Akkor is csak délelőttre.

Filozófia villamoson

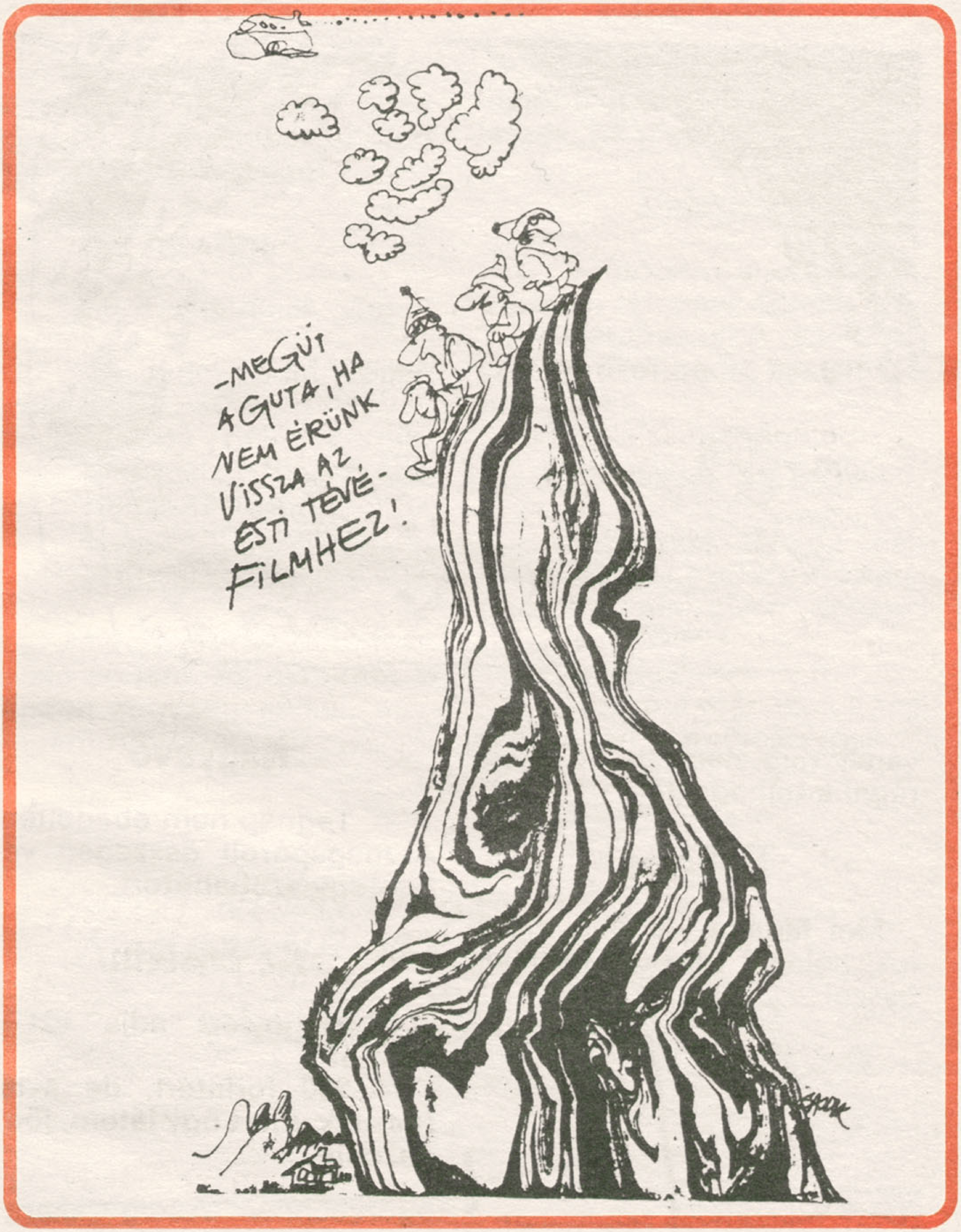
— Igaz, hogy ez az alak rátaposott a lábamra, viszont sokkal többen vannak, akik nem léptek rá . . .

Bizalom

— Én vakon bízom az emberi butaságban, s eddig még sohasem csalódtam.

Jó tanács

— Mikor mész már el egy fogorvoshoz? Addig akarsz

–MEGÜT A GUTA, HA NEM ÉRÜNK VISSZA AZ ESTI TÉVÉ-FILMHEZ!

várni, míg nem tudod megrágni a tejbegrízt?!

Felhívás

Mai fiatalok, tegnapi fiatalok, holnapi fiatalok, tartsunk össze!

Nagyevő

— Tegnap nem ebédeltem. A megspórolt összegen vettem egy szobabútort.

Az Ecserin

— Mennyiért adja ezt a karórát?
— 200 forintért, de aztán fussunk, mert úgy látom, jön a gazdája.

Művészek

— Velem beszélsz ilyen hangon?! Én már akkor híres művész voltam, mikor te még nem voltál szobatiszta!

Telefon

— Halló! Löndiner Jenőt kérem.

— Nem tudom adni. Éppen fürdik.

— Micsoda . . .?! Fürdik? Akkor elnézést . . . rossz számot hívtam.

Önállóság

— Már gyermekkoromban önálló voltam. Az életemet is minden segítség nélkül, egymagam rontottam el.

Ismerkedés

— Hát nem ismeri meg a legjobb barátját? Ugyanis az leszek, ha megismerkedünk.

Babona

— Beütöttem a könyököm. Váratlan látogató érkezik.

— Ostobaság! A rendőrség van itt, őket pedig igazán várhattad . . .

Változnak az idők

— Emlékszel arra a harminc évvel ezelőtti fényképemre, amin olyan derűsen mosolygok?

— Emlékszem.

— Nos, ma már azon a régi fényképen sem mosolygok.

Engedmény

— Tegnap átkopogtam a szomszédomhoz, hogy miért bömbölteti egész éjjel a rádióját. Azt válaszolta, hogy ő csak bömbölő rádió mellett tud elaludni. De megígérte, hogy ezután majd a Danubius adót bömbölteti, amit én is szeretek.

Életpálya

Előbb a rabszállító autó sofőrje volt. Később az utasa.

Dicséret

Egy kedves olvasóm eképpen dicsért:

— Magának valaki biztosan súg. Attól kapja az ötleteit, mert egyedül képtelenség ennyi marhaságot kitalálni.

Profi utazó

— Brazíliában, Rio de Janeiro utcáin, Bécs térképével a kezemben, remekül tudok tájékozódni.

Színház

— Olyan unalmas ez a színdarab. Nem tudtam megvárni a harmadik felvonást, hazamentem.

— Na jó, de mégiscsak maga a főszereplő!

Rossz természet

— Sajnos, nekem még akkor sincs jó kedvem, ha okom van rá.

Igényesség

— Én csak az olyan társaságot szeretem, ahol kanál nélkül, kézzel is lehet enni a húslevest.

Anyagias szemlélet

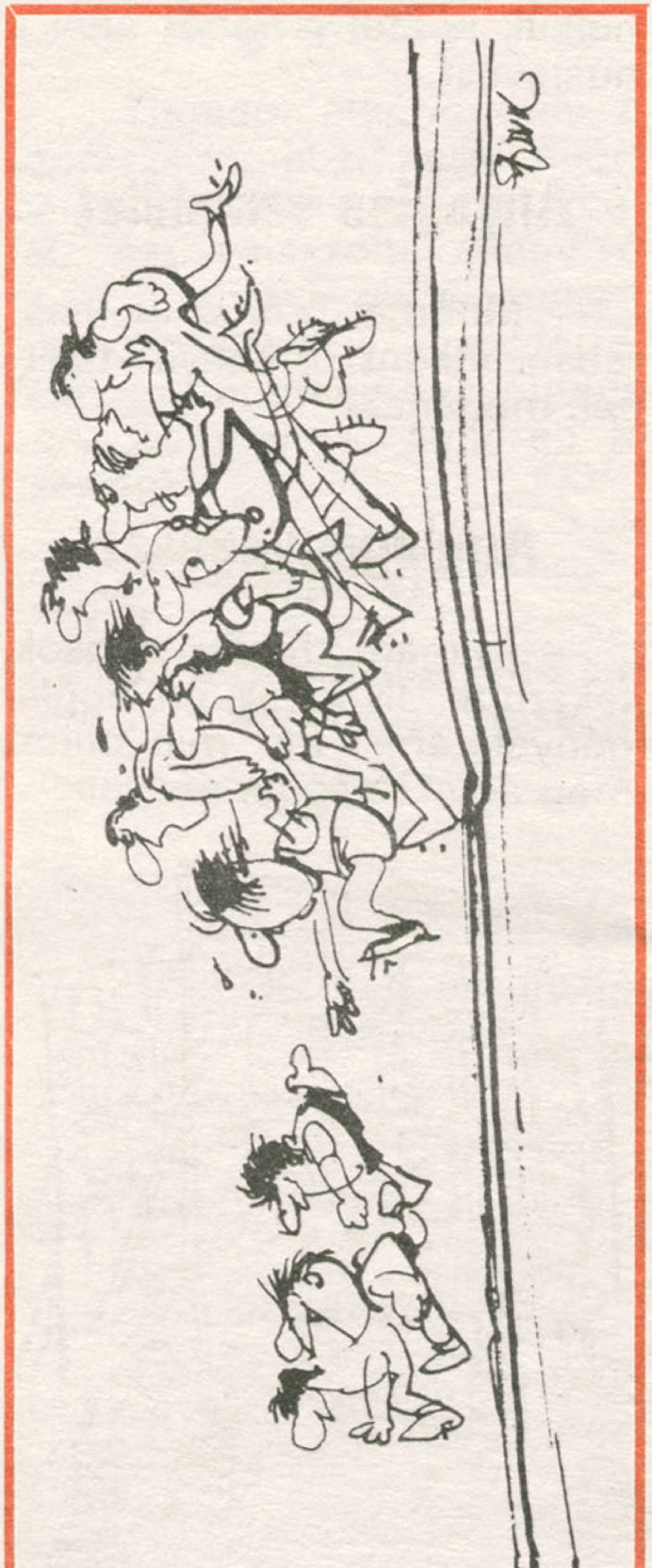
— Mondja, bohóc úr, hasraesésenként mennyit fizetnek magának?

Agglegénypanasz

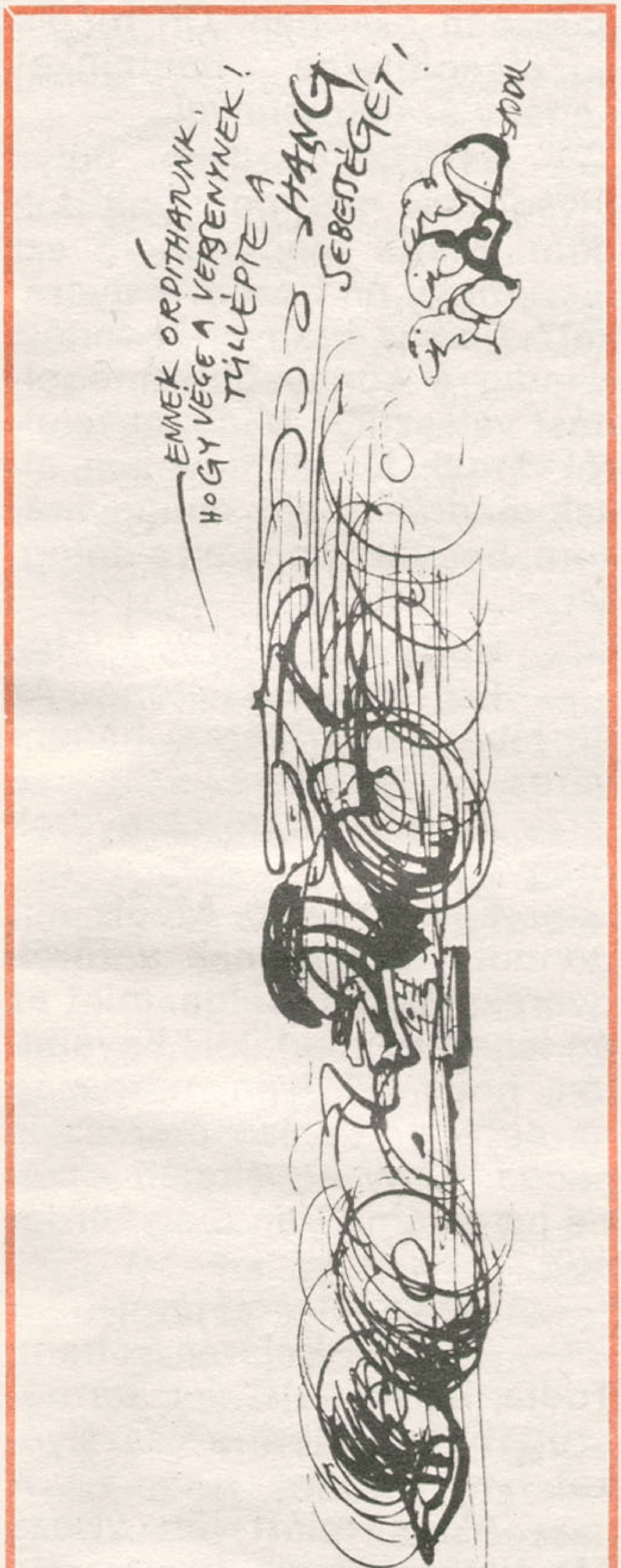
— Magam főzök, mosok, takarítok. Ilyen az én agglegényéletem. És mindehhez még egy feleségem is van.

— Lakótelepi gyerekek voltak. Jobb, ha a megszokott környezetben edzenek . . .

— DE BÍRÓ SPORTTÁRS, EZ CSAK JÁTÉK, NEM KOMOLYAN KIABÁLJÁK HOGY „HÜLYE BÍRÓ!"

Alap-igazságok

Két pont között az egyenes — is nagyon messze van!

Minden vízbe mártott test — vizes lesz!

A derékszög az egy rendes szög, a hegyesszög meg egy ronda dög.

A víz 0 fokon nagyon hideg!

Az állatok egy része elevenszülő, a szülők egy része pedig állatian eleven — különösen, ha rossz jegyet lát.

A közlekedőedény — ételhordó!

Ha ketten lefognak, és ketten vernek, azonnal a TEHETETLENSÉGI ERŐ jut az eszembe.

Ugyanabban a körben az egyenlő húrokhoz egyenlő vonók tartoznak!

A nap 24 órából áll! És ha fekszik, akkor mennyiből?

A jéghegy kilenctized része — is jég!

ÉS MÉGIS VISSZAJÖTT...!

— Á, üdvözlöm, gólya úr. Engedje meg, hogy visszatérése alkalmából a legnagyobb örömmel köszöntsem.

— Megengedem. De hogyhogy csak maga jött? Őszintén megvallva, díszesebb fogadtatásra számítottam. Piros szőnyegek . . . kis úttörők.

— Ó kérem, nálunk ez már kiment a divatból.

— Micsoda? A piros szőnyeg?

— A kis úttörők. Ám, ha óhajtja, egy tiszteletteljes homlokpuszival esetleg magam is szolgálhatok.

— Kíméljen meg tőle. Mit gondol, egy gólya semmitől sem undorodik? Egyáltalán: miért örül maga annyira, hogy visszajöttem? Miért fontos az magának?

— Hát ugyebár a születések száma mostanában aggasztóan csappan. Ön mégis hozzásegíthetne bennünket néhány szálllítmánnyal . . .

— Esküszöm, ilyen hülye újságíróval még nem volt dolgom. Maga még mindig azt hiszi, hogy én hozom a gyereket? Tipikus magyar felfogás. Mindig a könnyebbik megoldást választják. Mindent felülről várnak. Na ide figyeljen, alkalomadtán majd elmagyarázom, hogyan megy ez a dolog. Mi az, mit néz?

— Hogy mitől véres a lába.

— Ezt visszautasítom. Az én lábam nem véres, hanem veres.

— Azt hittem, török gyerek megvágta.

— Ez borzasztó. Mégis mit gondol, nincs annak a török gyereknek jobb dolga, mint az én lábamat vagdalni? Egyáltalán, hogy jut ilyen marhaság az eszébe? Persze már az is csoda, hogy egyáltalán eszébe jut valami. Van még kérdése?

— Merre tetszett járni?

— A Közel-Keleten voltam. Tudja, az én kalandos természetem. Szeretem a veszélyeket.

— Akkor miért jött vissza Magyarországra?

— Hiszen mondom: kalan-

dor természetem van. Szeretem a veszélyeket. Egyébiránt nyugodtan megírhatja, hogy Magyarországon mindig otthon érzem magam.

— Ez kedves.

— Na hallja. Tudja, figyelem a parlament vitáit a tévében. Ott is szinte mindenki csak kelepel.

— Azért ezek kemény szavak. Mit csinál, ha valami ilyesmiért fél lábra állítják?

— Hagyja már a lábamat a csudába. Egyébként, ha tudni akarja, fél lábon is biztosabban állok, mint a magyar költségvetés két lábon.

— Mondok magának valamit, gólya úr. Nem nagy kunszt. Na és hol óhajt letelepedni?

— Nem a Keleti pályaudvar várótermében, azt elhiheti. Nem azért mondom, de van egy összkomfortos kis kéményem Bázakerettyén. Majd rendbehozom.

— És, ha a helyi önkormányzat füstadót vet ki önre?

— Akkor majd adózom.

— Készpénzzel?

— Ne nézzen madárnak. Azért mert tollas a hátam? Nem kérem, nem készpénzzel. Tisztelettel. Megbecsüléssel.

— És, ha végrehajtják?

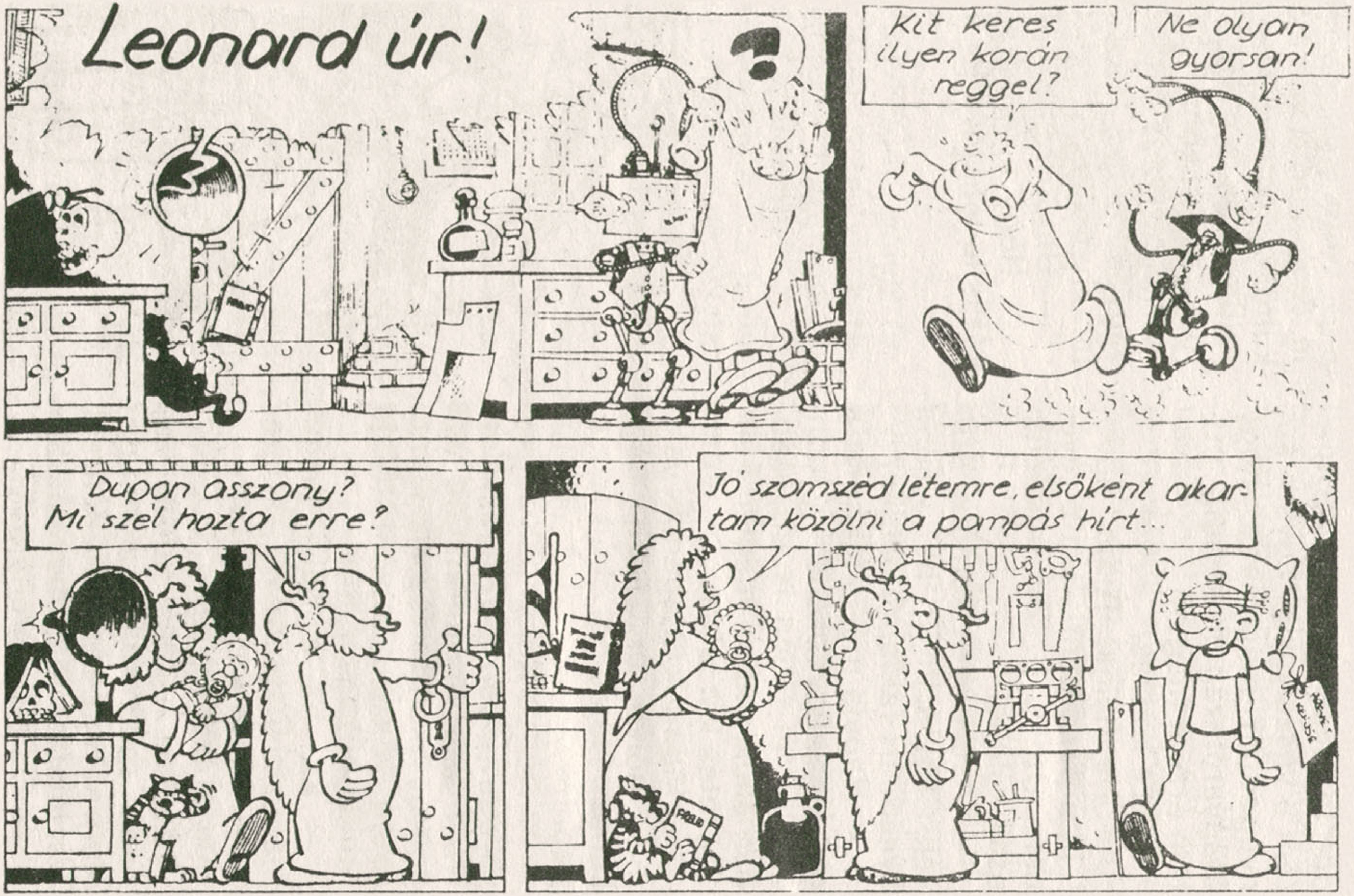
— Nem fognak végrehajtani. Szeptemberben már újabb külföldi kiküldetésre repülök. Addig meg fél lábon is kibírom. Egyébként is szükség van rám. Példa értékű madár vagyok, mert a lakosság csak tanulhat tőlem.

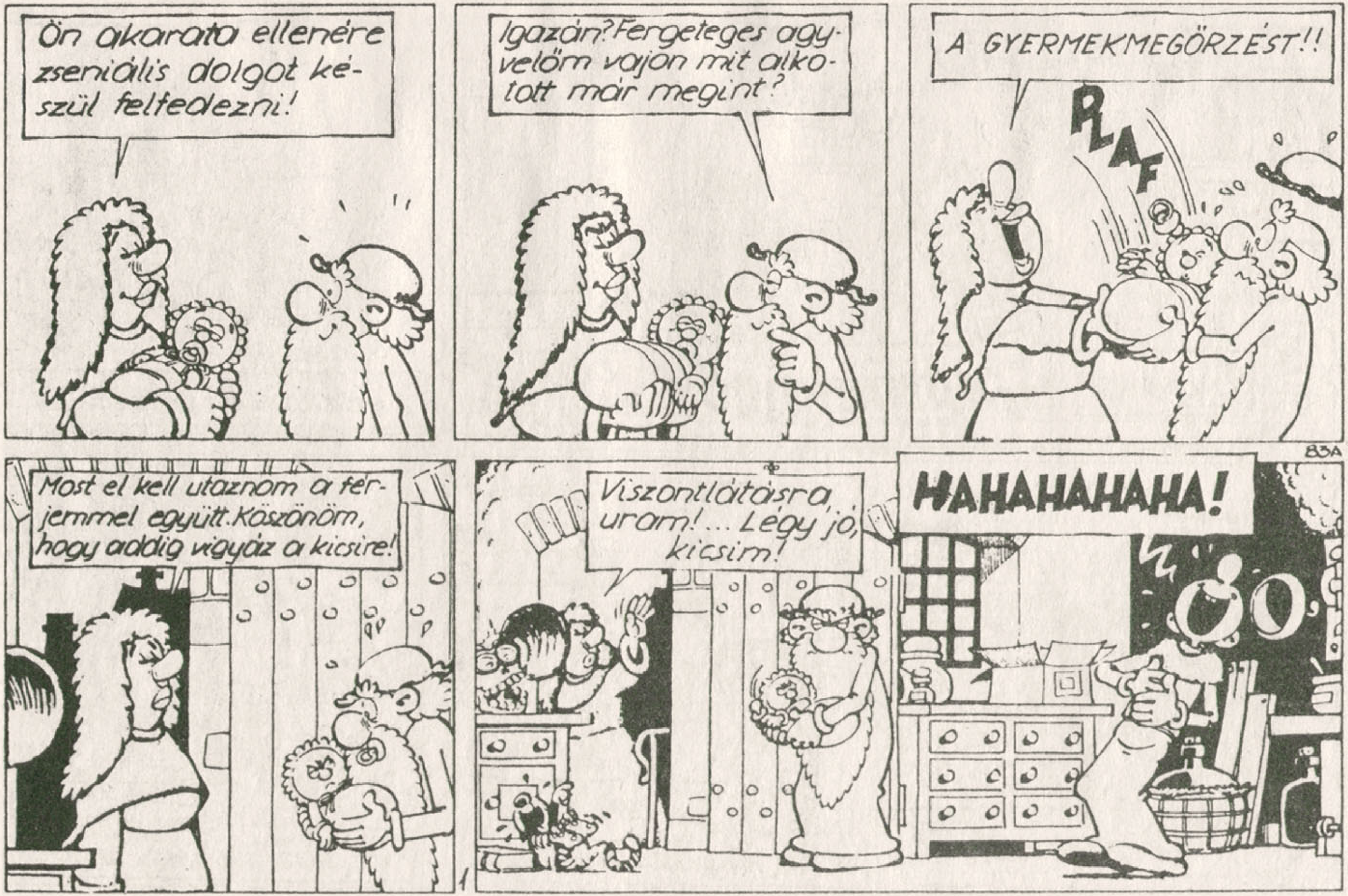
— Öntől? Micsodát?

— Hogy a legnagyobb békát is le lehet nyelni.

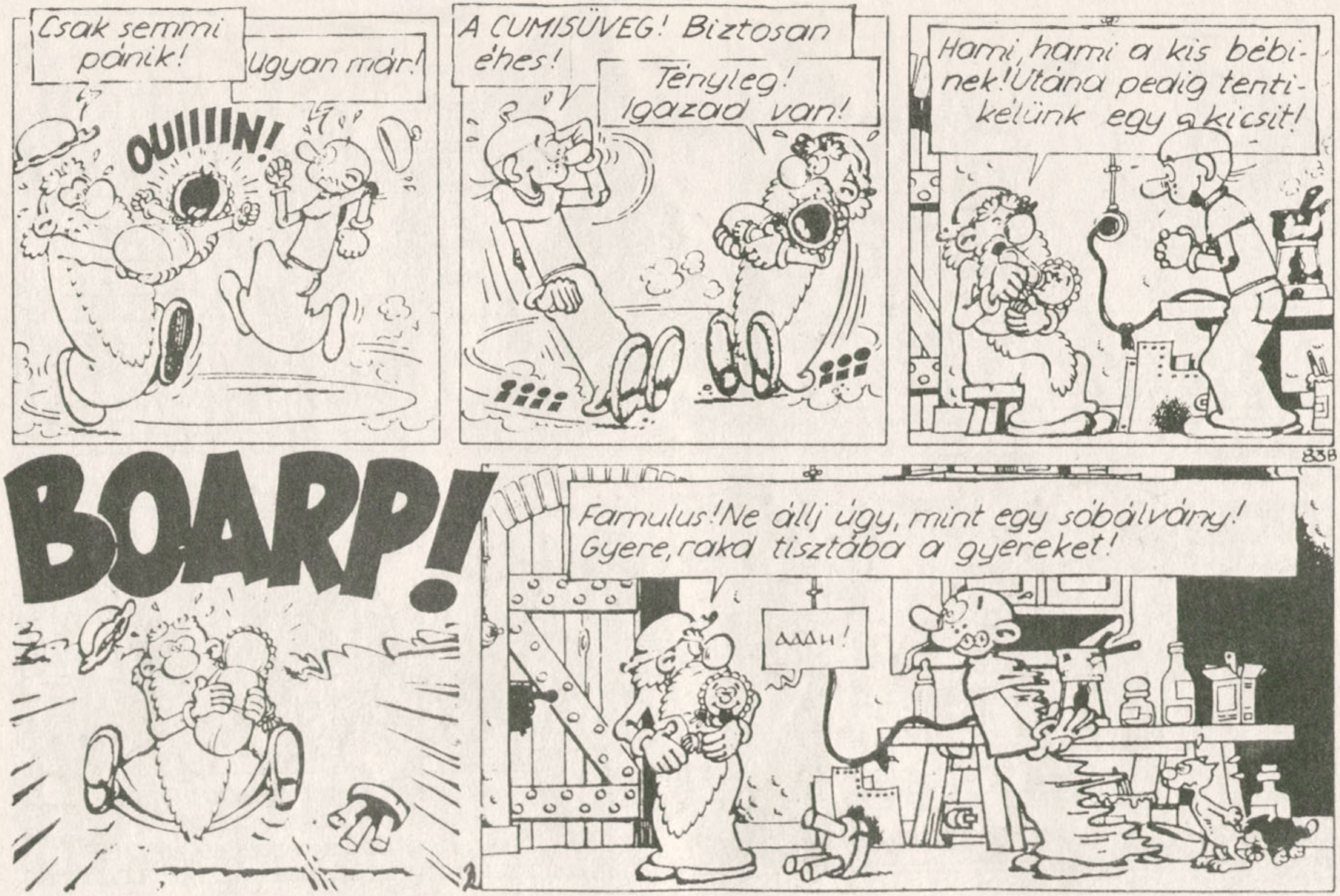
1 LEONARD * GYERMEKMEGŐRZŐ

Ön akarata ellenére zseniális dolgot készül felfedezni!
Igazán? Fergeteges agyvelőm vajon mit alkotott már megint?
A GYERMEKMEGŐRZÉST!!
PLAF
Most el kell utaznom a férjemmel együtt. Köszönöm, hogy addig vigyáz a kicsire!
Viszontlátásra, uram!... Légy jó, kicsim!
HAHAHAHAHA!

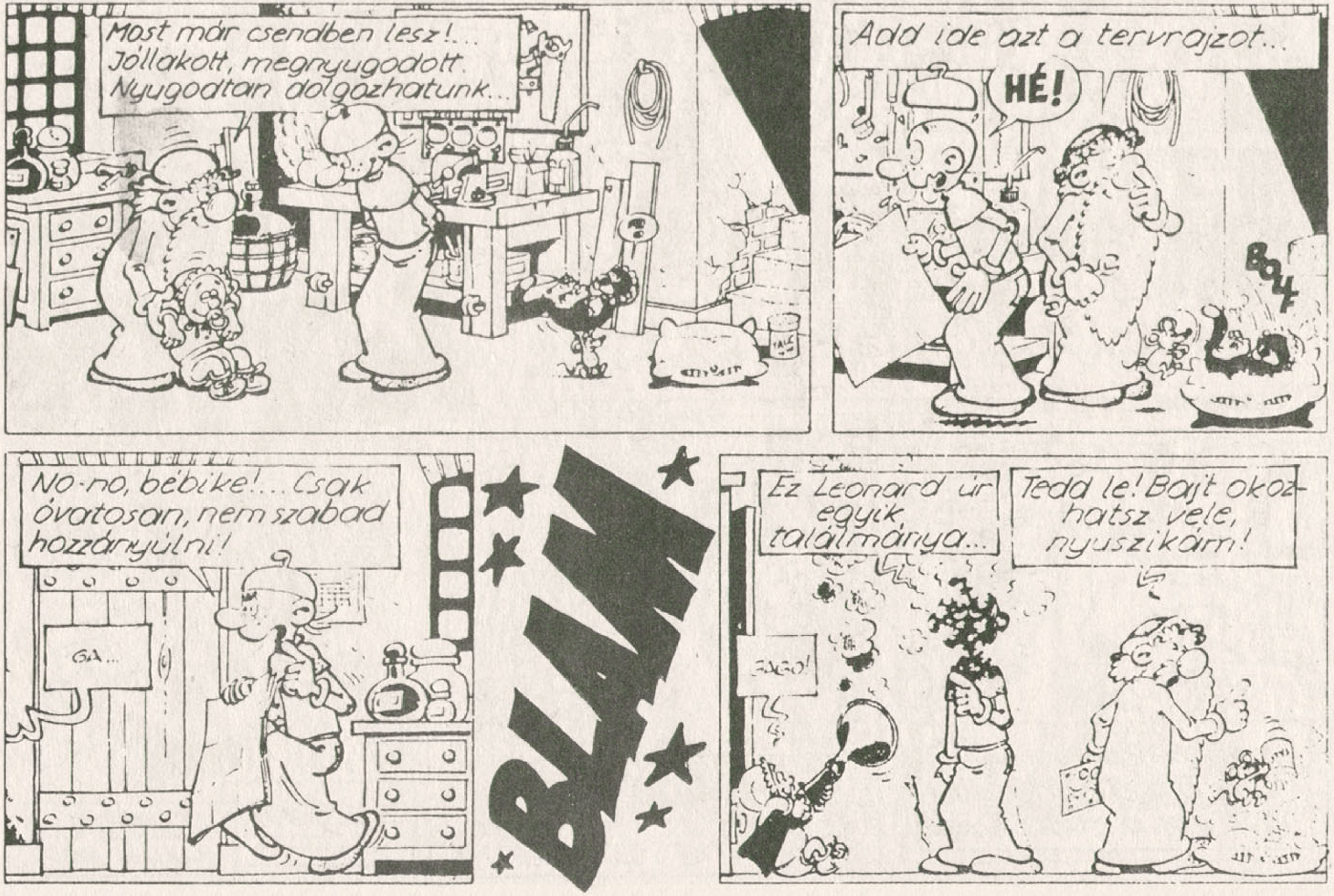
3 LEONARD ✻ GYERMEKMEGŐRZŐ

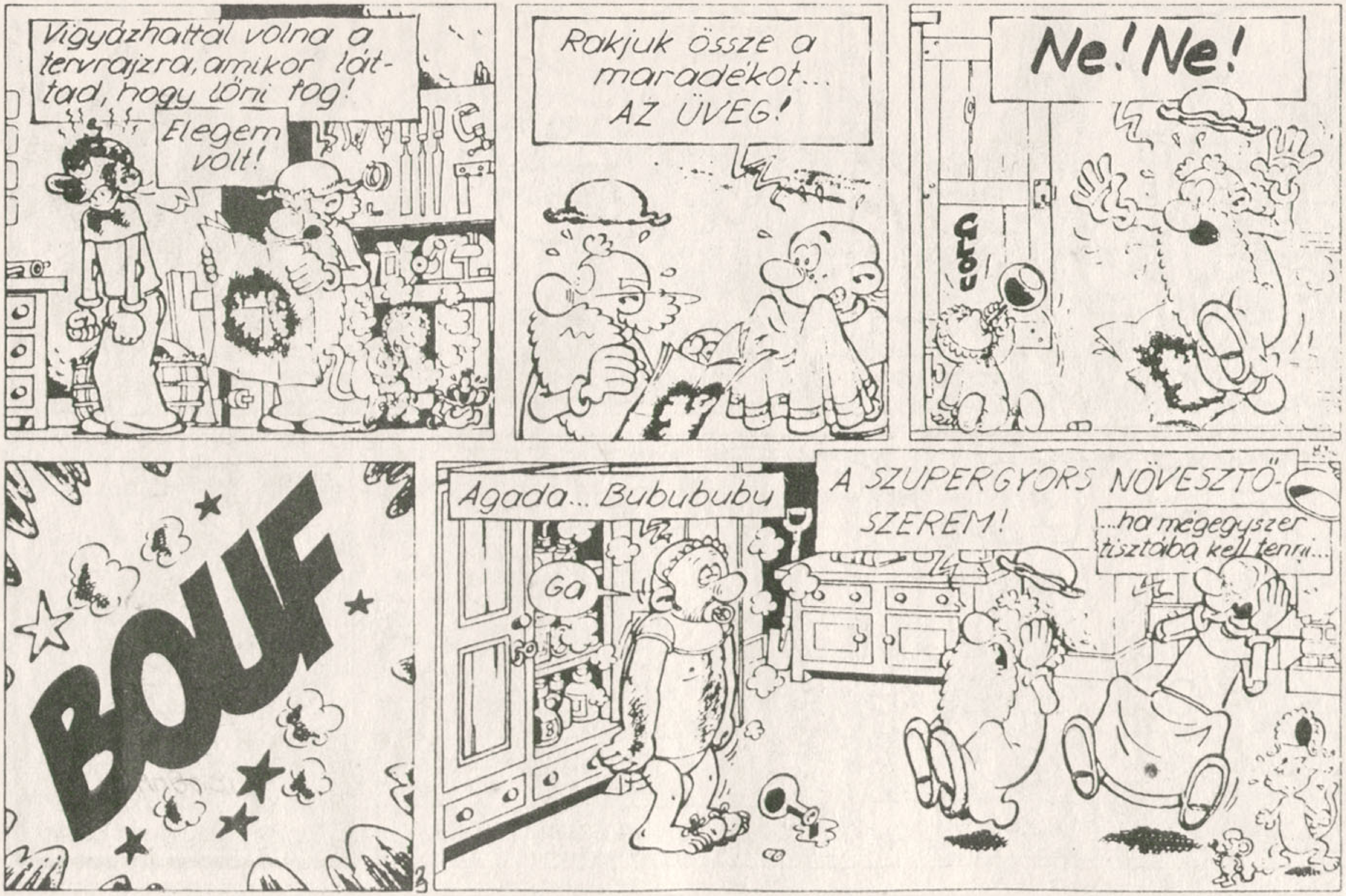

Csak semmi pánik!
Ugyan már!
OUIIIIIN!
A CUMISÜVEG! Biztosan éhes!
Tényleg! Igazad van!
Hami, hami a kis bébinek! Utána pedig tentikélünk egy a kicsit!
BOARP!
Famulus! Ne állj úgy, mint egy sóbálvány! Gyere, rakd tisztába a gyereket!
AAAH!

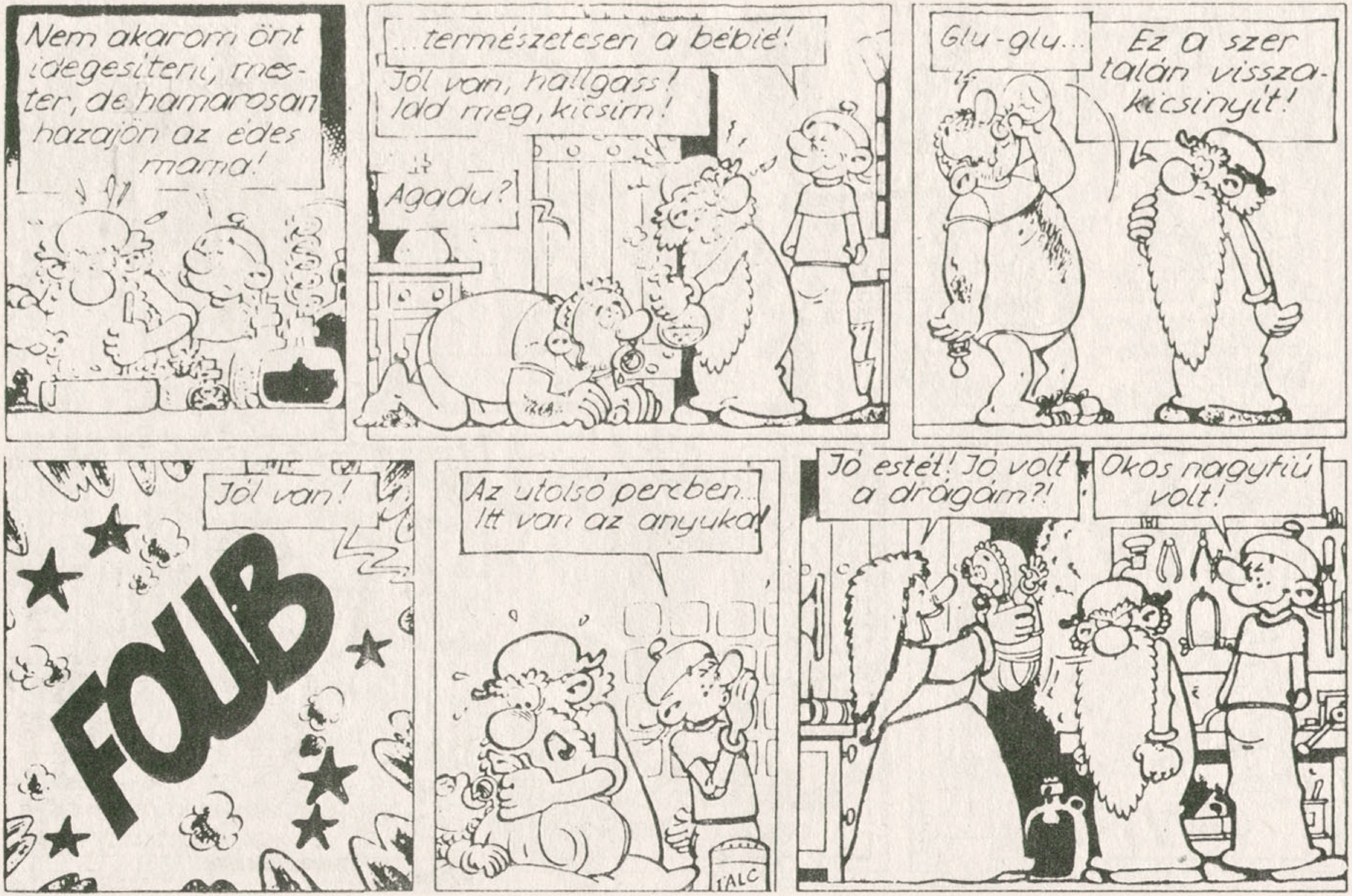
4

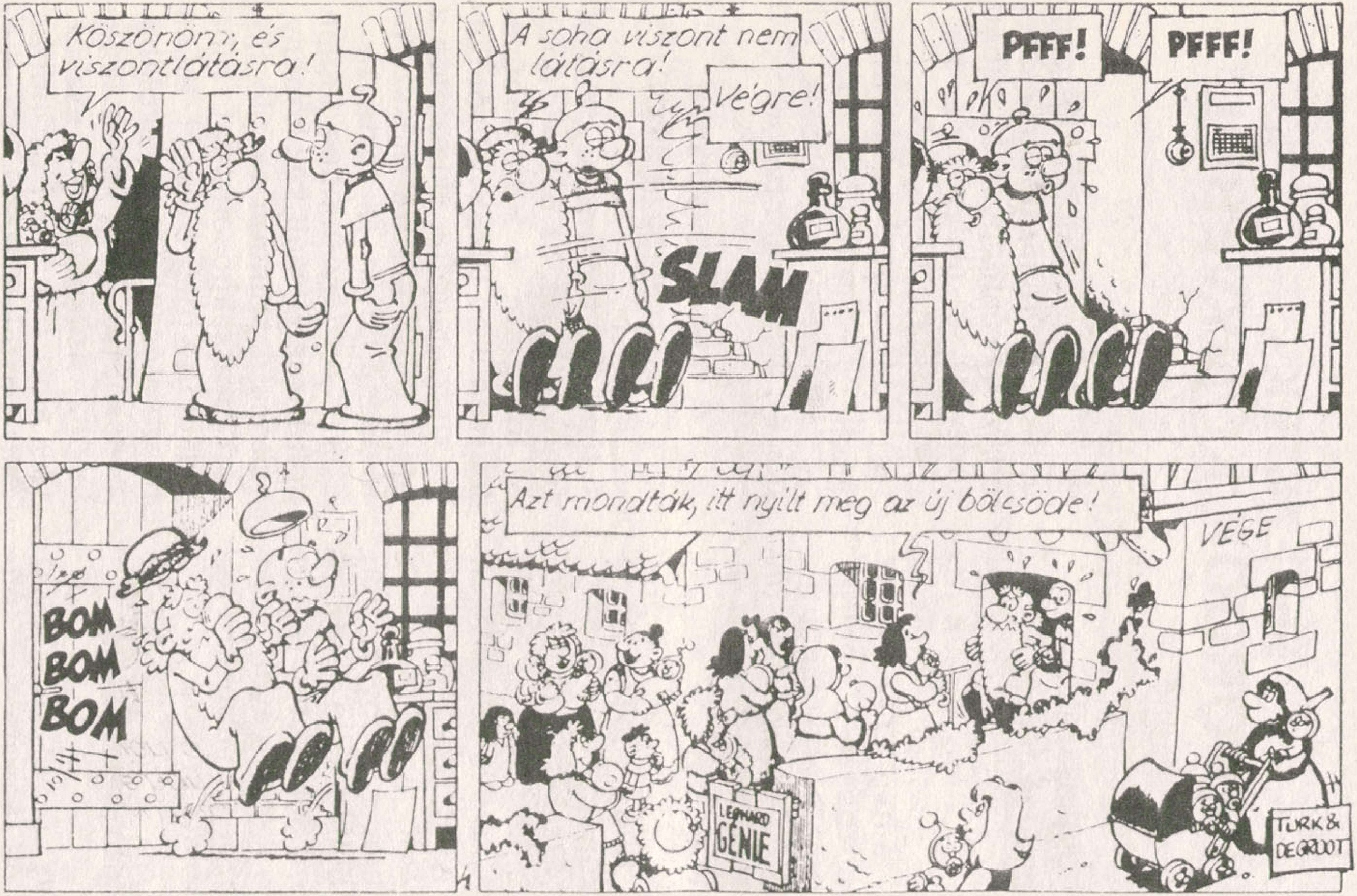
5 LEONARD * GYERMEKMEGORZŐ

Vigyázhattál volna a tervrajzra, amikor láttad, hogy lőni fog!
Elegem volt!
Rakjuk össze a maradékot... AZ ÜVEG!
Ne! Ne!
CLOU
BOUF
Agada... Bubububu
Ga
A SZUPERGYORS NÖVESZTŐ-SZEREM!
...ha mégegyszer tisztába kell tenni...

7 LEONARD ✻ GYERMEKMEGŐRZŐ

Köszönöm, és viszontlátásra!
A soha viszont nem látásra!
Végre!
SLAM
PFFF!
PFFF!
BOM
BOM
BOM
Azt mondták, itt nyílt meg az új bölcsöde!
VÉGE
LEONARD GÉNIE
TURK & DEGROOT

FEJEZETEK A „REKORDOK KÖNYVÉBŐL"

A leghosszabb ellenőrző-beírás

Bemutatni nem tudjuk, de tény, hogy Einstein Albert, 6. osztályos tanuló fizikaórán állandóan közbeszólt, papírgalacsinokat és molekulákat dobált ki az ablakon, tintát öntött a tankönyvre, a pacát elmaszatolta a padján, súgott, és mindig azt mondta a tankönyvről, hogy elavult. Az iskolában köpenyt nem viselt.

Homér Oszkárné tanárnő a beírásra elhasználta az iskolában található 500 darab ellenőrző könyvet, elhasznált 15 grafitceruzát. A beírás hoszszára jellemző, hogy hétfőn, az 5. óra után kezdte el írni, és pénteken, a 3. óra után fejezte be, illette kézjegyével a beírást. (Közben mindössze két pohár iskolatejet ivott.)

A legrövidebb felelet

Horgany Attila már ötödször „néma leventeként" élte át a feleltetés nehéz perceit, és Rozmár tanár úr kérdésére, hogy az ősmagyarok miben tartották a nyílvesszőt, mélyen hallgatott.

— Hát, tegez! — üvöltötte a galamblelkű tanerő.

— Bárhogy tegeznélek, tanár úr, akkor sem tudom.

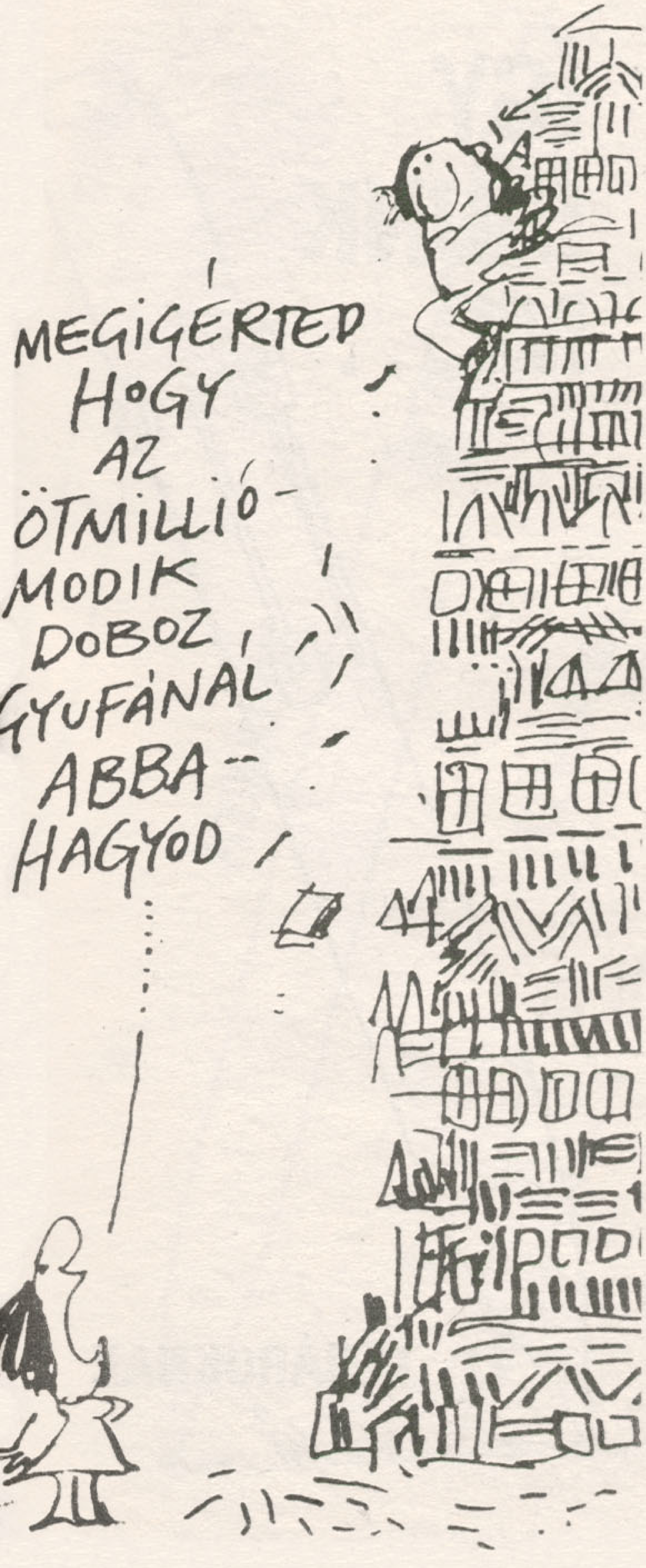
A legdöbbenetesebb diákmegmozdulás

Ijedt Ella tanárnő az osztályfőnököt hívta, az osztályfőnök az igazgatót, ő a tanfelügyelőt, végül az UNESCO főtitkárát mozgósította, aki szintén a haját tépte ekkora diákszemtelenség láttán. Mi történt?

A 7. osztály minden tagján volt frissen vasalt kék köpeny, váltócipő, minden tanuló hozott tisztaságcsomagot, hiba nélkül írta meg a leckét, teljes felszereléssel jött az iskolába, a táskákban nem volt a tanuláshoz szükségtelen eszköz. Óra alatt mindenki csöndben volt, tisztelettudóan jelentke-

zett, ha szólni akart, mindenki okosan szólt, ha kérdezték.

Ijedt Ella tanárnő tartós kórházi kezelésre vonult.

A legtalpraesettebb pályaválasztó

Míg minden nyolcadikos türelmesen töltögette a pályaválasztási űrlapokon a rubrikákat, és jövőjét tervezgette, Hátha Abigél megírta első munkanélkülisegély-kérelmét.

A leghatékonyabb nyelvtanulás

A Lingvafalvi Általános Iskola 7. osztályában Ladai Mercédesz tanárnő növendékei hároméví rossz tanulás után 1990. szeptember 10-én becsukták orosz nyelvkönyvüket, majd a tanárnő intésére újra kinyitották, és valamennyien ékes északnyugat-japán tájszólásban felolvasták Goethe Faustjának teljes második felvonását.

A tanárnő elmondta, hogy módszerének titka a transzpszichoszuggesztomisztikatematika, de használt a lágy tojás is.

A módszer hatékonyságát jelzi, hogy a kísérlet ellenőrzé-

sekor egyedül Gőte János Farkas sült bele a leckefelmondásba. Tévedésből Milne Micimackóját olvasta fel, kelet-őslappul.

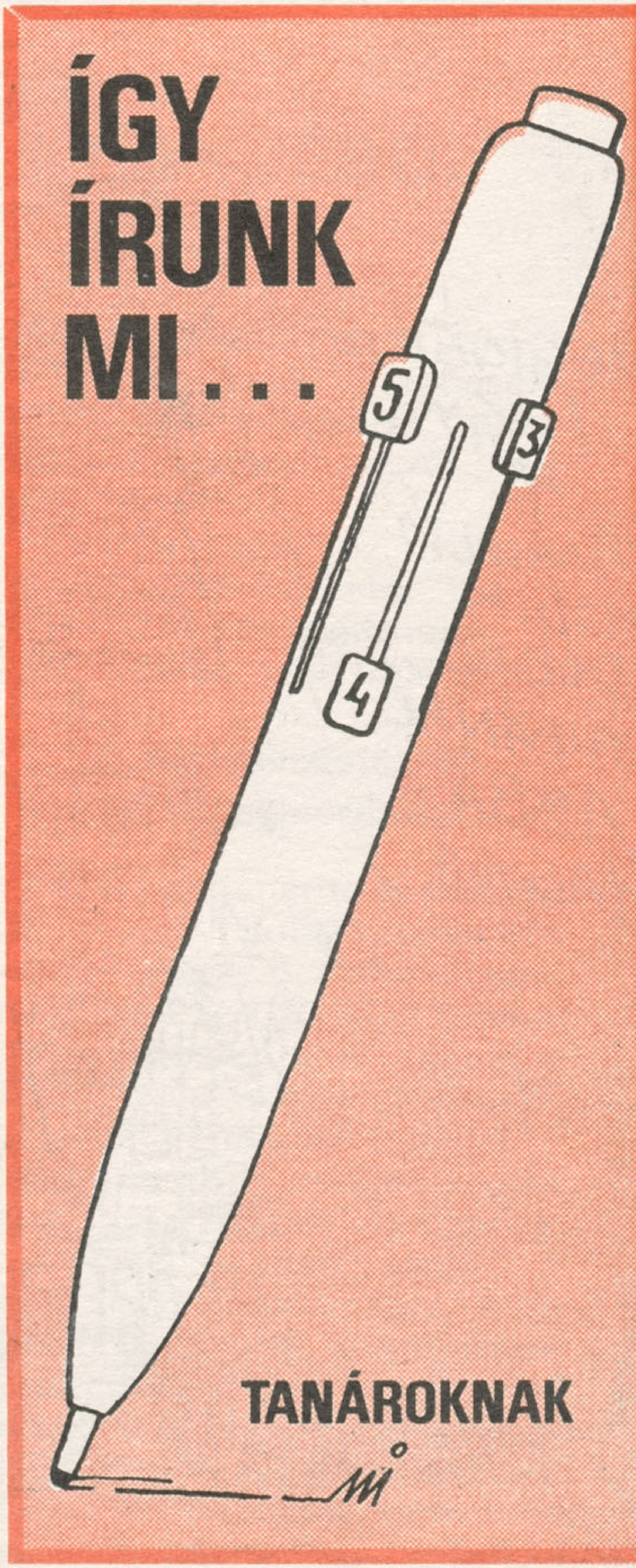
A legkisebb ételadag

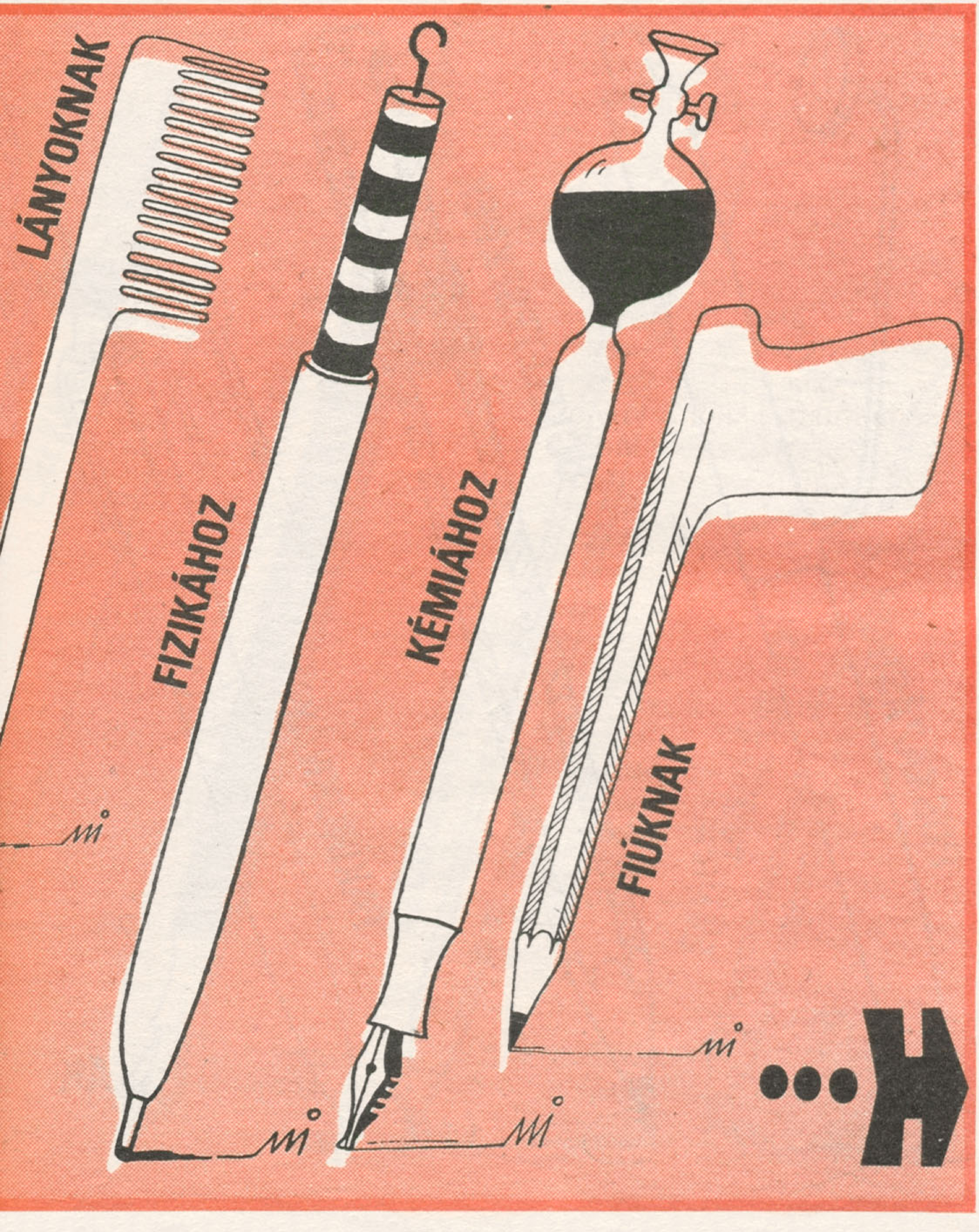
A „napejban" végre a kedvenc kaját tálalták, mákostésztát. Falánk Áronka szenvedélyesen reklamált az adag nagysága miatt. Ekkor a tálaló néni megmutatta a mintaadagot, amely a nagyító alatt tisztán körvonalazódott: 2 mákszem között egy szál metélt tészta.

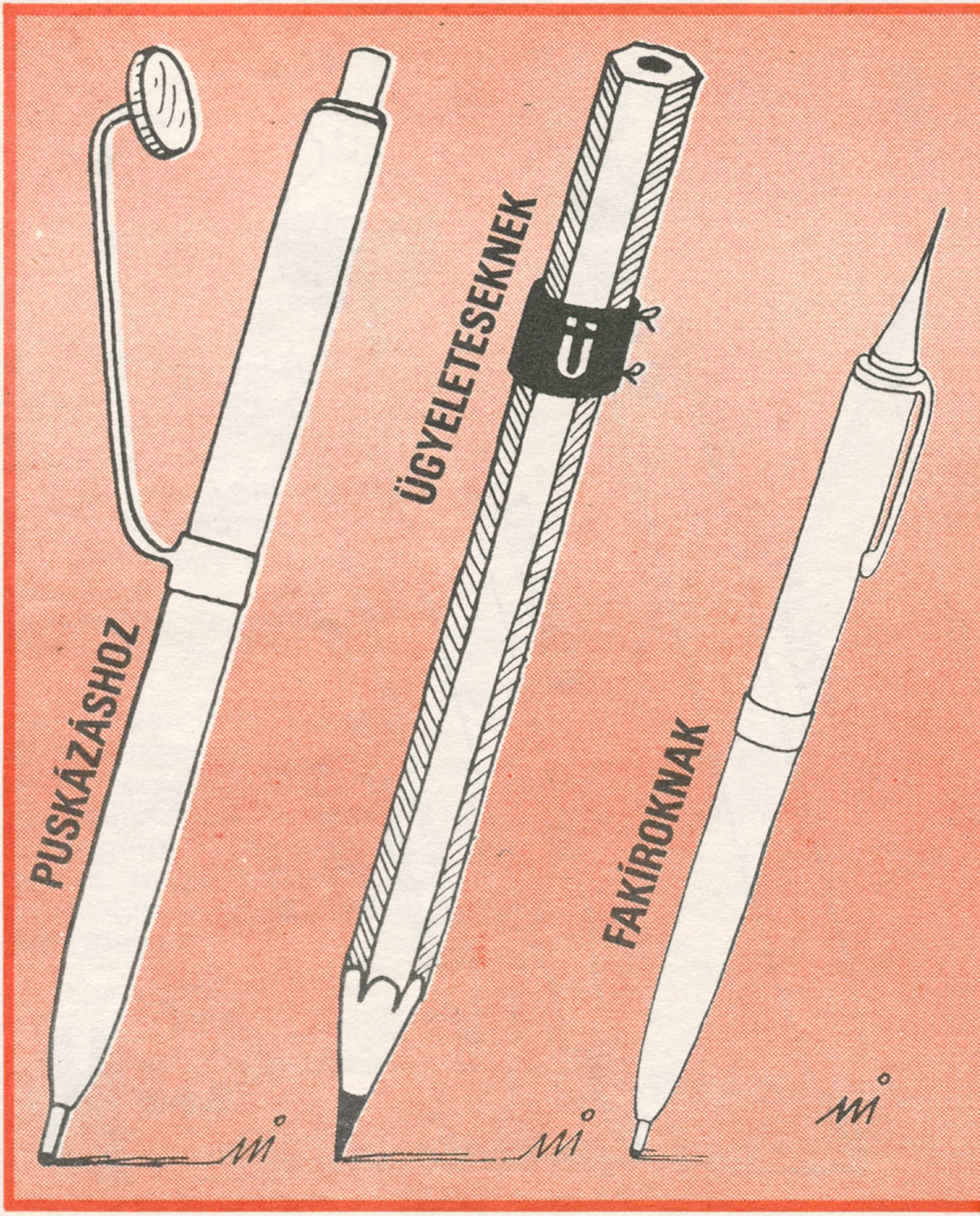
*

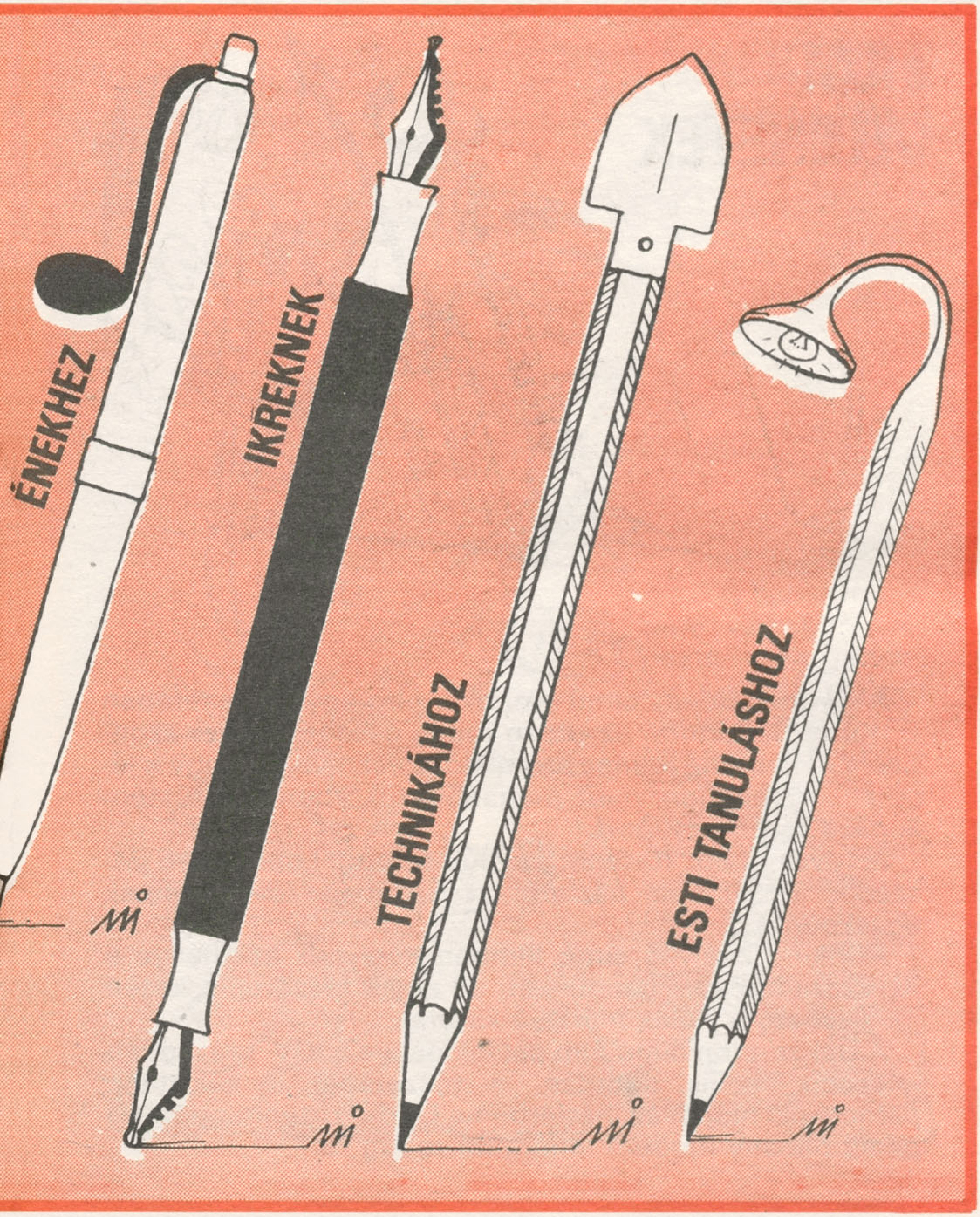
Aki olyasmit tud, amely ezeket túlszárnyalja, az tudassa a szerkesztőséggel, hogy állandóan naprakészek legyünk. Többek közt azért is, hogy kiderüljön, melyik volt a legrövidebb életű rekord.

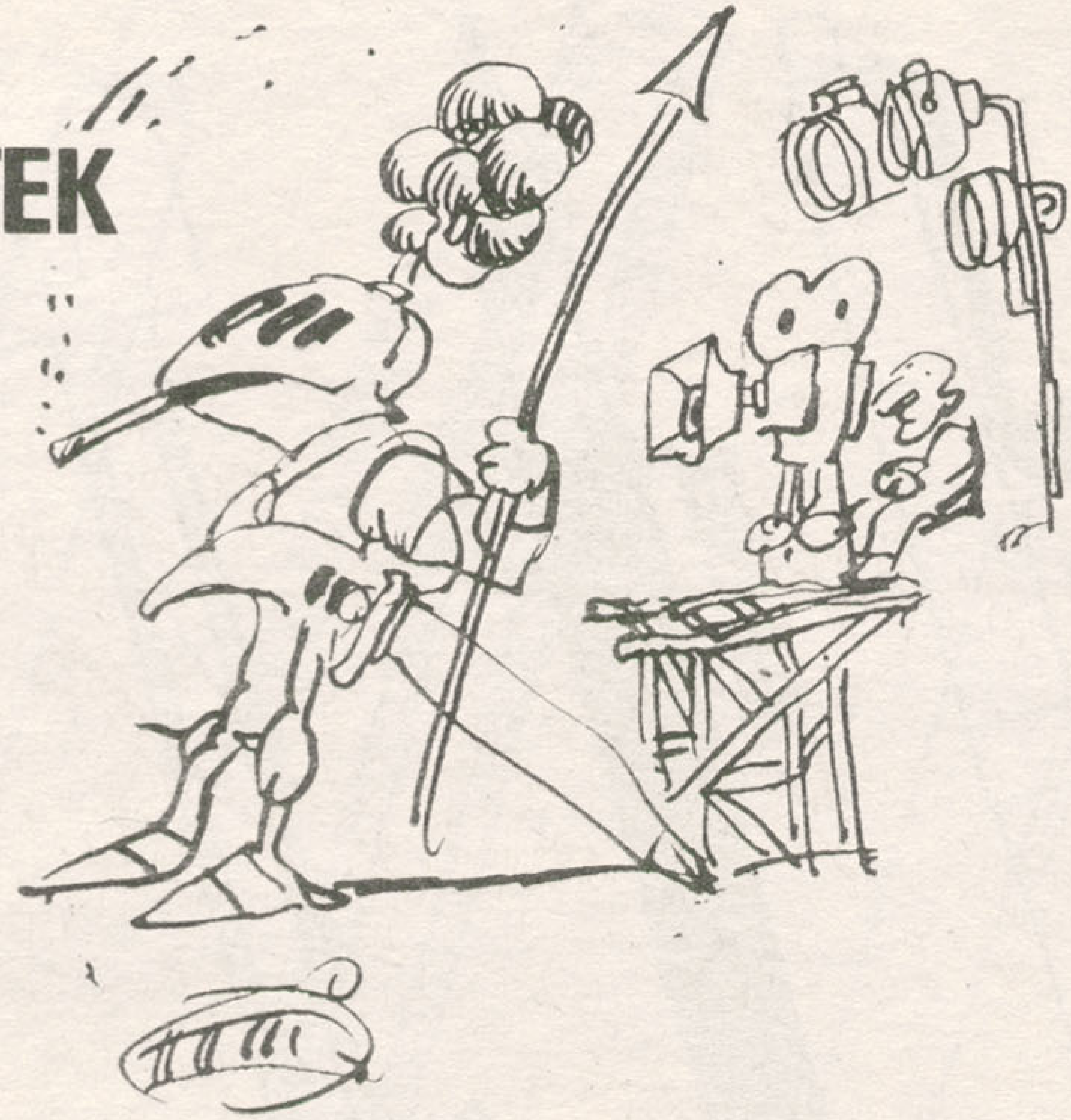

LÁNYOKNAK
FIZIKÁHOZ
KÉMIÁHOZ
FIÚKNAK

PUSKÁZÁSHOZ
ÜGYELETESEKNEK
Ü
FAKÍROKNAK

ÉNEKHEZ
IKREKNEK
TECHNIKÁHOZ
ESTI TANULÁSHOZ

FILM-JELENETEK

A Carmen Jones című amerikai film egyik jelenetében Dorothy Dandridge az utcán megy és énekel. Azt azonban a nem túl figyelmes szemlélő is észreveszi, hogy a kirakatok üvegében, mint megannyi tükörben, ott tüsténkedik a forgatócsoport.

A Téves doboz története a múlt századi Londonban játszódik, a filmbeli háztetőkön azonban tévéantennák ágaskodnak.

A Viking királynő című filmben, melynek eseménye a XI. századba visz bennünket, az egyik főszereplő kezén jól kivehető a Rolex márkájú karóra.

A Dekameron című film cselekménye a XIV. században játszódik. Louis Jourdan, a főszereplő a kalózhajó parncsnoki hídján áll, háttérben a Földközi-tenger partján pedig néhány modern teherautó robog . . .

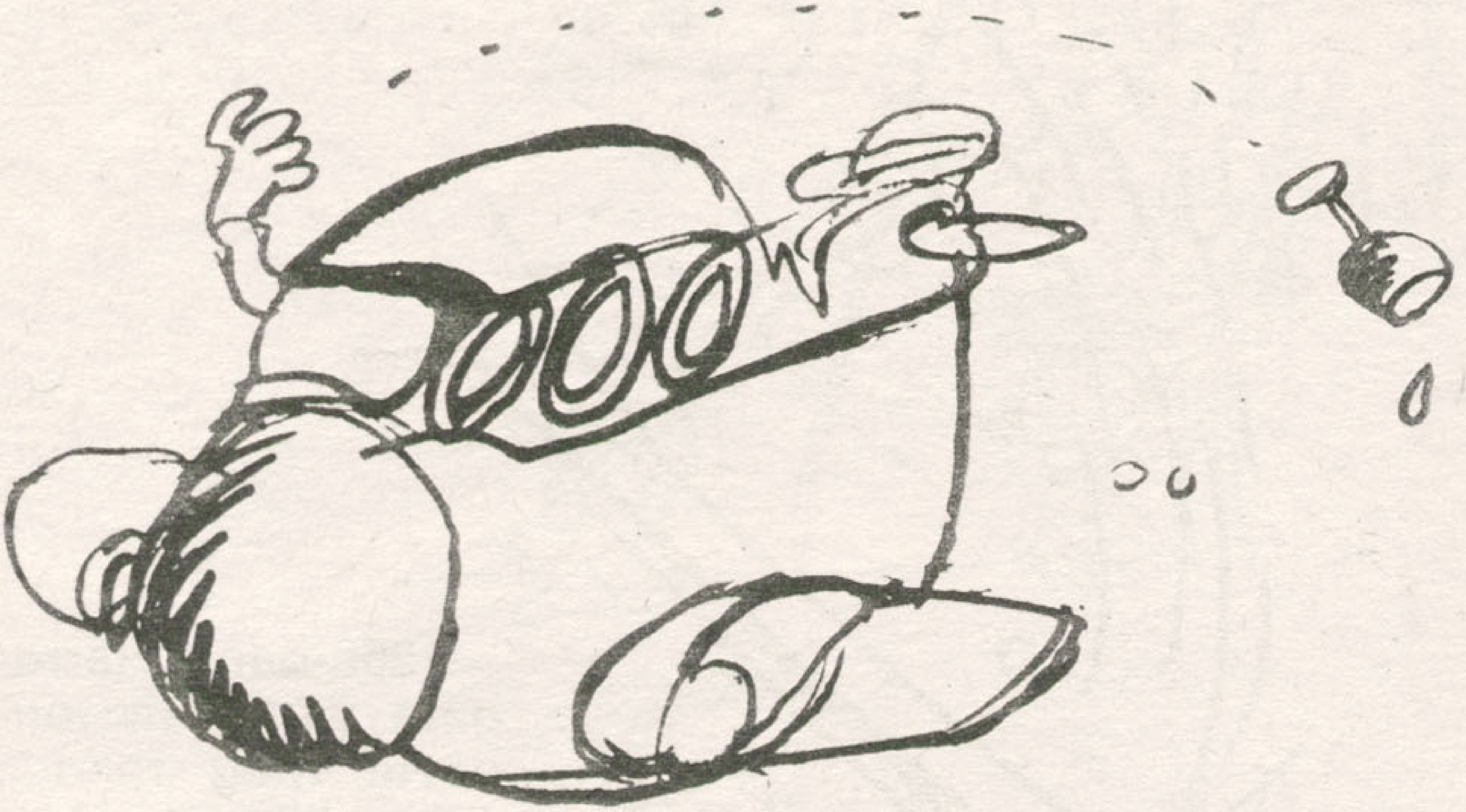
SIKERTELEN KIÁLLÍTÁS

1968-ban Harrogate városban rendezte meg rendes évi kiállítását a brit baleset-megelőző társaság. Az e célra épült csarnokban bemutatott kiállításnak egy hétig kellett volna tartania, de csak fél nap lett belőle. Akkor ugyanis csak úgy, magától összedőlt a csarnok.

Emberáldozat szerencsére nem volt.

BIZTONSÁGI INTÉZKEDÉS

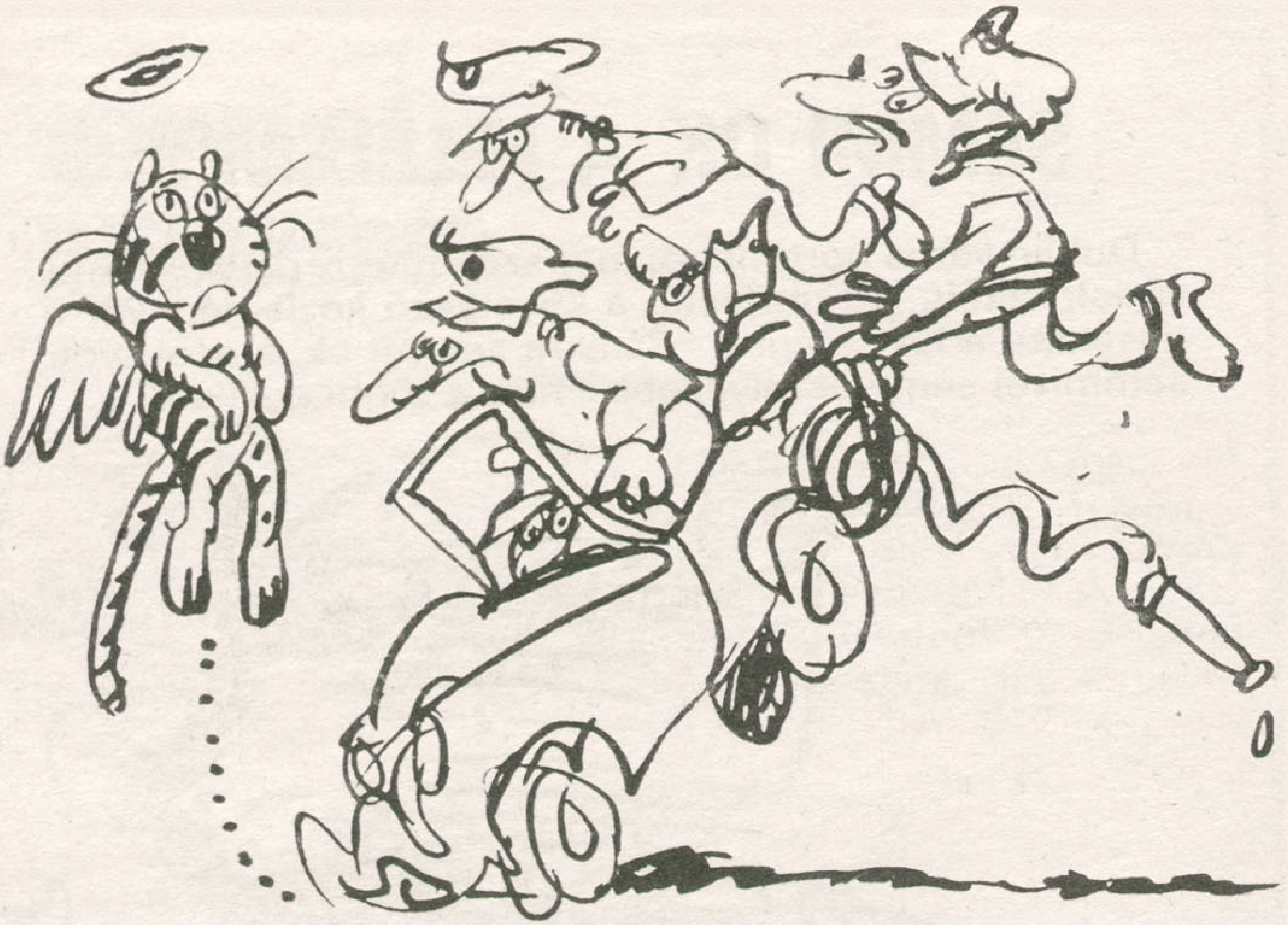
A Pan American légitársaság illetékesei gyanút fogtak, hogy az egyik repülőgép személyzete dézsmálja az utasoknak kiosztandó italt. Ezért — persze a személyzet tudta nélkül — órával kombinált kamerát szereltek az egyik szekrény mögé, hogy utólag ellenőrizhessék, ki, mikor és mit vett ki belőle. A gép már Frankfurt felé szállt az óceán fölött, amikor az egyik légikisasszony észrevette az oda nem illő, s ráadásul ketyegő szerkezetet. Természetesen bombának vélte, ezért a pilóta azonnal visszafordult, és kényszerleszállást hajtott végre. A gép kilencven utasa rekordidő alatt elhagyta a gépet.

A kényszerleszállás „alig" 15 ezer dollár plusz költséget okozott. A repülőn található összes ital értéke 500 dollár volt.

SEMMI OK A FÉLELEMRE

Dublin város börtönéből megszökött egy gyilkossággal vádolt elítélt. A rendőrség a következő közleménnyel vigasztalta a lakosságot: „Pánikra semmi ok, a szökevény semmivel sem veszélyesebb, mint a többi gyilkos!"

ÁLLATMENTÉS

Egy alkalommal Angliában sztrájkoltak a tűzoltók. Feladataikat a szárazföldi hadsereg egységei vették át. Az események a következő sorrendben zajlottak: szerdán délután 15 óra 35 perckor egy izgatott hang hívta ki őket Dél-Londonba. Az történt ugyanis, hogy a 65 éves Helen Hayes Fred nevű macskája fölmászott a villanypóznára, és félő volt, hogy agyoncsapja az áram. A katonaság kivonult, és kimentette a macskát szorongatott helyzetéből. Hayes kisasszony örömében meghívta a katonákat egy teára. 16 óra 23 perckor a katonák beültek járműveikbe. Az adott jelre a kocsisor megindult. Harminc méterrel odébb a parancsnok terepjárója elgázolta Fredet. 16 óra 39 perckor szirénázó mentőautó szállította Hayes kiasszonyt a kórházba . . .

TAKARÉKOSSÁG

1974-ben Bramber skót városka konzervatív tanácsa elhatározta, hogy tarékoskodni fog: öt napra kikapcsolják az utcák és terek közvilágítását. Az akció sikerült — a városi tanácsot pedig leváltották.

Miért? Nos a megtakarított áram értéke 41 font 59 penny volt. A kikapcsolással járó költség 72 font 50 penny, a bekapcsolás költsége pedig 69 font 50 penny!

*

Az igazgató egy jó ebéd után bejön az irodába, és elmondja munkatársainak az imént hallott viccet. Az alkalmazottak természetesen majd megszakadnak a nevetéstől. Csak az egyik vág közömbös arcot.

— Mi az? — kérdezi az igazgató. — Magának semmi érzéke sincs a humor iránt?

— Persze, hogy van — válaszolja az alkalmazott —, de minthogy elsején fel akarok mondani, már nem kell nevetnem.

UFÓKALAND

Somorjai néni szombaton az egész család szeme láttára tette a mélyhűtőbe az eper-fagylaltot tartalmazó dobozt, s vasárnap ebéd után, az egész család szeme láttára vette ki onnan, de a dobozban egy morzsányi fagyi sem volt.

Somorjai bácsi Bandira, a kisebbik fiára gyanakodott, aki többet köhécselt a kelleténél. De amikor másnap a rádió bemondta, hogy az Egyesült Államokban lelőttek egy ufót, s a benne utazó földönkívüli mellett egy nagy doboz eperfagyit találtak, ami a kedvence lehetett, egy nagy adag eperfagyival kért bocsánatot Banditól.

Somorjai nagymama is élt-halt az eperfagyiért. De az ő adagja is rendszeresen eltűnt a hűtőből. Végül is a nagymama beszélte rá a családot az ufófigyelő szolgálatra. Felváltva lesték esténként az eget. És mit ad isten, a nagymama volt az a szerencsés lény, aki egyik nap, sötétedés után megpillantotta a csodát, egy foszforeszkáló, világító gömböt, amely méltóságteljesen gurult végig a kerti úton.

— *Ufó... ufó...!* — kiáltotta, és vakmerően rohant ki a házból, úgy mint Zrínyi a várából. Utánanyomult az egész család. Pontosabban, majdnem az egész. A nagy izgalomban senki sem vette észre, hogy a foszforeszkáló festékkel kipingált léggömböt Bandi irányítja, ereszti a magasba. Amíg a többiek a távolodó fénycsóvát bámulták, ő szépen beséltált a házba, megette a következő adag eperfagyit is.

— *A földönkívüliek megfigyelés alatt tartanak bennünket* — mondta izgatottan Somorjai bácsi. — *Most már ha akarjuk, ha nem, mindennapra vásárolni kell eperfagyit. Inkább azt lopják el, minthogy bennünket zaklassanak!*...

UFF... UFF... UFÓK!

— Szörnyű ez a Konrád! Minden külföldi útjáról hoz valami emléket...

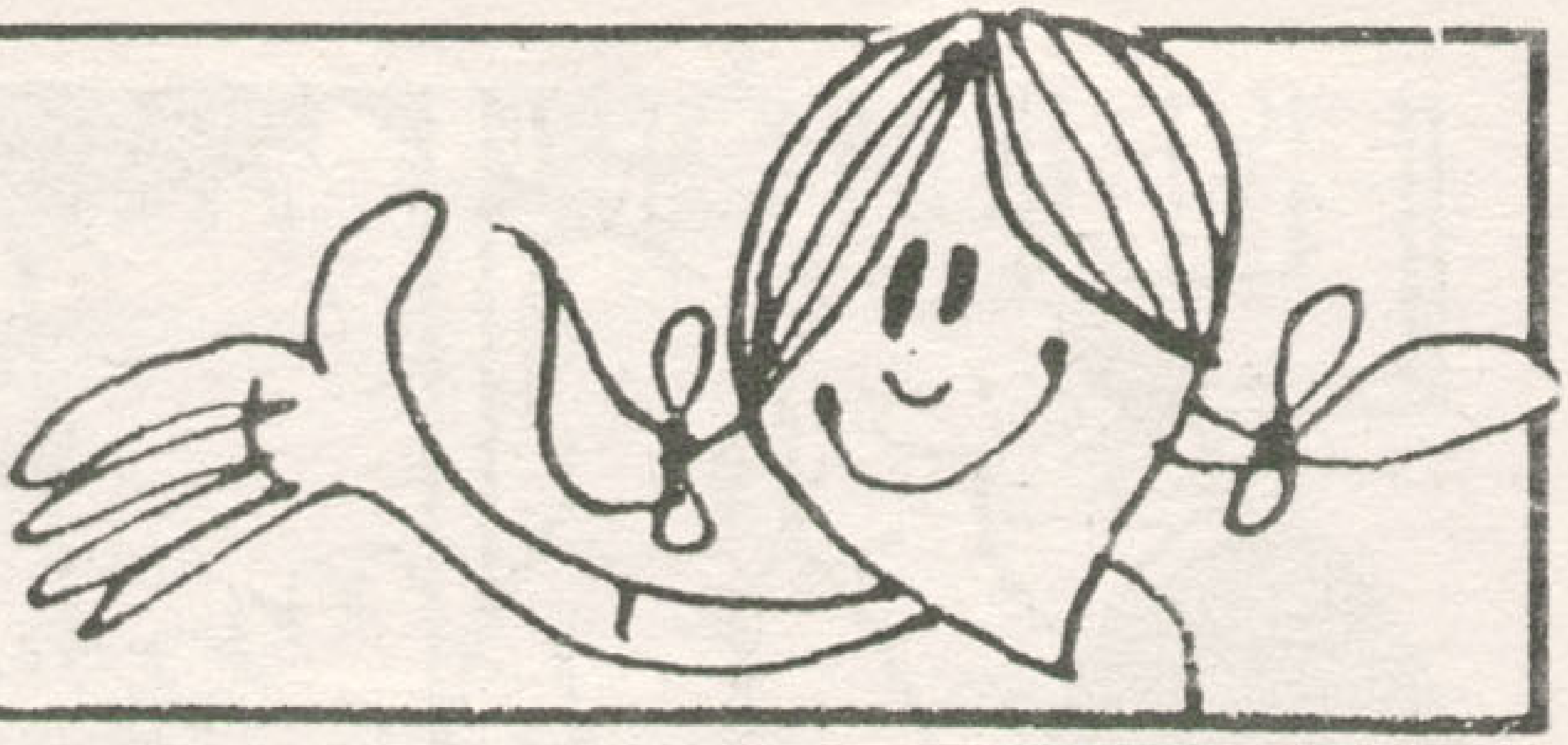

— Áh, semmi . . . csak a fiam egyik haverja.

— Figyelj, Jenő! Nemsokára feljön a Föld!

TI KÜLDTÉTEK!

Két homokszem száll a sivatag felett. Megkérdezi az egyik:

— Leszálljunk?

— Megőrültél, ebben a tömegben?

Pákozdi Eszter, Székesfehérvár

— Susan! Fülig szerelmes vagyok beléd!

— Ezt mondja a barátod, Thomas is mindig!

— Igen, de nekem nagyobb fülem van . . .

*

— Az én férjem már hetvenéves, és nincs egy ősz hajszála sem.

— Hogy csinálja?

— Kopasz . . .

*

A főnök figyelmezteti az új dolgozót:

— Mi nagyon kényesek vagyunk a tisztaságra. Megtörölte a lábát az ajtó előtt a lábtörlőn?

— Igen.

— Továbbá nagyon kényesek vagyunk az igazmondásra. Az ajtó előtt nincs lábtörlő.

Dóri Gabriella, Vásárosnamény

— Mikor van abszolút hideg?

— Amikor a jegesmedve csak szivatóval indul . . .

Klausz Gábor, Balatonfüred

Az egér és az elefánt üdülni mennek a tengerpartra. A repülőtéren a határőr nem engedi felszállni az elefántot, mert túl nagy. Gondolkodik az egér, hogy mitévők legyenek. Végre eszébe jut valami. Az elefánt hátára és hasára köt egy-egy fél zsemlét, és újra mennek a repülőtérre.

Határőr:

— Mondtam, hogy az elefánt nem szállhat fel.

Egér: — Ez nem elefánt, hanem a szendvicsem.

*

A róka sétál az erdőben, majd a tisztáshoz ér. Egyszercsak talál egy ötujjas kesztyűt. Felemeli és sétál tovább. Találkozik a tehenekkel, akik a tisztás másik szélén legelésznek. Odaszól nekik a kesztyűt lobogtatva:

— Hé, csajok! Melyikőtök vesztette el a melltartóját?

Lohner Ákos, Várpalota

A labdarúgóedző a szülőszoba előtt várakozik, miközben újságot olvas. Végre kijön a nővér.

— Gratulálok, uram. Fiú!

Néhány perc múlva ismét kijön a nővér.

— Uram, egy újabb kisfiú!

— Figyeljen ide, nővérke — néz föl az újságból az edző. — Megkérem, hogy ne zavarjon percenként. Ha vége van, közölje a végeredményt!

Juhász Regina, Újbarok

A SZEGÉNY DIÁK

Tágas iskolában vánszorog a diák,
végzi keservesen mindennapi dolgát.
Nagy, nehéz könyvekkel tele a táskája,
annak terhe alatt rogyadozik lába.
Csöndesen ballag, mintha
gondolkodnék,
hány egyest kapott már,
és hányat kap még . . .

Horacsik Attila, Budapest

Tabi László:

VIDÉKI KOLBÁSZ

Olykor, ha estefelé elcsendesedik a környék, és azt hallom valakitől, hogy csak a vidéki kolbász igazán jó, gúnyos kacagásom messzire elhallik.

Mariska néném például éppen nemrégiben kapott három kiló kolbászt Soponyamezőről.

— Ez aztán a kolbász! — mondta a férje, Zsiga, miközben a csomagot bontogatta. — Ebben aztán lesz minden, ami belevaló!

És könny szökött a szemébe, sav szökött a gyomrába. Hanem aztán, amikor napfényre került a kolbász! Vastag volt, mint a hurka, olyan apróra volt darálva a bele, mint a fűrészpor, de ez még semmi. Hanem úgy meg volt füstölve, hogy füstszag borította el az egész házat, s a házmester — kéménytüzet gyanítva — már a tűzoltókat akarta hívni.

Mariska néni levágott egy darabot, és megkóstolta.

— Nem soponyai kolbász ez, te Zsiga — mondta, és kiköpte a falatot. (Pedig az volt, csakhogy rossz, mint a bűn.)

A néni azonnal felhívta telefonon Mihályékat, az unokaöccsét.

— Misikém — mondta —, kaptam kolbászt Soponyáról, de nekem sok. Ha akarod, egy részét átadnám neked . . .

Misi szeme felragyogott. Vidéki kolbász! Tűzrőlpattant, tősgyökeres, kisüstönfőtt, soponyai „gyesznókolbász"! Hálálkodott is.

— Mennyit kaphatok belőle? — kérdezte reszkető hangon, mert az emésztőnedvei máris dörömböltek a gyomorfalán.

— Két kiló kilencven deka az egyik része, azt neked adom.

Este már Mihálynál bűzlött a kolbász. Jutka, a felesége megkóstolta, aztán telefonált Tercsinek, az unokahúgának.

— Tercsikém, kolbászt kaptam Soponyáról.

Sikítás. Mennyit kaphatok? Két kiló nyolcvanat?! Azonnal futárt küldök érte!

Negyednapra, amikor a kolbász Károly bácsiékhoz került, már csak nyolcvan deka volt. A többit apránkint lekóstolták róla az átutazó állomásokon. Károly bácsinak már csak harminckét forintja úszott benne, egye fene — mondta, amikor megkóstolta és kiköpte —, nem érdemes tovább üzérkedni vele.

Befejezhetném a történetet úgy, hogy Károly bácsi odaajándékozta a kolbászt Mariska néninek. Igazságos volna a dolog, de nem volna igaz.

A hetven deka soponyai ugyanis ott száradt el a Károlyék kamrájában, a rúdon, két szál remek KÖZÉRT-kolbász vigasztalta jobbról-balról szomorú hervadásában.

Mindebből pedig nem az a tanulság, hogy a vidéki kolbász nem jó. A tanulság az, hogy nem az a fontos, honnan jön valami, hanem az, hogy mi van benne.

Még akkor is, ha csak kolbász az illető.

SZELLEMI OCSÚ(DÁS)

MAXI ÖNTELTSÉG

Könnyű a Szaharában azt mondani, hogy az én ruhámra nem freccsenhet sár.

MILYEN IGAZ!

Csak olyan levélre érdemes válaszolni, melyet valaki már megírt.

RODOLFÓ SEM SEGÍT

Csodára képes, aki egy pohár vizet kétszer meg tud inni.

NAGY TITOK

A házi feladatot házon kívül is meg lehet oldani!

OSZTÓDÁS

A legszörnyűbb a tanulásban, hogy ha valamit megtanultunk, az legkevesebb két új tanulnivalót szül.

EZ BIZTOS

A legbetörésmentesebb széf — a tudás.

LEG . . .

A legtapintatlanabb eszközök egyike a nagyító.

ALIBI

Sokak szerint a bizonyítvány csak arra való, hogy legyen mit magyarázni . . .

MACSKAZENE

Bach kérdezte — volna — kollégáját, ha találkoznak:

— Mi van kenddel, kedves Handel?

Minek az a bamba rock?
Csak egy zene van: barokk.

ZENEI FEJTÖRŐ

Mi ez az izé?
Azt hiszem Bizet.

RÉSZEGES ÉNEKES MONOLÓGJA:

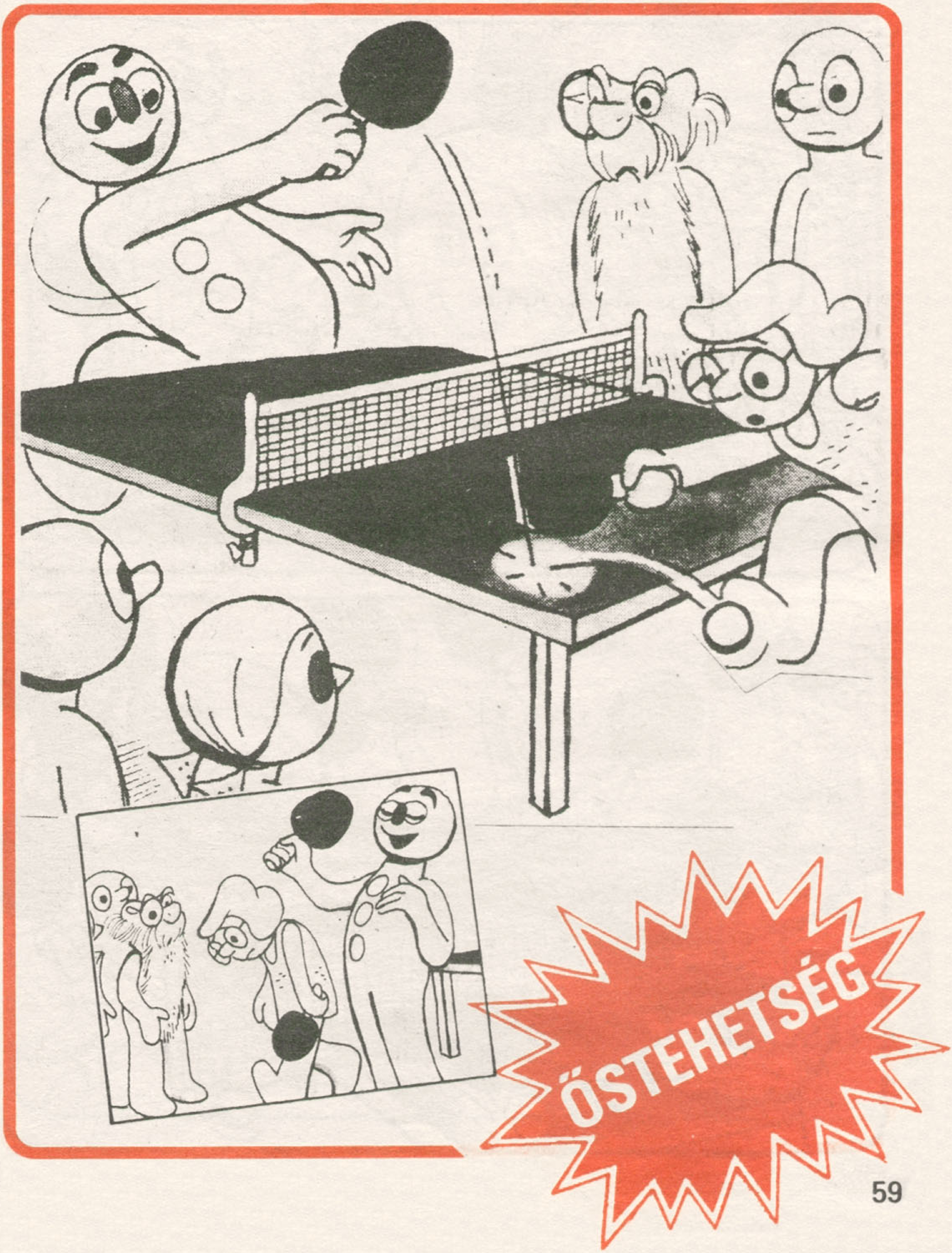
Ha van bennem lé,
zengek,
különben csak lézengek.

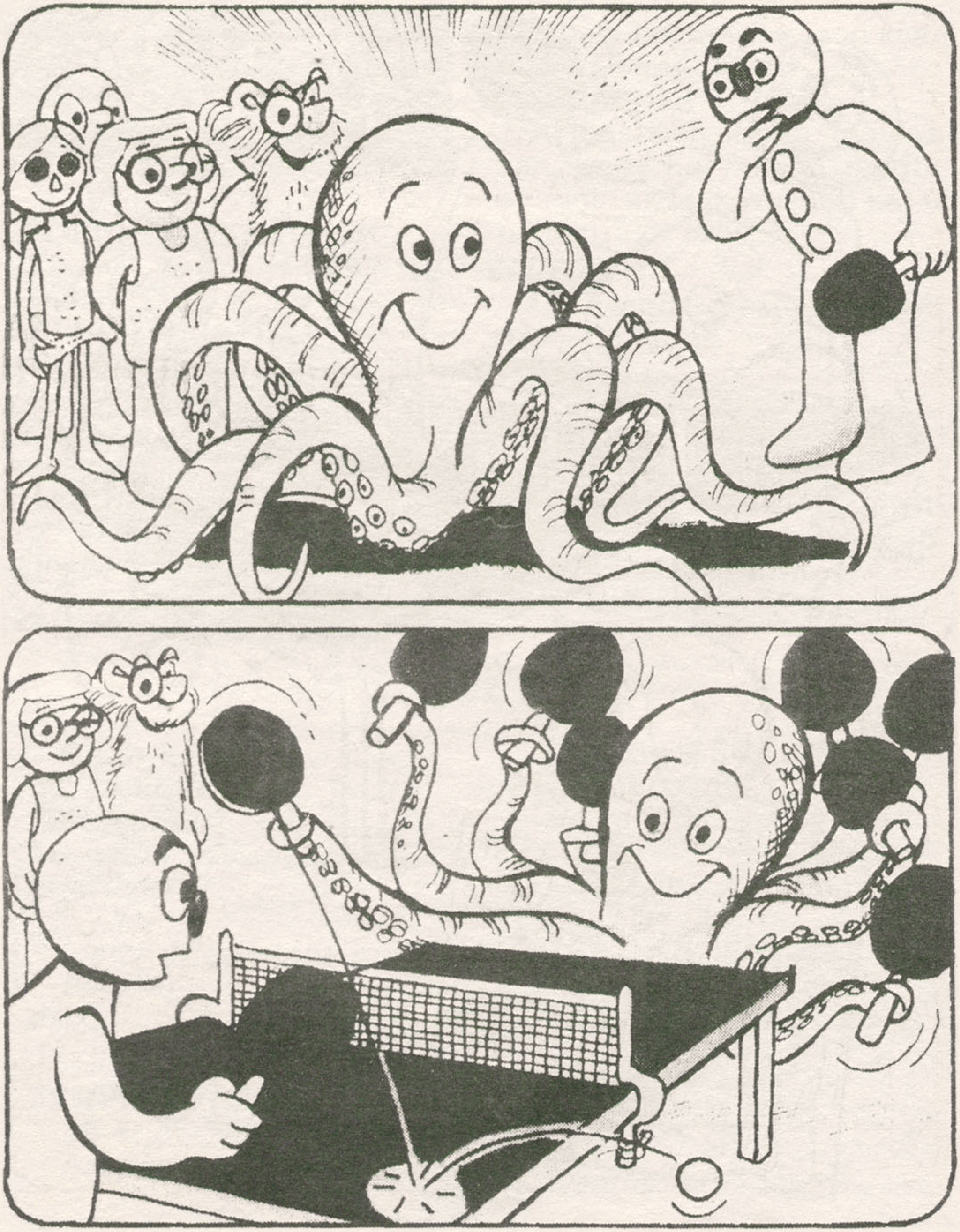
ROSSZ KARÉNEKES

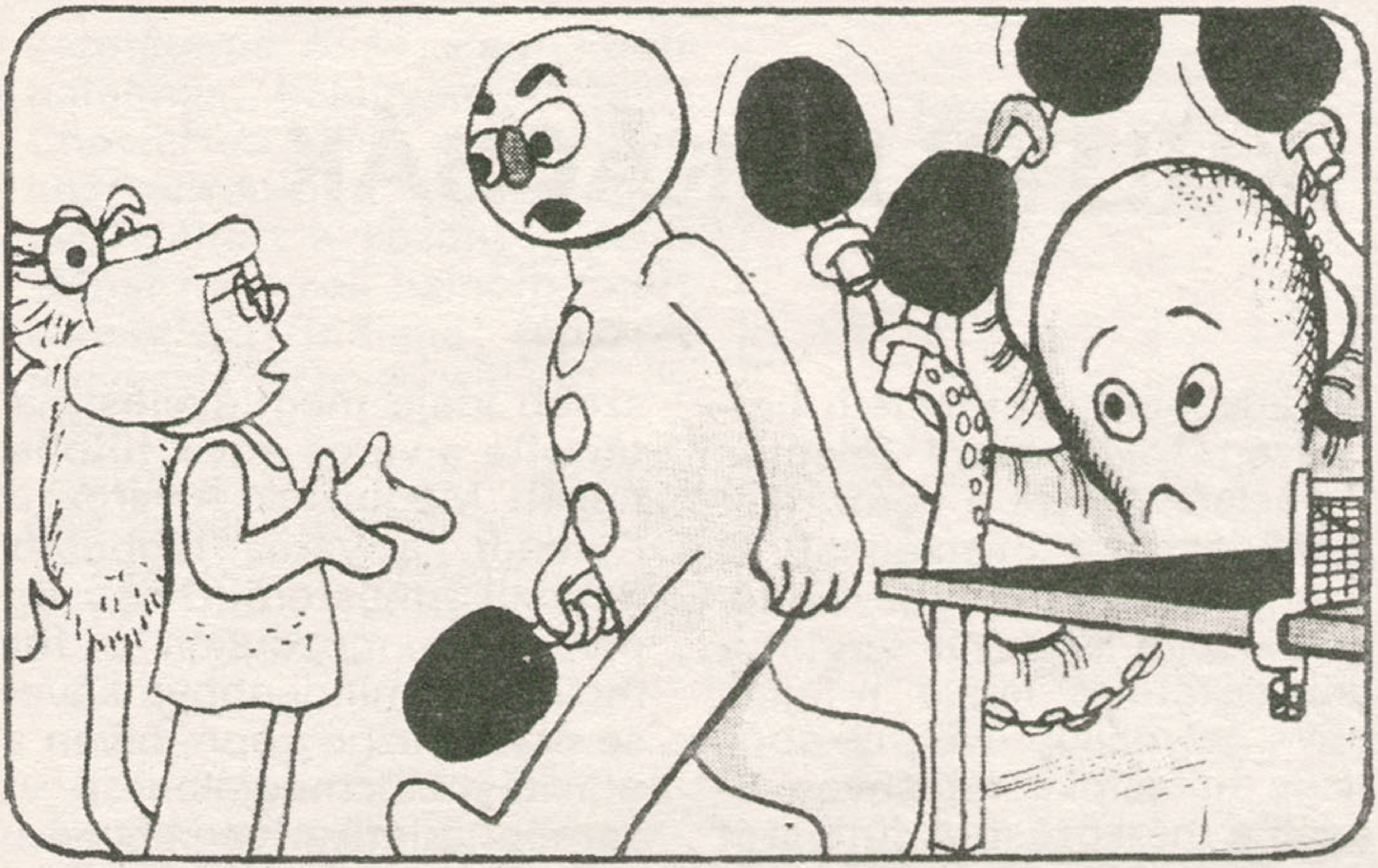
Hiába volt kariskolás,
hangja csupa karistolás.

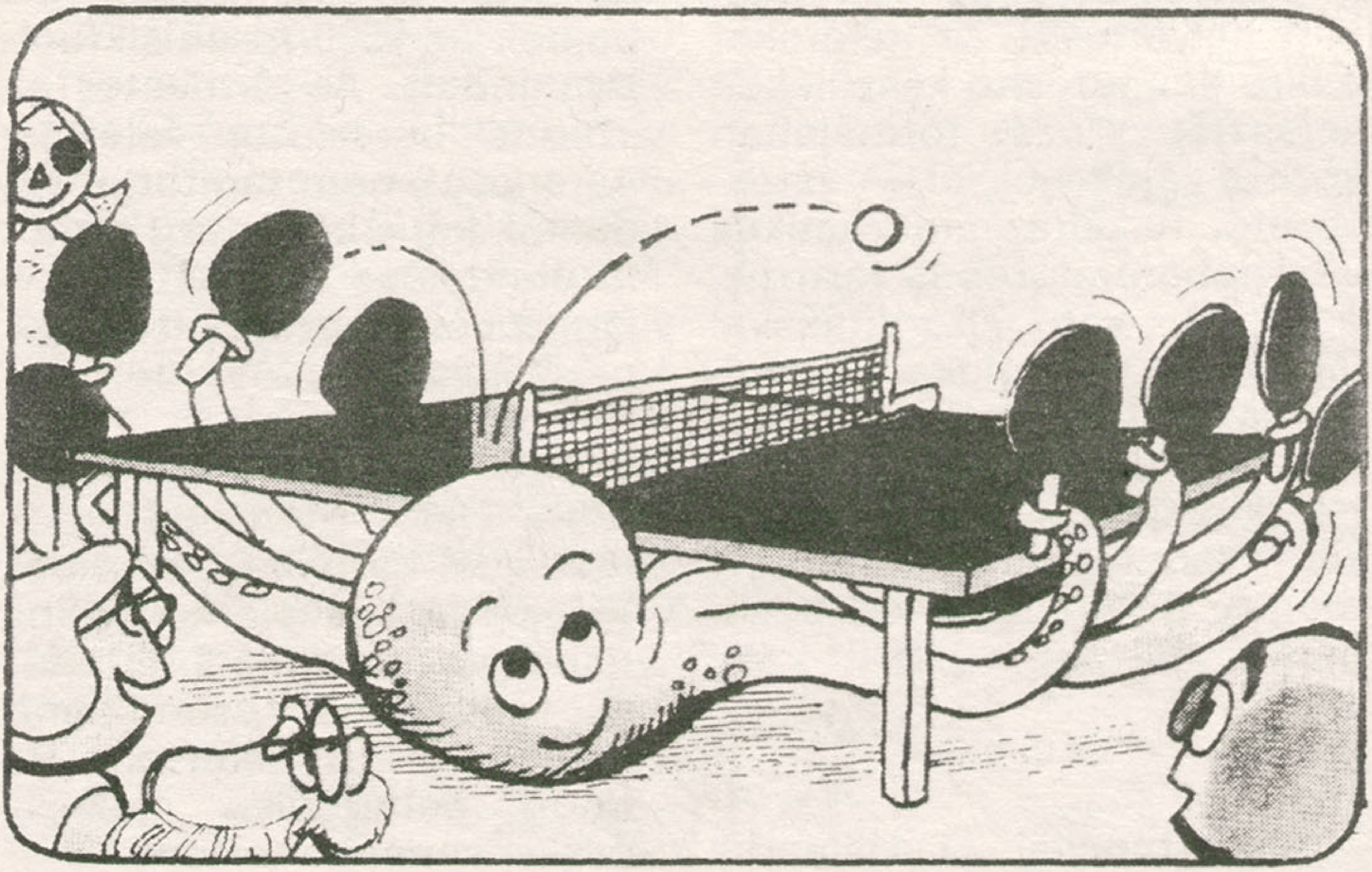
A MŰVÉSZ MEGBECSÜLÉSE

A lantos
alantos.

ŐSTEHETSÉG

KÜLFÖLDI KACSÁK…

Vaduzból, Lichtenstein hercegség fővárosából jelentik: Javaslatot tettek a nemzetközi labdarúgó-szövetségnek, új játékvezetési rend bevezetésére. Az új rendszer szerint a játékvezető a lelátó tetején, egy golyóálló üvegfülkéből, nagy hatásfokú látcsövén figyeli a mérkőzést. A füttyszót gombnyomásra működő hajókürt helyettesíti, az ítéleteket a bíró hangerősítő készüléken keresztül, szózat formájában közli a játékosokkal. A játékvezetői fülkéhez automatikus vezérlőberendezés is tartozik, egyetlen kar elfordításával légpárnás markolókarok nyúlnak a játéktér felé, és a fegyelmezetlen játékost kiállítják (kirakják) a pálya szélére. Hír szerint az új rendszert még ez év május 40-én bevezetik.

*

A portugáliai El Halandja városban a rendőrség hosszabb ideje megfigyelés alatt tartotta a város egyik futóbajnokát. Megbízták Alvarez de Cutenót, a város legbutább detektívőrmesterét, hogy egy percre se mozduljon a futó mellől, és mindenhova kövesse őt. A buzgó kopó, híven az utasításhoz, megjelent a vasárnapi atlétikai versenyen is, amelyen a gyanúsított futóbajnok az 1500 m-es síkfutásban indult. Az őrmester szó szerint betartotta felettesei parancsát, nem tágított a futó mellől, így a közönség tomboló ünneplése közepette új világcsúccsal szakította át a célszalagot.

*

A dél-karolinai Hamooka városának közvéleménye még mindig hatása alatt áll annak a szenzációs eseménynek, amely a Chesterton—Peff Pooff nehézsúlyú ökölvívók összecsapásán történt.

A tizenegyedik menetben a

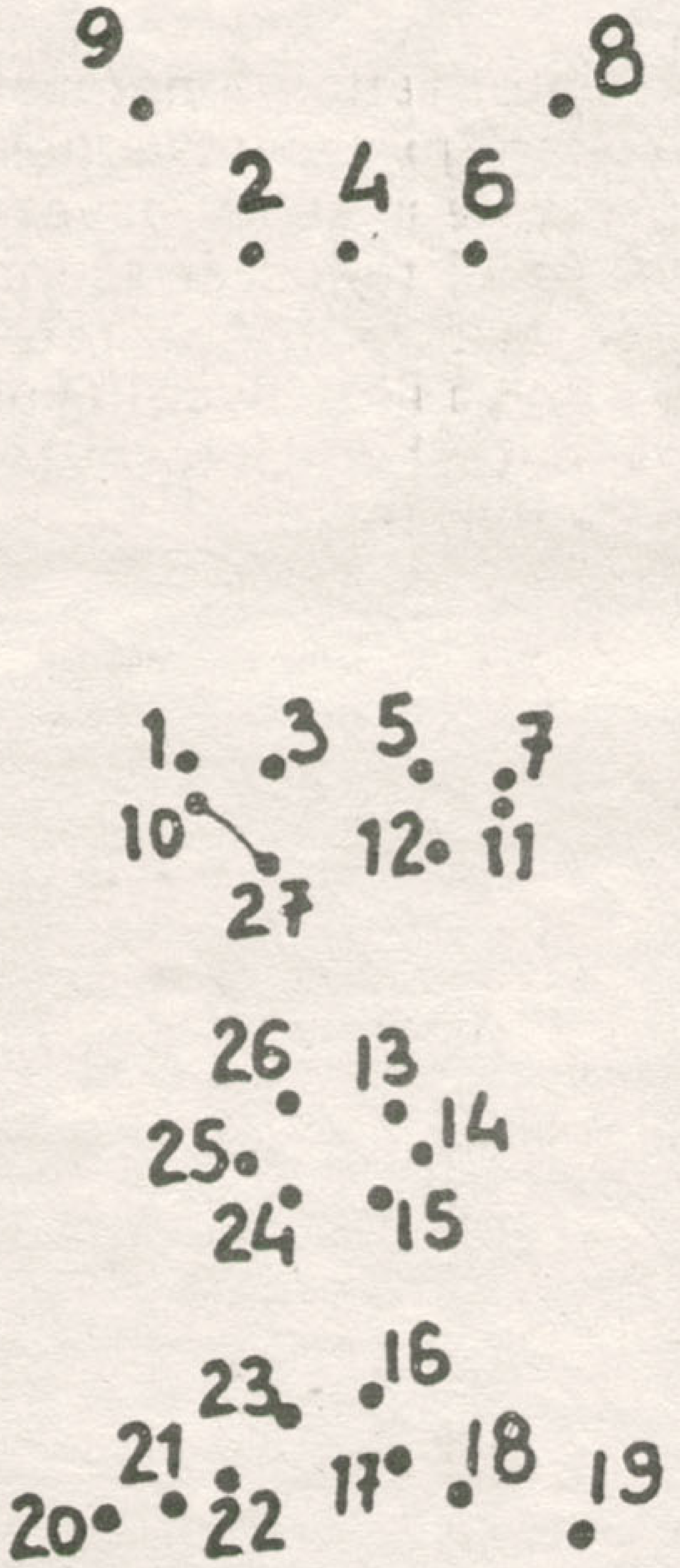
kétméteres óriás, Peef Pooff hatalmas balegyenest mért Chesterton állára, aki a kötélhez vánszorgott, és csak annyit kiáltott a közönség felé: „Most meg kell halnom, mert ellenfelem Indiana tápszert fogyaszt!” Összecsuklott és meghalt.

Örököseinek az Indiana cég, a szerződés értelmében, 12 ezer dollárt fizetett ki.

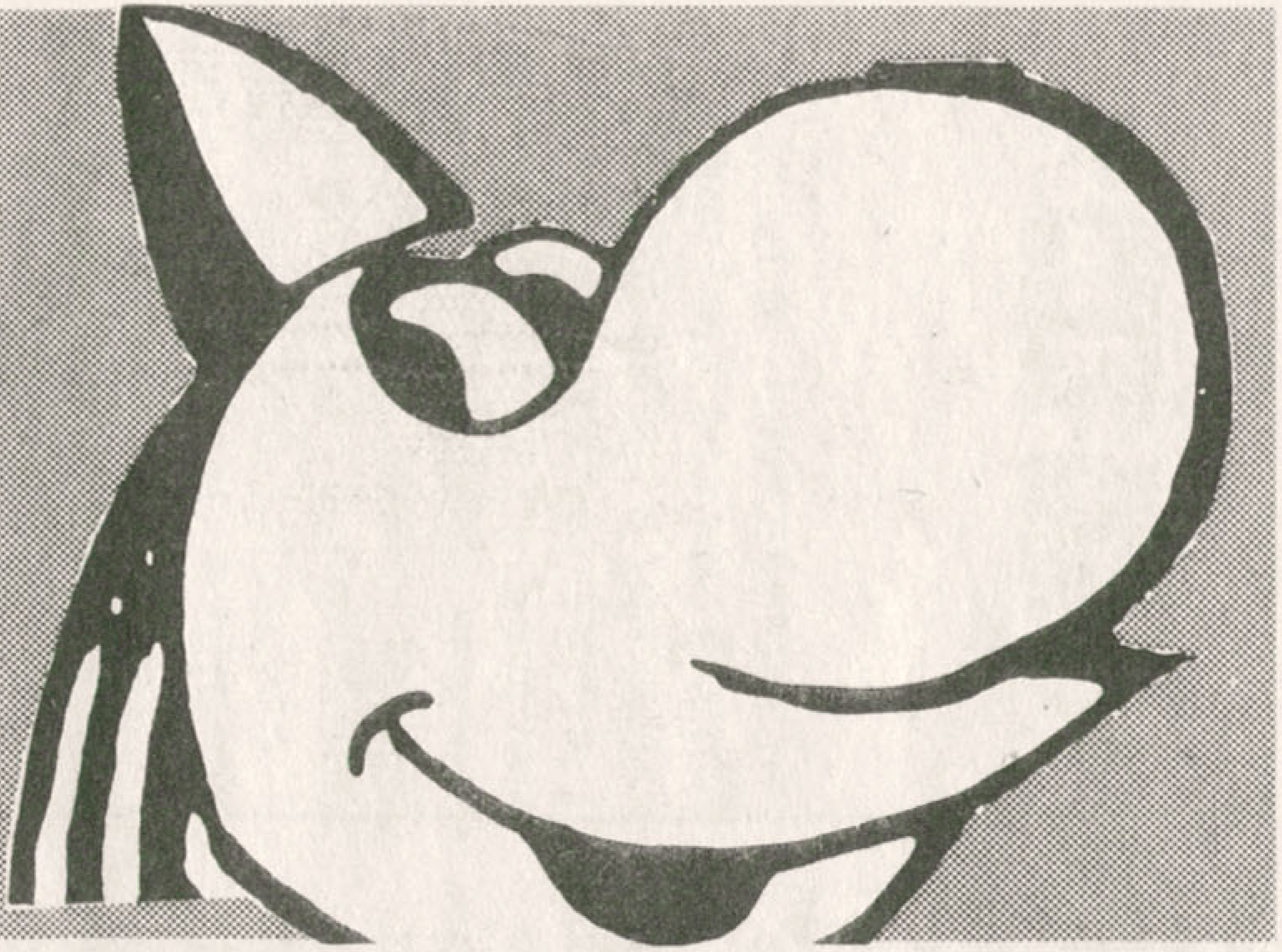
*

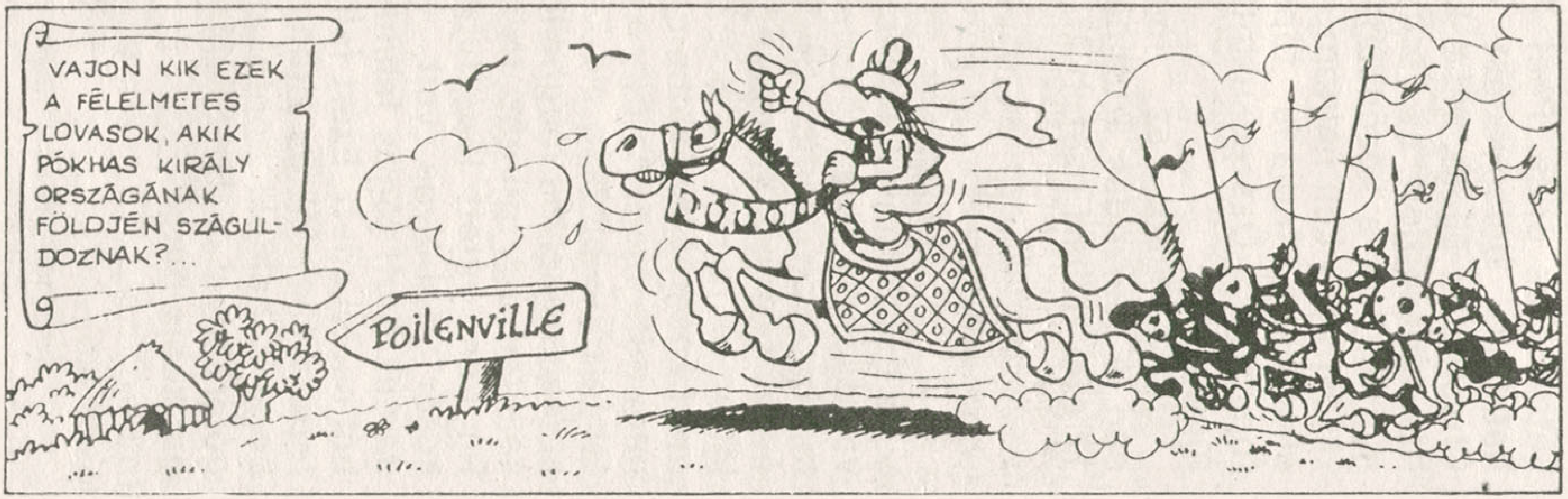
Az észak-amerikai Linctown városkában egy kosárlabdamérkőzésen, James Bluff, 18 éves ifjúsági játékos agyonlőtte az egyik játékvezetőt, mert kosarát lépéshiba címén nem adta meg. Az ügy a hantai felsőbb bíróság elé került, amely szakértők meghallgatása után úgy döntött, hogy a fiú nem vétett lépéshibát, a kosár szabályos volt, tehát James Bluff jogos felindulásból cselekedett. Ezért felmentette a vád alól, és elrendelte, hogy a bajnoki pontokat 2:0 gólaránnyal a linctowni csapat kapja meg.

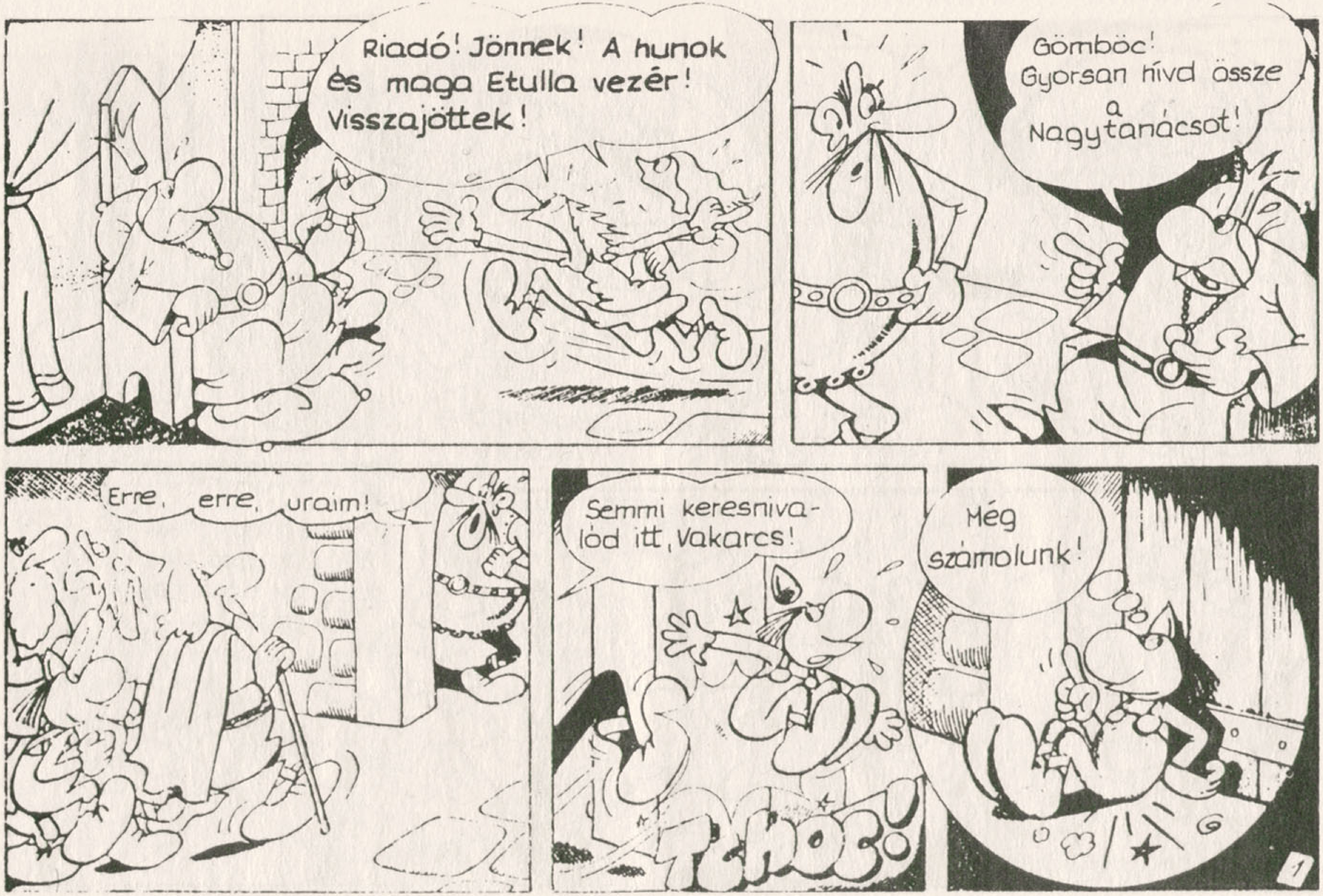
Légy ügyes!
Kösd össze!

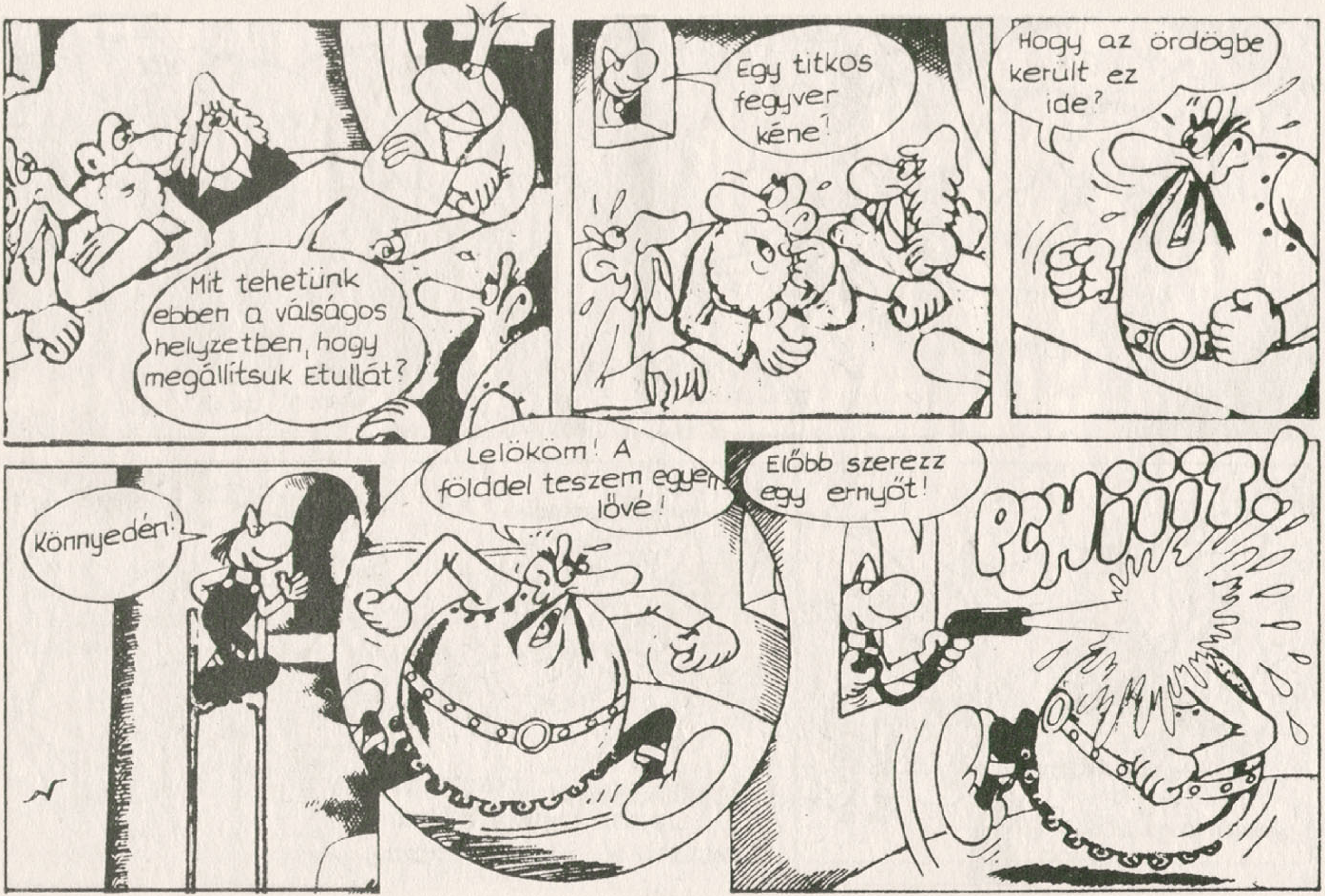
VAKARCS TITKOS FEGYVERE
1

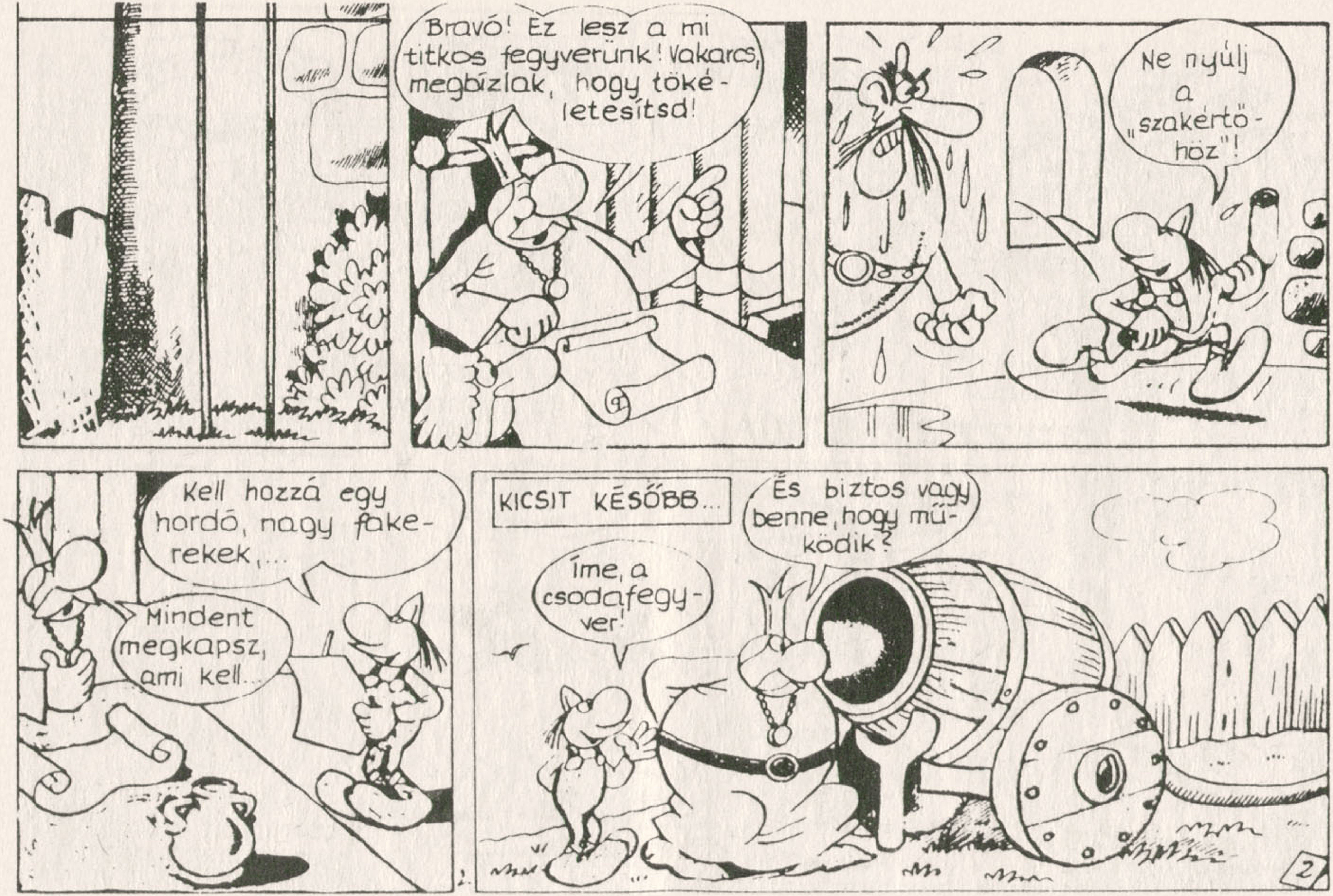

Riadó! Jönnek! A hunok és maga Etulla vezér! Visszajöttek!
Gömböc! Gyorsan hívd össze a Nagytanácsot!
Erre, erre, uraim!
Semmi keresnivalód itt, Vakarcs!
TCHOC!
Még számolunk!

3 VAKARCS TITKOS FEGYVERE

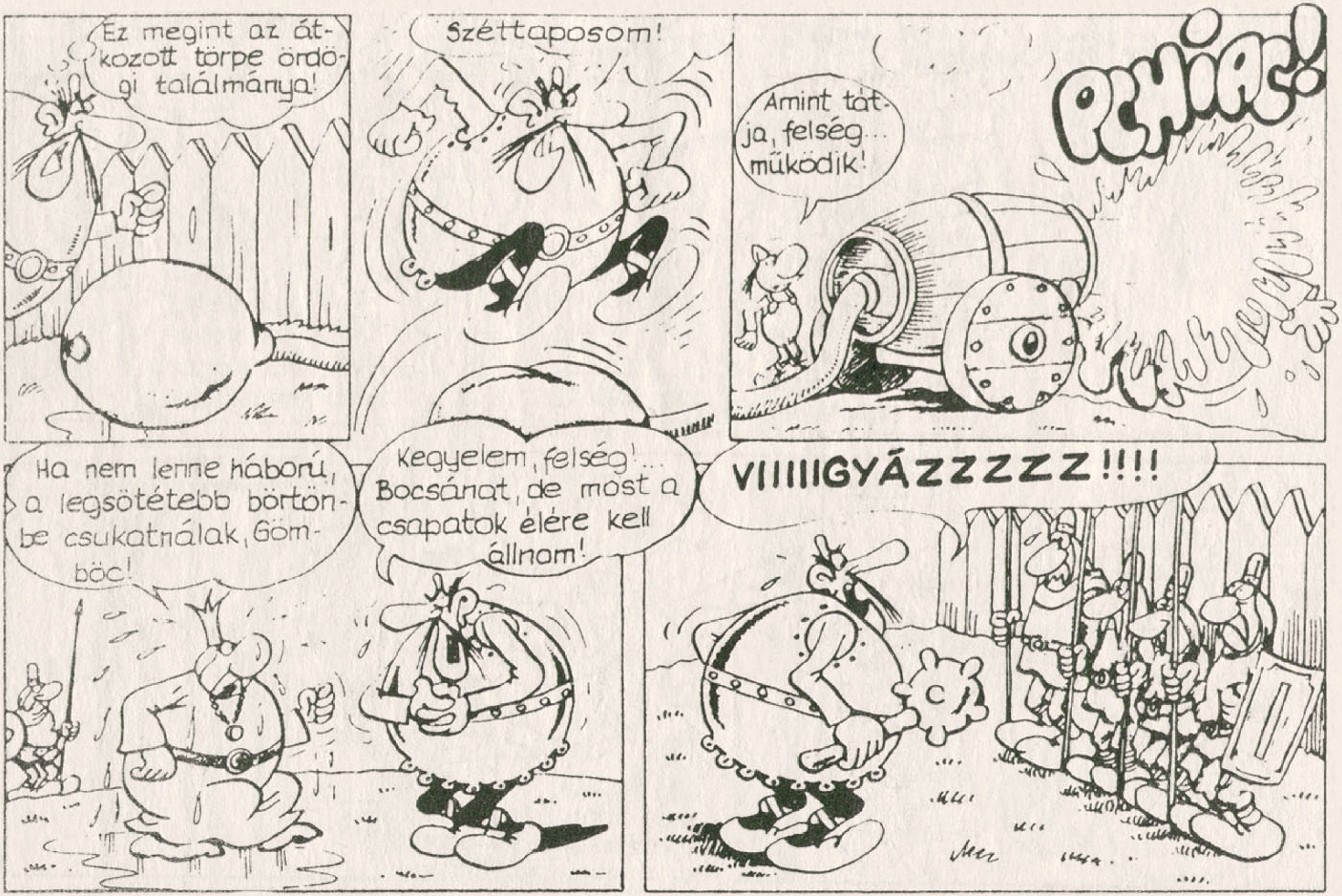

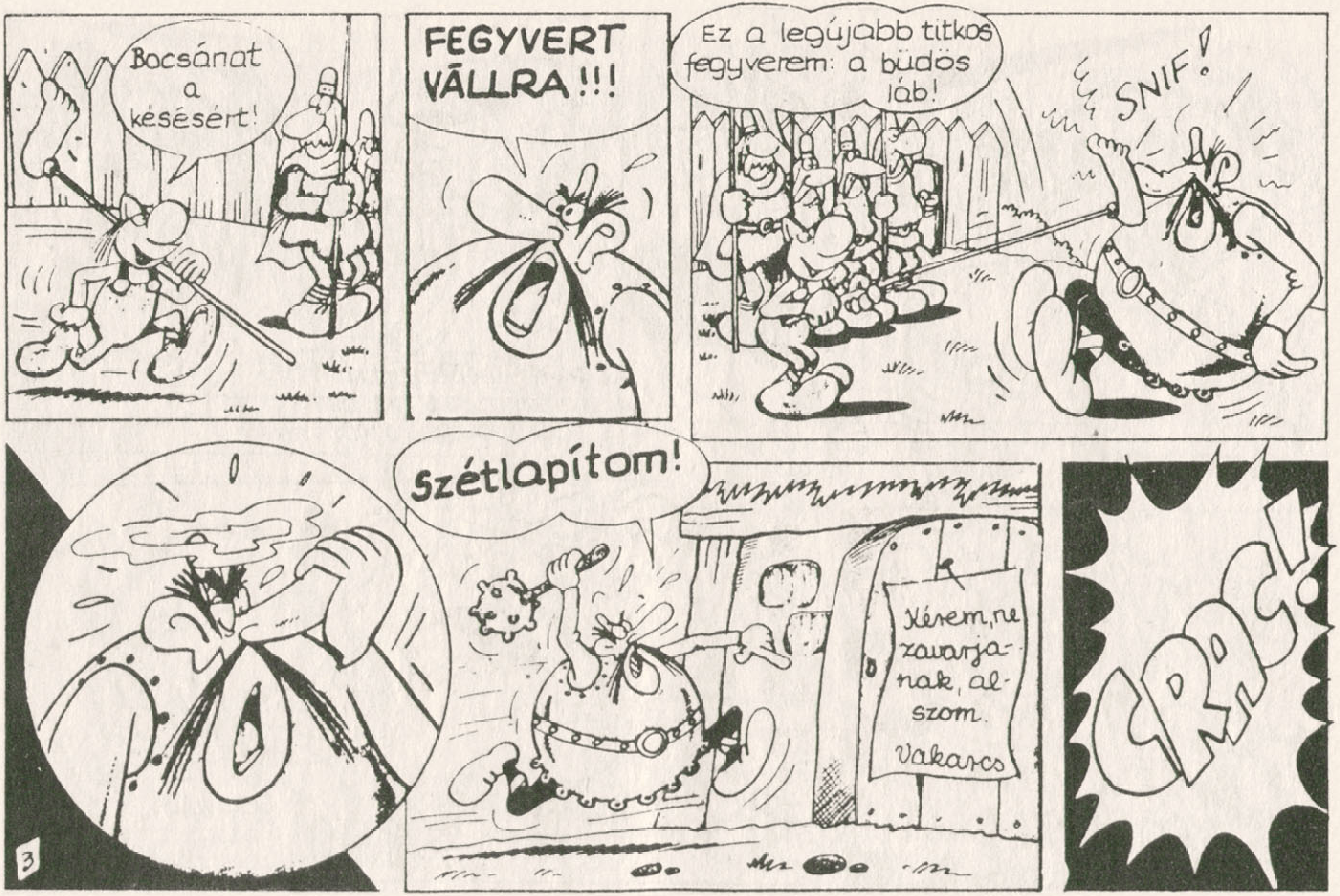

Bravó! Ez lesz a mi titkos fegyverünk! Vakarcs, megbízlak, hogy tökéletesítsd!
Ne nyúlj a „szakértőhöz"!
Kell hozzá egy hordó, nagy fakerekek,...
Mindent megkapsz, ami kell...
KICSIT KÉSŐBB...
Íme, a csodafegyver!
És biztos vagy benne, hogy működik?
2

4

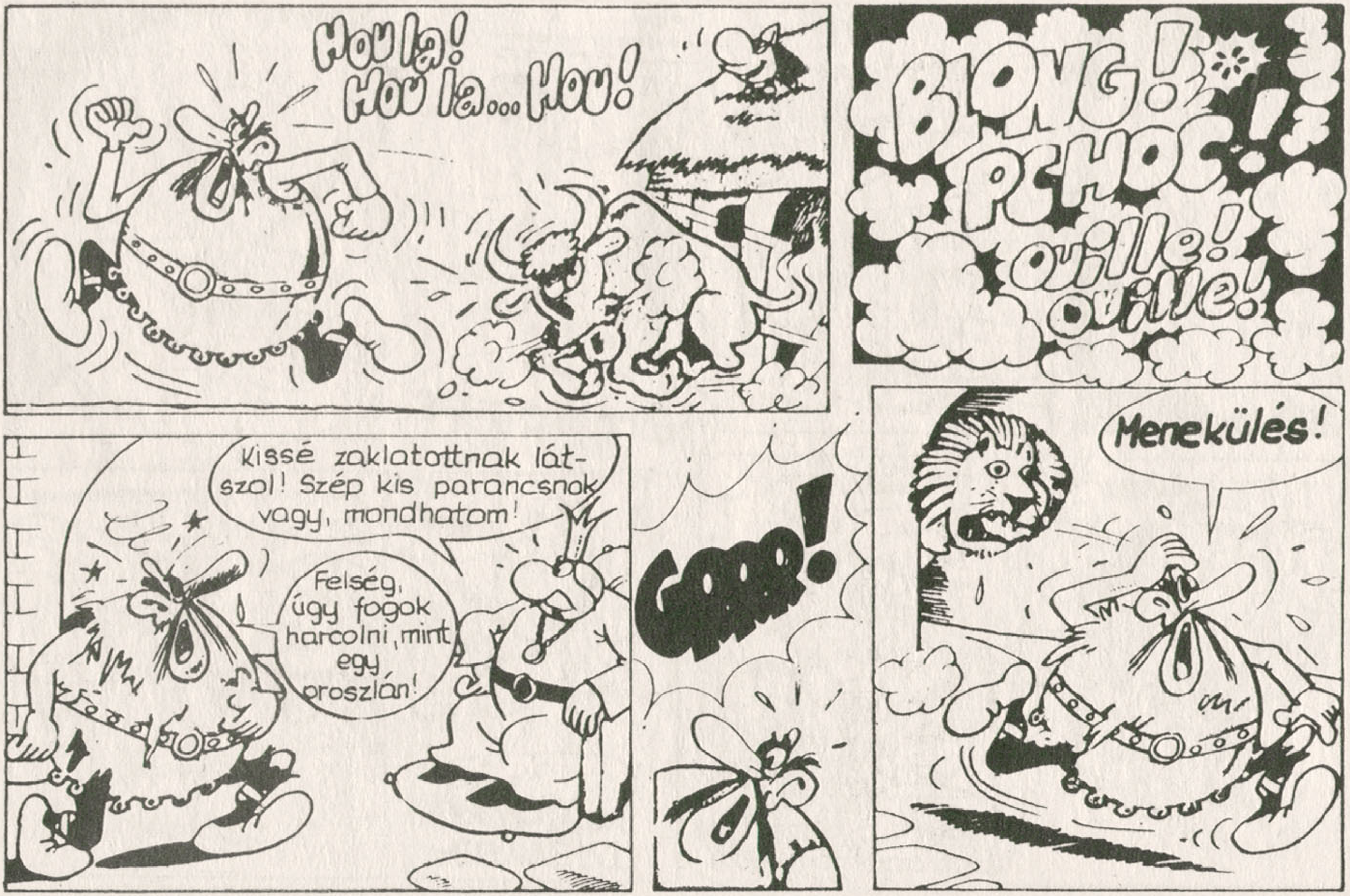
VAKARCS TITKOS FEGYVERE

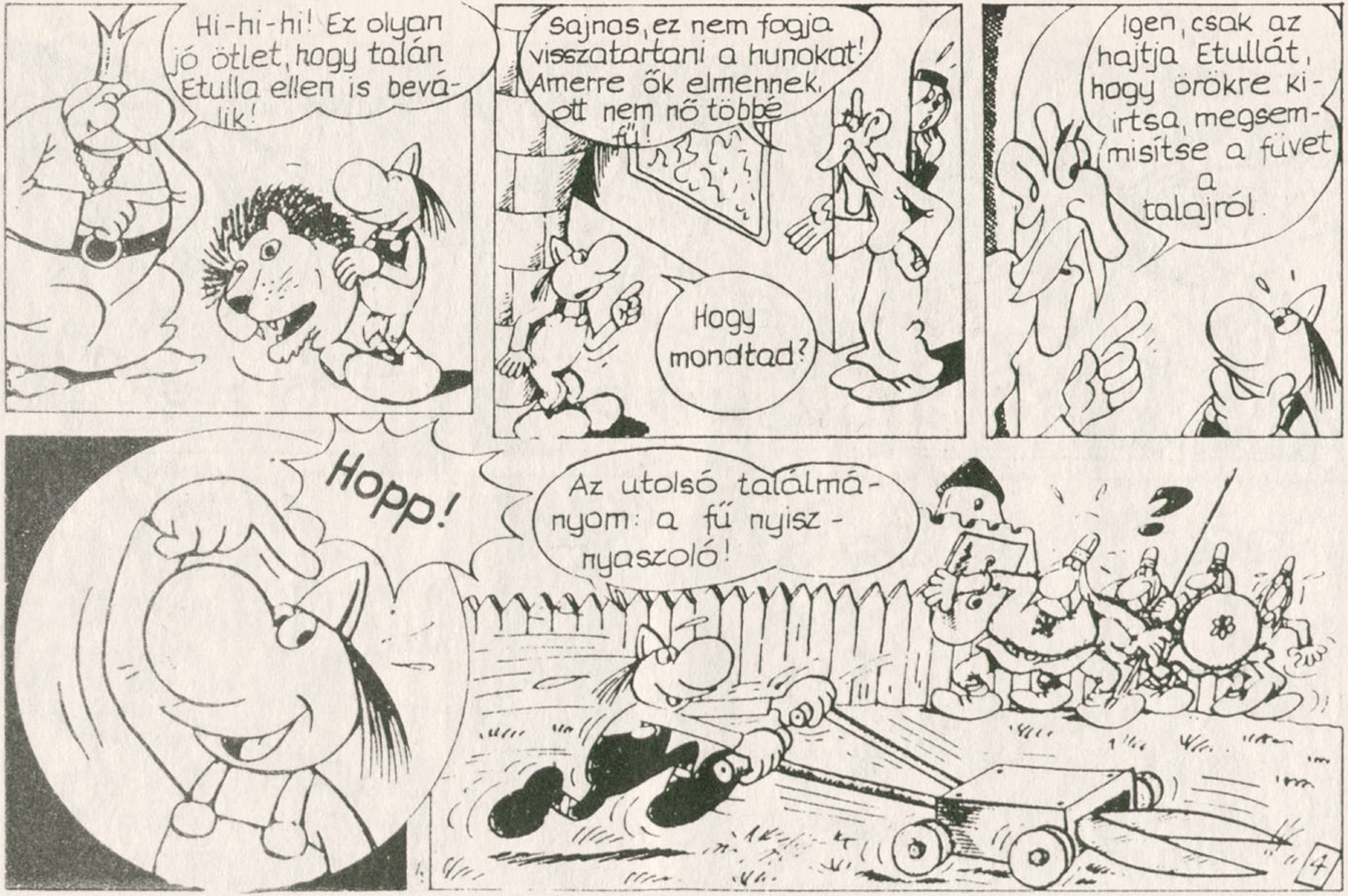

Bocsánat a késésért!
FEGYVERT VÁLLRA!!!
Ez a legújabb titkos fegyverem: a büdös láb!
SNIF!
Szétlapítom!
Kérem, ne zavarjanak, alszom. Vakarcs
CRAC!

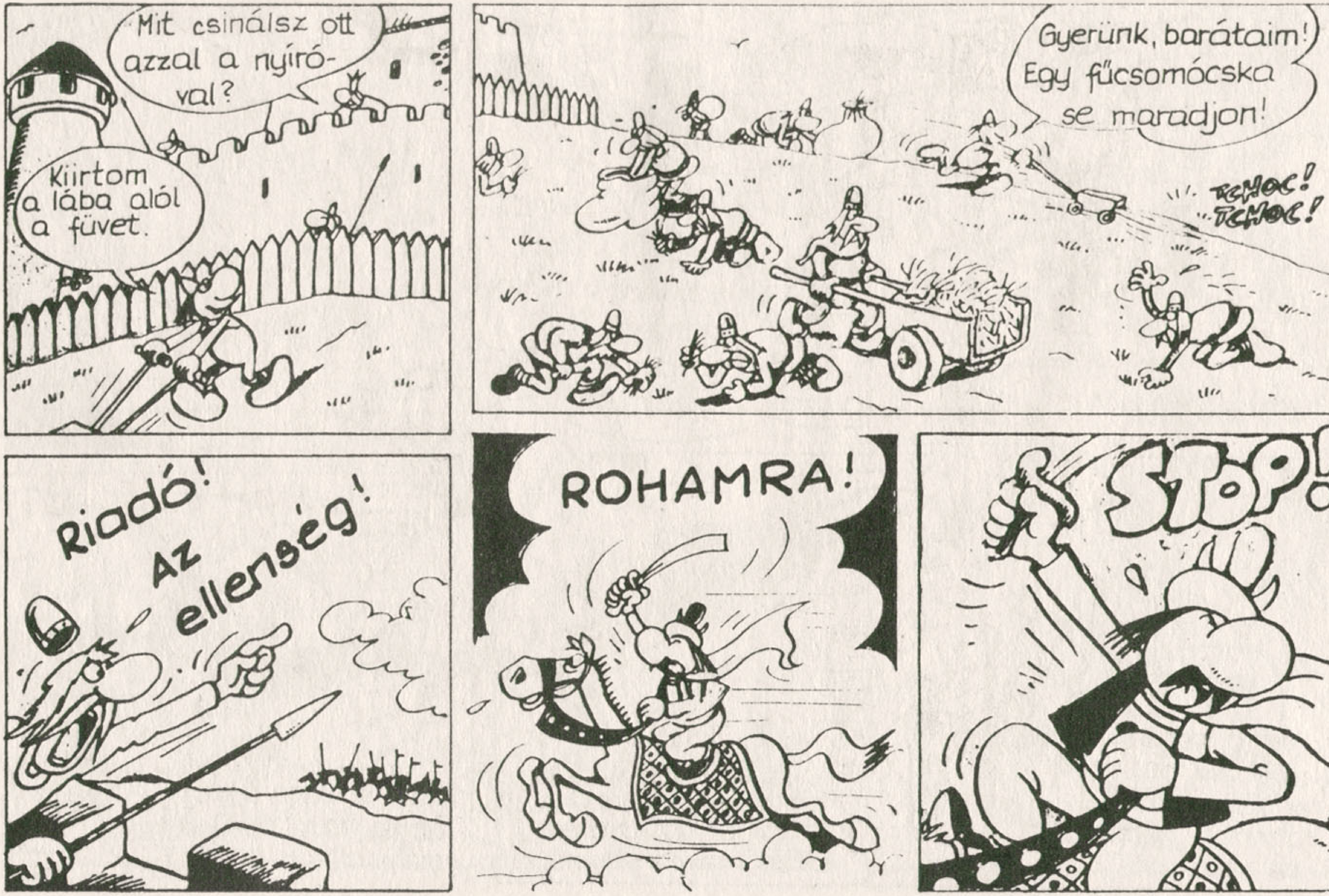
6

7 VAKARCS TITKOS FEGYVERE

Hi-hi-hi! Ez olyan jó ötlet, hogy talán Etulla ellen is beválik!
Sajnos, ez nem fogja visszatartani a hunokat! Amerre ők elmennek, ott nem nő többé fű!
Hogy mondtad?
Igen, csak az hajtja Etullát, hogy örökre kiirtsa, megsemmisítse a füvet a talajról.
Hopp!
Az utolsó találmányom: a fű nyisznyaszoló!
4

9 VAKARCS TITKOS FEGYVERE

Egy szál fű sincs itt! Úgy látszik, valaki már járt itt előttünk!
Akkor hát, hunok... HÁTRA ARC! Füves rétet keresünk...
Jó szelet!
A Bokaszalag-rend lovagjává ütlek, Vakarcs!
Felség, készen állok, hogy a csatamezőn megütközzem az ellenséggel!
Kicsit elkéstél, Gömböc!
A mezőn? Ott még találhatunk hasznos munkát a szá... modra!
FŰMAG
VÉGE

SZEGÉNY, GAZDAG ISKOLA

A körlevél egy olyan „madár", amely osztályról osztályra röpköd és az igazgató úr nehéz veretű üzeneteit tartalmazza, ballisztikus formában. Íme, néhány gyöngyszem:

1. Felhívom a tanulóifjúság figyelmét arra, hogy takarékossági okokból a füzet használata tilos! Az otthoni írásbeli munkákat a mocskos autók oldalaira, szennyes lépcsőházi ablakokra, valamint a tél beálltával a jégvirágos ablaktáblákra írják. Osztályozás idején természetesen a felsorolt ingó és ingatlan tárgyakat hozzák magukkal. Senki ne essen pánikba (8. oszt. szerelembe se!), osztályozás után a tárgyi bizonyítékokat visszaküldjük.

A gondos igazgató

2. Iskolai bejárásaim alkalmával felfigyeltem az iskolai étkezdében folyó döbbenetes pazarlásra. Ezért elrendelem az abrosz helyett a csomagolópapírt (a maradékot is könynyebb így elvinni), amelyet további spórolás esetén mindig kisebb és kisebb részekre lehet szabdalni. Evőeszköz (eddig is zavarta a tanulóifjúságot) törölve, természetesen az étel is törölve. Ha van, kenyérrel, ha nincs, jobb mutató-

ujjunkkal. (Balkezesek esetében, orvosi igazolásra engedményt teszek.) Aki éhes marad, a közeli étterem étlapját olvasgathatja.

A sasszemű igazgató

3. Tájékoztatom a tanulóifjúságot, mi a teendő tüzelőhiány esetén: 1. Mindenkit hevítsen a lángoló hazaszeretet. 2. Ha ilyen nincs, kölcsön kérheti az ópapi bekecsét. 3. 1, azaz egy tatai brikett elrugdosása, és utánafutkosás (a kihevült test negyvenöt percre elegendő energiát szolgáltat). 4. Holmi otthonmaradással senki se próbálkozzék!

4. Ha a fentiek ellenére fázna a T. ifjúság, akkor a nagyszünetek idejére elrendelem a kötelező, közös verekedést.

A jóságos igazgató

5. Tudatom, hogy az iskolai szünetek mennyisége nem változik. Sőt, az órák sem lesznek rövidebbek. Ezzel szemben III. 32-én Piciny Géza fejedelem első vadászatának emlékére iskolarádiós adás, április 35-én Bársony apó, fahántoló emléknapján a szünetben röpgyűlés lesz.

A figyelmes igazgató

6. Sajnálatos félreértések elkerülése végett közlöm, hogy az új biológia munkafüzetben (43. javított kiadás) javításokat kell eszközölni. 5. old.: vízió helyett víziló, 20. old.: megtette helyett megette, 32. old.: fejlövés helyett fejlődés írandó. A 36—136. oldalig a múlt idejű igéket jövő idejűekre kell átírni. A javításokat szigorúan ceruzával kérjük beírni, mert a csuda se tudja, mi lesz még.

A diri

HOPPÁ!

A megoldás

Teniszmeccs, vereségre áll a srác, és fancsalian néz ki az edzőjére.

— Ez mindent visszaad. Mit csináljak?

Máris jön a jó tanács:

— Vegyél egy bumerángot. Az magától is visszajön.

Makacs

A profi bunyós agya egy kicsit megkettyen a sok nehéztüzérségi pofontól, az orvos hat hónap teljes pihenőt ír elő a számára. Félév elteltével büszkén jön a legény:

— Nézze, doktor úr, ne mondja, hogy tétlenül töltöttem ezt a hosszú időt, írtam egy könyvet.

Az orvos érdeklődve néz az irományra, a regény így kezdődik:

— Bem apó felpattant lovára, és így kiáltott: „Gyia, gyia, gyia, gyia, gyia . . ."

Az orvos végiglapozza a paksamétát, aztán csodálkozva így szól:

— De hiszen itt ötszáz oldalon más sem áll, csak gyia, gyia, gyia, gyia . . .

A bunyós megvonja a vállát.

— Mit csináljak, doktor úr? Makacs a ló.

Bűn és bűnhődés

Edzőmérkőzést játszik a klub két csapata, a meccset az elnök vezeti. A tizenötödik percben a középcsatár a tizenhatosról óriási bombát küld a kapu bal felső sarkába.

— Nem gól! — kiáltja az elnök.

A csatár csodálkozik.

— Miért nem?

— Mert még nem fizetted be a tagdíjadat!

A szponzor

A modern sport fennmaradása nagyjából azon múlik, sikerült-e az egyes sportágak-

nak pénzes támogatót szerezniük. Az osztrák alpesi síválogatottól például nemrégiben vonta meg támogatását az Első Osztrák Nemzeti Takarékpénztár. Indok: a sízők nem tüntették fel a bank nevét a sisakjukon.

A szövetségi kapitány kétségbeesetten védekezett.

— Mi próbáltuk, de még körös-körül sem fért rá a sisakra. Most vagy a bank neve túl hosszú, vagy a versenyzők feje túl kicsi.

Fekete humor

A csapat ifjú csillaga kétségbeesetten hívja fel a klub elnökét.

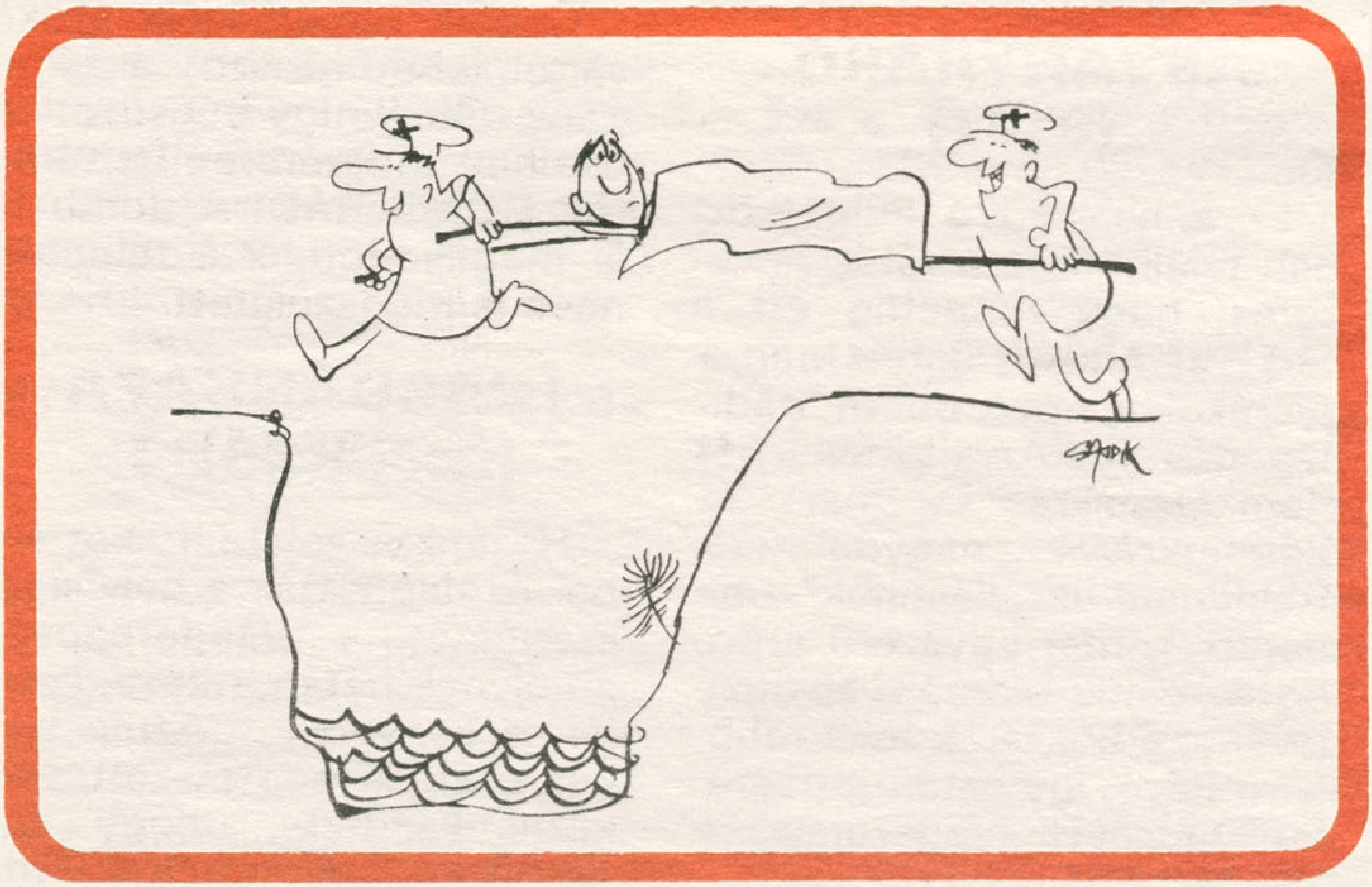
— Elnök úr, bajban vagyok. Csúnyán összevesztem az edzőmmel.

Az elnök jólelkűen nyugtatgatja a játékost:

— Nem baj, fiam, majd rendbejön a dolog.

A srác nem nyugszik meg.

— Azt tudom, hogy rendbe jön. De mit csináljak addig a holttesttel?

KIS ETIMOLÓGIA

avagy Kiss Eti monológja . . .

Az etimológia görög szó, annyit tesz, hogy szófejtés, a szó eredetével foglalkozó tudomány. Kiss Eti érdeklődési köre a magyar települések nevének eredetével függ össze. Monológját (szintén görög eredetű szó) leírta, s behozta a HAHOTA szerkesztőségébe. Mivel témaválasztása fölöttébb érdekesnek tűnik, szívesen vállalkozunk közlésére.

ÁSVÁNYRÁRÓ (9177)

Ez a helység a Szigetközben található, s arról is nevezetes, hogy rengeteg ott a nád. Talán ezért unták meg a gyerekek a sípot, dobot, nádihegedűt . . . Átváltottak hát ólomkatonákra. És mert az ólomhuszárok nagyon sok családnál „szállásolták" be magukat, már egyszerű a dolog: az ólom, ólomérc az ugye ásvány, a huszárok lova többnyire Ráró, így aztán a gyerekek kedvéért megszületett az ÁSVÁNYRÁRÓ név.

BAGAMÉR (4286)

Ez egy huzatos hely, olyannyira, hogy lakosai állandóan náthásak. Legfőképpen szeretett bírójuk, kinek kedvenc szavajárása ez volt: „Básogér deb deszeb dűzbe a gezeb, de *bagamér* jódállog!" Innen a BAGAMÉR.

DOMBRÁD (4492)

Őseink temetkezési szokásairól lehet itt szó; a félpogány táltosló így búcsúzott az őseihez megtért embertársától: DOMB RÁD! A domb fel is magasodott, s a település neve is megszületett.

JÁRDÁNHÁZA (3664)

Hazánkba települt skót emberek alapították e helységet, szegény vándornépség, amelynek hátán a háza, kebelén a kenyere . . . Aztán amikor a vidék megtetszett, építkezni kezdtek, amúgy skót módra; megépítették a járdát

s mindjárt rá a házat. Így lett a falu neve JÁRDÁNHÁZA.

HOSSZÚVÍZ (8716)

Ezen az ősi somogyi településen igen józan emberek éltek, s élnek ma is. Hajdanán soha nem itták tisztán a bort, nehogy hamar lerészegedjenek. Feltalálták a hosszúlépést. (Egy deci bor, két deci víz.) A borital felhígításához használt vizet hívták HOSZSZÚVÍZ-nek. Később már a falut is . . .

FELSŐSZÖLNÖK (9985)

Igen valószínű, hogy ezt a falucskát Szolnokról elszármazott emberek alapították, és ezt akarták pontosan kifejezni. Sőt „több pontosan". Ez sikerült is nekik . . .

ENCSENCS (4374) és ENCS (3860)

Nos, a helység nevének eredetére nem tudtam rájönni, de azt sejtem, hogy Karinthy Frigyes járhatott azon a szabolcsi tájon; talán még az ötletet is onnan vette ahhoz az Ady Endre költészetét parodizáló verséhez (Törpe fejűek az Így írtok ti című kötetben), melynek befejező része így szól: „. . . hogy maga mindent kétszer mond, kétszer mond?"

KACORLAK (8773)

Kacor, görbe kés, rőzsevágásra és más, erdőművelési célra. Kacor király népmesei alak, a macska neve. (Révay nagy lexikona 11. kötet 102. old.) Hát ez így rém egyszerű; mivel egy kés, akármilyen görbe is, nem lakik semmilyen lakban, marad a macska. Király vagy kandúr mindegy...

HUSZTÓT (7678)

Ezt a falucskát a Rákóczi szabadságharc bukása után alapította húsz tót, akik otthagyták Husztot.

KISLÉTA (4325)

Mokány kis ősök humorérzékére utal e község neve, ugyanis a szabolcsi tájakon sok szép szál ember élt, de még néhol annál is szépszálabbak. Ezeket langalétáknak csúfolták. Hogy ez senkinek eszébe ne jusson, gyorsan elnevezték a falut KISLÉTÁnak.

SZÖVEG NÉLKÜL

— Nehogy letapossák a füvet a vendégek . . .

— Úgy látszik, a szomszéd nemzeti parkká nyilvánította a kertjét!

— Siess a lövészárokkal, fiam, megjöttek a rokonok!

HOGYAN FARAGJUNK EMBERT?

(A KÉTSZOBA-KONYHÁS SZÍNPAD ELŐADÁSA 3 RÉSZBEN)

I.

Apa: (mereng) Hát ez nem igaz! A mi kis Rezsőkénk elsős lett... Hogy múlik az idő...!

Anya: (szipog) Ha láttad volna, milyen aranyos volt... ahogy ott ült a padban... ahogy kereste a ceruzáját azzal a csöpp kezével...

Apa: (magához tér) El tudom képzelni. Meglett iskolás, de egy csöppnyi rendet sem tud tartani a holmijában. A csöpp kezével!

Anya: (szintén magához tér) Csodálkozol, fiam? Nem volt kitől megtanulnia.

Apa: (szúrósan néz) Hát ez igaz. Csakugyan nem volt kitől megtanulnia. De mától új életet kezdünk. Majd én embert faragok a kis Rezsőkéből!

Anya: (még szúrósabban néz) A nevelés leghatásosabb eszköze a példamutatás. Mint tudjuk.

Apa: Csak nem azt akarod ezzel mondani, kismadaram, hogy én magam is rendetlen vagyok, mint egy varacskos disznó?

Anya: Nem, nem, dehogy. Renyhe bivalyt akartam mondani. De a varacskos se rossz.

Apa: (gúnyosan) Szóval így állunk? Na jó. Hát vedd tudomásul, hogy Toportyán Bencével nem lehet kitolni. Mától kezdve ragyogni fog a lakás... Főzök, mosok, takarítok, rámolok. Még a háztetőről is letörölgetem a port, de Rezsőkéből akkor is embert faragok! (Lázasan takarítani kezd.)

II.

Apa: (mereng) Most mondd, kismadaram, hogy múlik az idő . . .! Rezsőke ötödikes lett. Felső tagozatos. Maholnap a cipőimet fogja hordani.

Anya: (ő is mereng) Úgy bizony . . . Kész vasgyúró! A többiek pisszenni sem mernek, ha megszólal.

Apa: (magához tér) Értem. Szóval öntelt, erőszakos, verekedős fráter. Jól nézünk ki!

Anya: (ő is magához tér) Rezsőke nem tehet semmiről. Ezek öröklött tulajdonságok. A vérében vannak.

Apa: (szúrósan néz) Csakugyan? Hát akkor ez az a pillanat, amikor embert kell faragnom belőle. Széttépem, felnégyelem, miszlikbe aprítom. Olyan fegyelmezett lesz, mint egy tibeti szerzetes.

Anya: (még szúrósabban néz) Látod, ez vagy te. Egy fatönk van a lelked helyén. Soha nem volt egy kedves szavad ahhoz a gyerekhez. Hát csoda, ha szép lassan farkasbőrbe bújik az a halk szavú, ártatlan teremtés?

Apa: (gúnyosan) Hát ez óriási! Szóval azt állítod, pirkadó hajnalom, hogy én egy hiénák között nevelkedett martalóc vagyok, akinek a dédapja még falvakat és városokat gyújtott fel kaján vigyorral? Azt . . .?!

Anya: Ugyan, ugyan. Az ilyesmit ma már nem lehet biztosan tudni. A tapasztalat viszont azt mutatja, hogy . . .

Apa: Elég! . . . Egy Toportyán Bencének ennyi bőven elég. Mától kezdve halk hárfaszóval foglak ébreszteni benneteket, és első pillantásotok a reggeli étlapra esik majd. A legnagyobb zajt az fogja csapni a házban, ha Rezsőke rakoncátlan fürtjeit simogatom. De akkor is embert faragok ebből a kölyökből! Na, szia, rohanok virágért . . .! (Elrohan)

III.

Apa: (mereng) Az ember egyik ámulatból a másikba esik . . . Rezső nyolcadikos! Kész őrület, hogy múlik az idő!

Anya: (szipog) Pedig milyen kisfiú még . . . És így kell hamarosan kilépnie szegénykémnek a kegyetlen, rohanó életbe. Idegen környezetbe, idegen emberek közé . . . tanácstalanul . . .

Apa: (magához tér) Megjegyzem, jellemző. Rezsőke tanácstalan. A tudományos-technikai forradalom kellős közepén. A világ minden részéből érkező információk áradatában. Én az ő korában . . .

Anya: (ő is magához tér) Hát ez az, fiam. Éppen ezt akartam mondani. Te az ő korában tudtommal céllövöldés vagy fagylaltos akartál lenni. Mellesleg, bár az lettél volna. De te ezek helyett inkább . . .

Apa: (szúróan néz) Mindig éreztem, hogy lenézed a szakmámat. Hogy a kaszakőkészítő szerinted nem ember. De tudod jól, hogy azok más idők voltak. Az embert hányta-vetette a sors . . .

Anya: Háááát . . .

Apa: Akkor most bebizonyítom, hogy Toportyán Bencét nem lehet egykönnyen eltántorítani a céljától. Mától kezdve üzemeket látogatunk, kutatóintézeteket tekintünk meg, pályaválasztási tanácsadók tesztjeit töltjük ki, és könyvtárakba temetkezünk. Majd én embert faragok a mi kis Rezsőkénkből! . . .

A Hahota KÉRDÉSE:

MIT MONDASZ, HA ELKÉSEL VALAHONNAN?

HARASZTI FERI:

— Nem én vagyok a hibás, mama. Lala tartóztatott fel ilyen sokáig. Tudod, az a kétszálszőr bajszú, pontos arcú srác. Már megint Manci miatt óbégatott. Egyszerűen képtelen megérteni, hogy Manci hasonlít Ringo Starrhoz. Naponta lejt egyik sráctól a másikhoz. Már el is jöttem volna, ha Lala nem hoz szóba engem is. Manci elmondta neki, amíg együtt jártak, hogy engem kedvelt eddig a legjobban, de rájött, hogy az osztály a bolondját járatja velem. Olyan nagy a szívem, mint egy ököré, ezért aztán mindenki kihasznál. A többiek velem súgatnak az órákon, velem készíttetik el elmaradt leckéjüket, a tanárok pedig szorgalmamat látva, kétszer annyi feladatot sóznak a nyakamba, mint másnak. Ezért vagyok én állandó késésben. „Igaza van annak a lánynak. Téged valóban mindenki palira vehet!" — szakította félbe anya.

Éreztem, hogy a késés máris feledve, a szövegem tök jó volt.

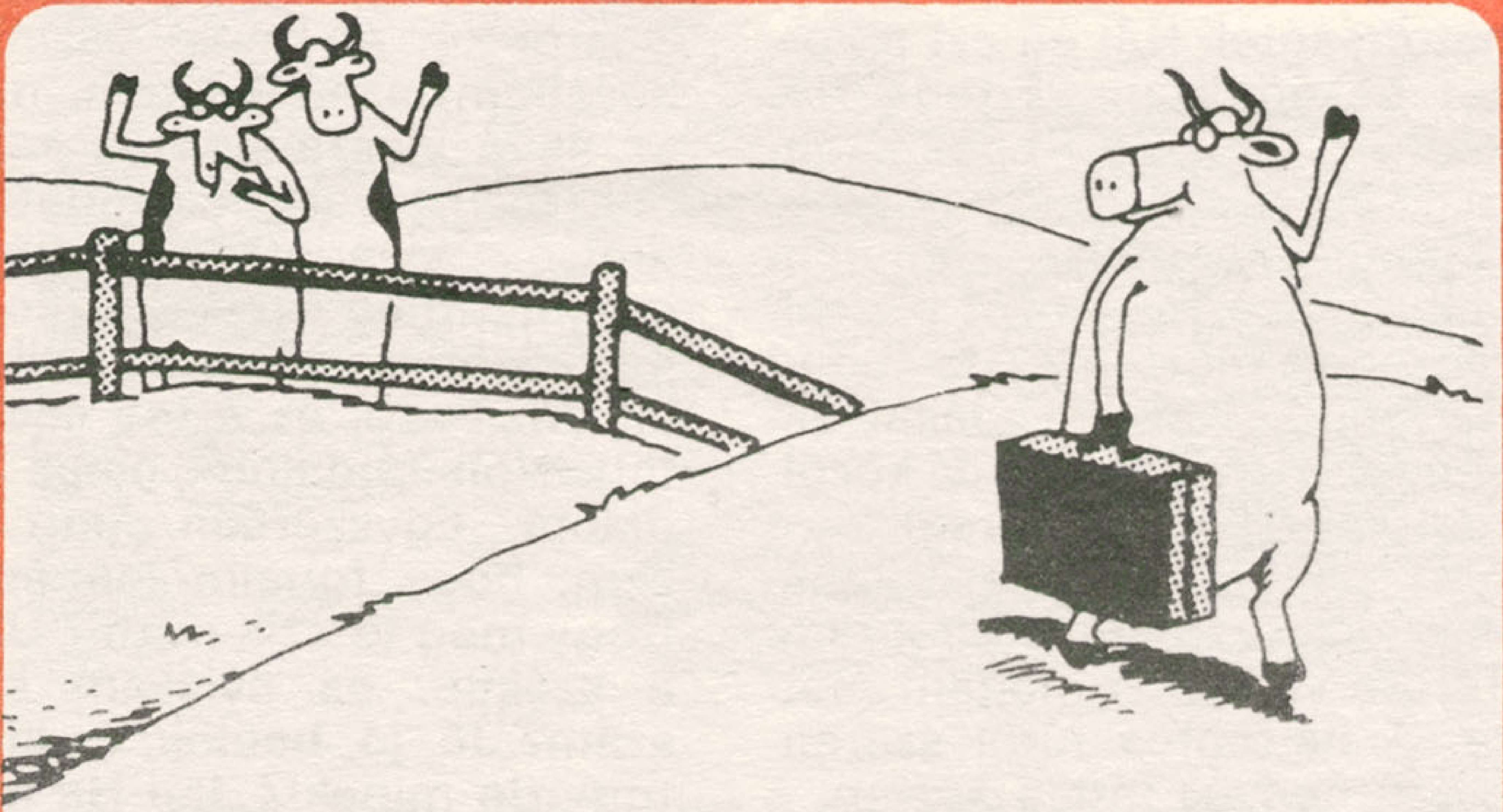
GALÁNTAI ÁGI:

— Kedves tanár úr! Én sohasem tagadtam, hogy imádok szundizni. Emiatt néha-néha kések is. De amióta a tanár úr büntetésből százszor leíratta velem, hogy a késés nem az emberre jellemző, hanem ... hát én azóta teljesen megjavultam. Remélem, nem tetszik feltételezni rólam olyan vakmerőséget, hogy ezek után két órát merjek késni. Nem, drága tanár úr! Most

nem lustaságból jöttem későbbben, hanem azért, mert az öcsikémet orvoshoz kellett kísérnem. Ígérem, hogy bepótolom, amit mulasztottam. Most rögtön beülök a padba, mellém ültetem az öcsikémet, bízom benne, hogy a láz miatt nem szédül le a padról. Azt tetszik mondani, hogy nem kell ittmaradnom, hogy igazoltan hazamehetek az öcsémmel, hogy testvéri szeretetből példát vehet rólam az osztály . . .? Drága tanár úr! Ennyi jóság láttán nem is tudom, hogy mit mondjak . . . (Persze, azt sem tudom, hogy mit mondok majd az óvodában, hiszen az öcsém még nálam is többet késik.)

HARANGOZÓ TIBI:

— Ne duzzogj már, Tercsike, mert árt a szépségednek. Azt mondod, szoborrá váltál, annyit vártál? De most már itt vagyok teljes nagyságomban. Felengedhet ősziklaságod. Hogy ez volt az utolsó találkozásunk? Kérlek! Egy biztos, hogy soha többé nem teszek olyasmit egy lányért, mint

— A vágóhídon kaptam munkát!

amit érted tettem. Emlékszel arra a versre, amit a kis Regős szavalt el a múltkori házibulin? Te is sírva fakadtál a meghatottságtól. Hát én ezt a verset neked írtam. Érted? Neked! Az a marha Regős azonban tévedésből Sacinak adta, akit annyira utálsz. Hagytam volna nála? Találkozót beszéltem meg mostanra, de tudod milyen, késett. Ráadásul faképnél hagyott, amikor közöltem vele, hogy a verset nem neki, hanem egy másik lánynak írtam. Utánarohantam. Térdre vetettem magam előtte. A harmatos fűtől szerencsére nedves lett a kezem, s ahogy ujjaimmal a szemem környékét kaparásztam, a harmatot könnynek vélte. Megesett rajtam a szíve. Visszaadta a verset. Hogy a címe is Saci? Most már értem, hogy az a marha Regős miért tévedett!

SZENDREI DANI:

— Ne tessék haragudni, doktor úr, amiért nem a megbeszélt időpontra jöttem. Nem, nem ijedtem be. A fogorvostól csak a pisisek félnek. Én kérem, az éjjel kínomban az ágy alatt kúsztam-másztam, de mielőtt elindultam ide, megetettem a nyulaimat is. Ők miért szenvedjenek azért, mert a gazdájuk kiszaladna a világból a fájdalomtól. Doktor úr, én most őszintén bevallom, azért késtem, mert az anyu visszahívott a kapuból, főzött valami csodateát, utolsó kísérletként, hátha megmentheti ezt a szép fogamat. Szerinte se szabad kihúzni. Becs szó, ez a tea csodát tett. Volt fájdalom, nincs fájdalom. Egyszerűen nem érzem, hogy fogaim lennének. Hogy meg tetszik nézni? Üljek a székbe, és nyissam ki a szám? Jó, jó, beülök, és kinyitom, de minek!? Jaj! Ha levegő éri a fogam, kilel a hideg a fájdalomtól.

— Mondtam, hogy ne hagyjuk szabadon, mert rendetlenséget csinál . . .!

SULI-BULI

— Maga, ott, az utolsó sorban! — szólítja fel a professzor az előadóteremben az egyik hallgatót. — Hány lakosa van a legnagyobb japán szigetnek, és mi a neve?

— Sok — válaszolja a hallgató —, és Joachim Müllernek hívnak!

*

Az apa iskolai térképet kér a könyvkereskedésben a fia számára.

— Új legyen vagy antikvár? — kérdezi az eladó.

— Antikvár, de Amerika már legyen rajta.

*

Mi a pubertás? Egy 14 éves válasza:

— Amikor a szülők kezdenek nehezen kezelhetőkké válni.

*

— Laci — mondja mérgesen a tanító —, a feladatodban ugyanazok a hibák vannak, mint a szomszédodéban? Hogyan lehetséges ez?

— Ugyanaz a tanárunk.

*

Az apa izgatottan keresi fel a tanítót:

— Miért küldte haza a fiamat?

— Azt mondta, hogy a nővérének skarlátja van!

— Igen, de ő Kanadában lakik!

*

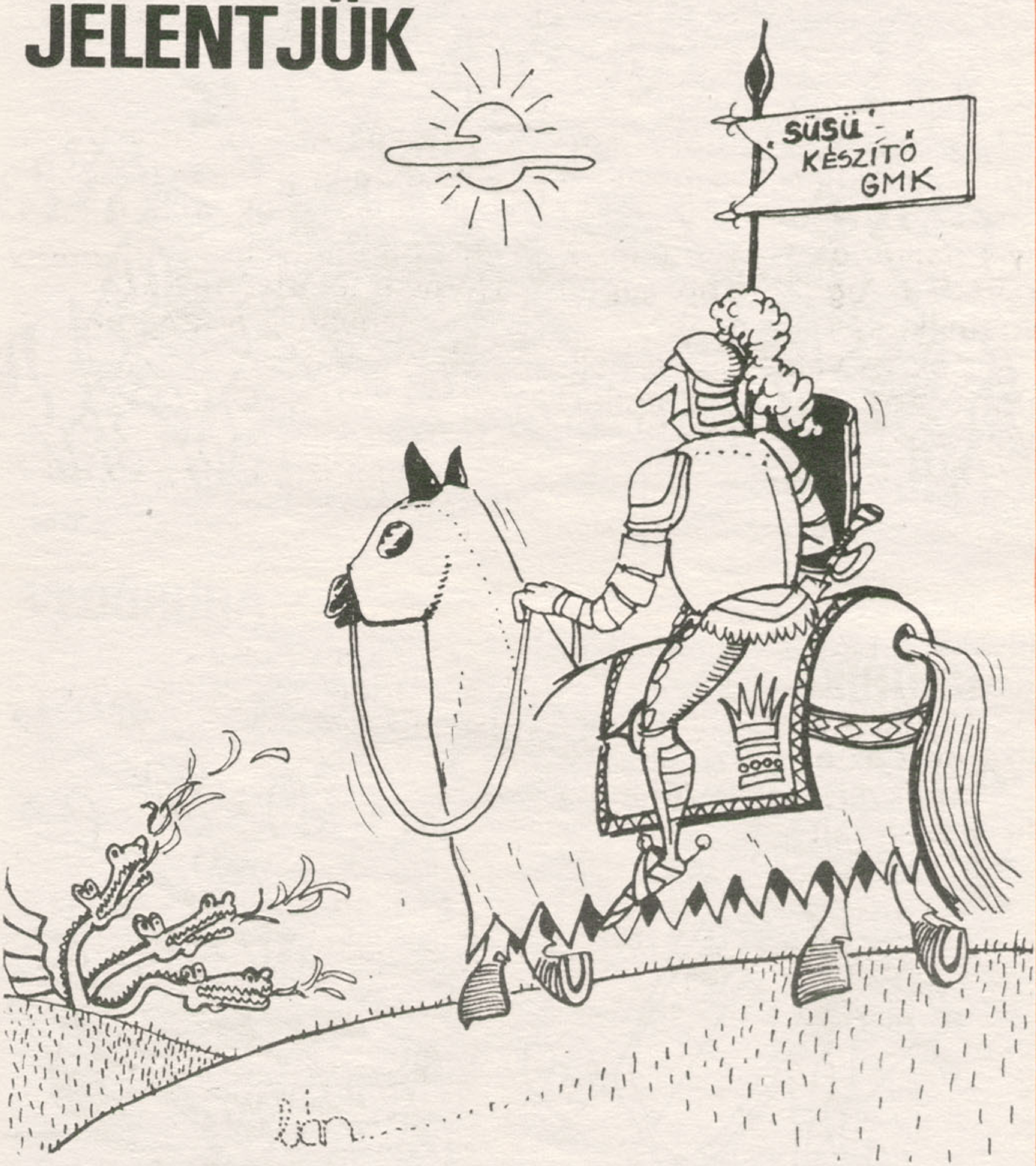
Az első osztályos hazaérkezik az iskolából, leteszi a táskáját, és beáll a sarokba. Az édesanyja csodálkozva kérdezi tőle.

— Mit csinálsz ott?

— Ma ezt tanultuk az iskolában.

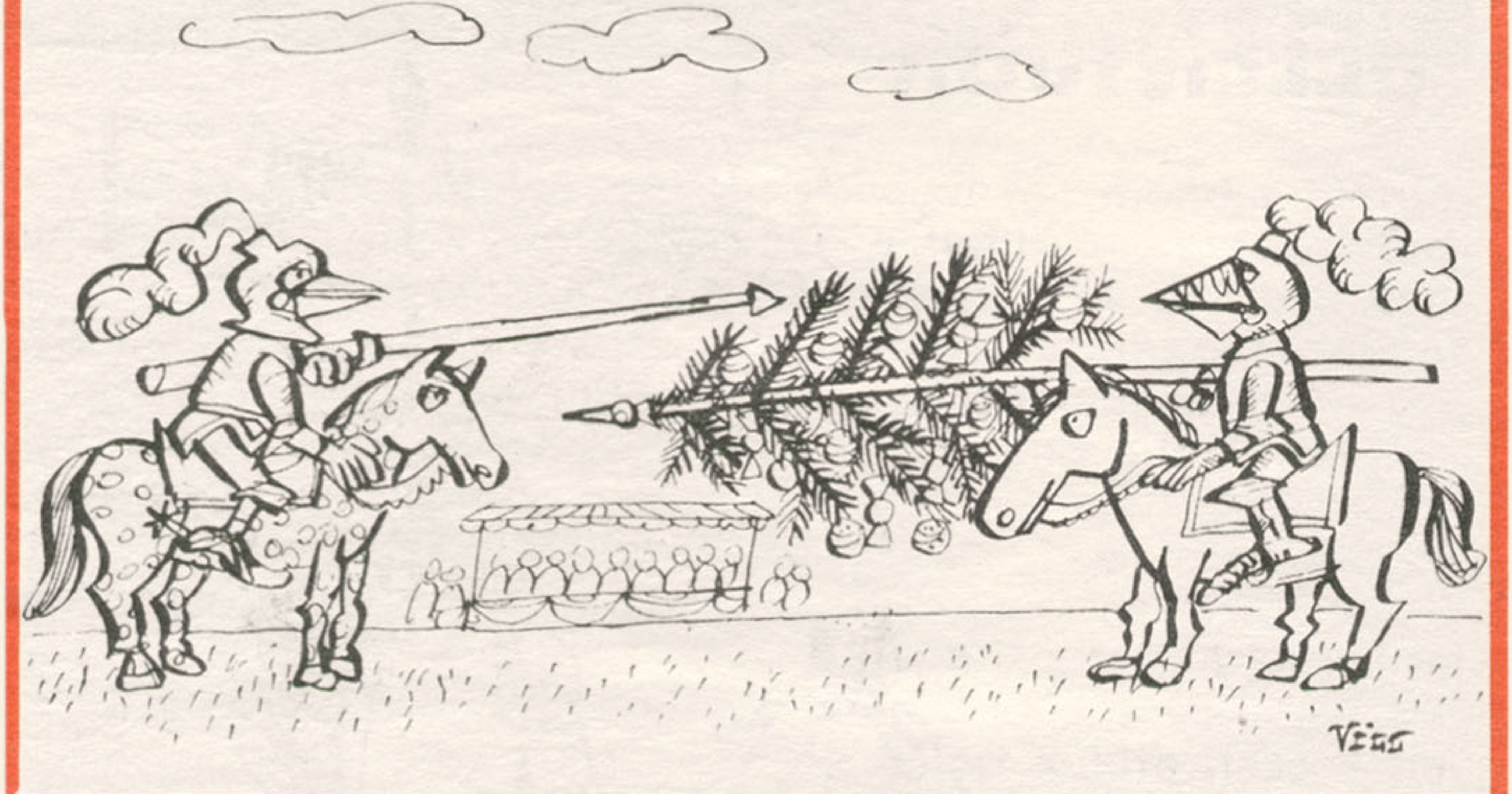
*

A KÖZÉPKORBÓL JELENTJÜK

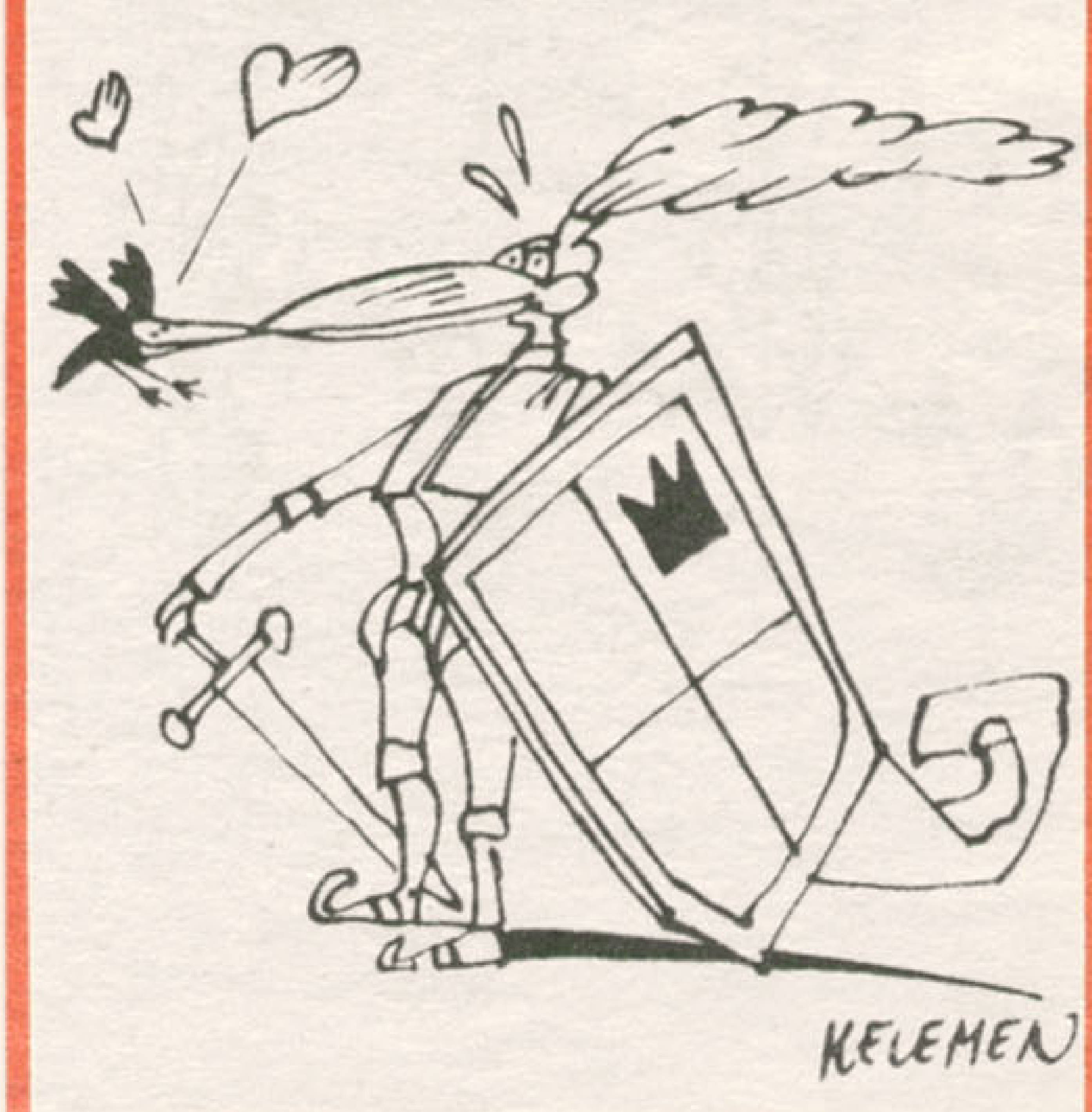

MESE ÉS VALÓSÁG

KARÁCSONYI TORNA

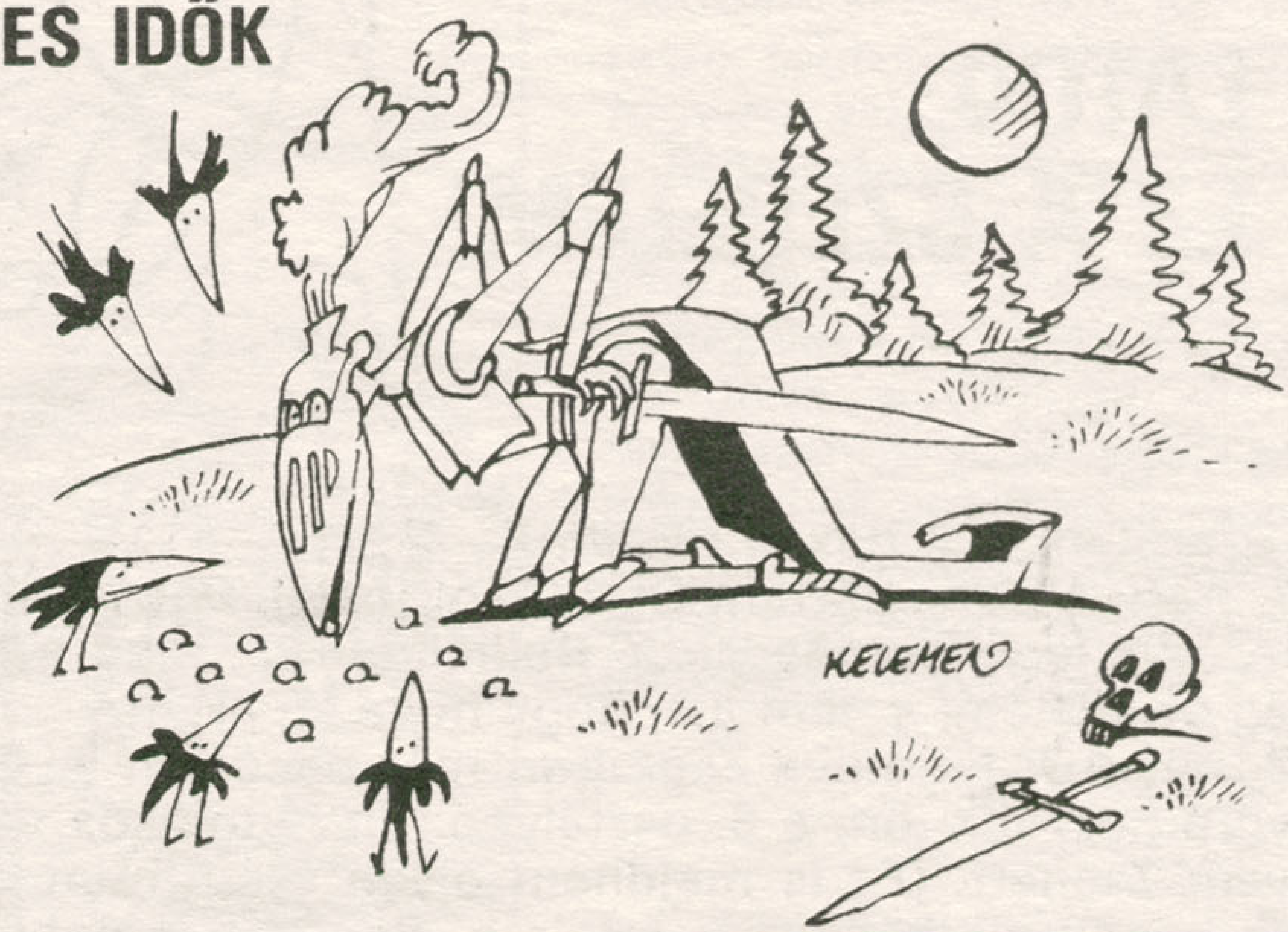

CSŐRIKE

ÍNSÉGES IDŐK

VÉDŐRUHA

— HA ALÁÍRATTAD A BIZIDET, KÖLCSÖNADOD MAJD A PÁNCÉLOD?

LÁTOD, EZ A SZERELEM!

(Szeretem, hát bokán rúgtam)

1. nap: Ma megláttam Őt, őt, sőt (őtet). Egy dalia, egy izomkolosszus, egy izompacsirta. Beleestem . . . meg a gödörbe is, amíg őt néztem, s nem azt, hogy hova lépek.

2. nap: Új fiú, neve Zsombor, már becézem is: Zsomborka. Jövőre hozzánk jön, a 8. osztályba. Én hatodikos vagyok, és a nevem Zsanett. (Ez is majdnem olyan szép, mint a Zsombor, csak ennek nincs semmi értelme. Becézni is nehéz, talán . . . zsakett, rakett, makett . . .) Szóval tetszik nekem. Ma összeismerkedtünk . . . a leveses kondérral, mert Zsombika elgáncsolt, és én zúgva zuhantam a konyhasátorba.

3. nap: Nem történt semmi, csak fejbe ütött.

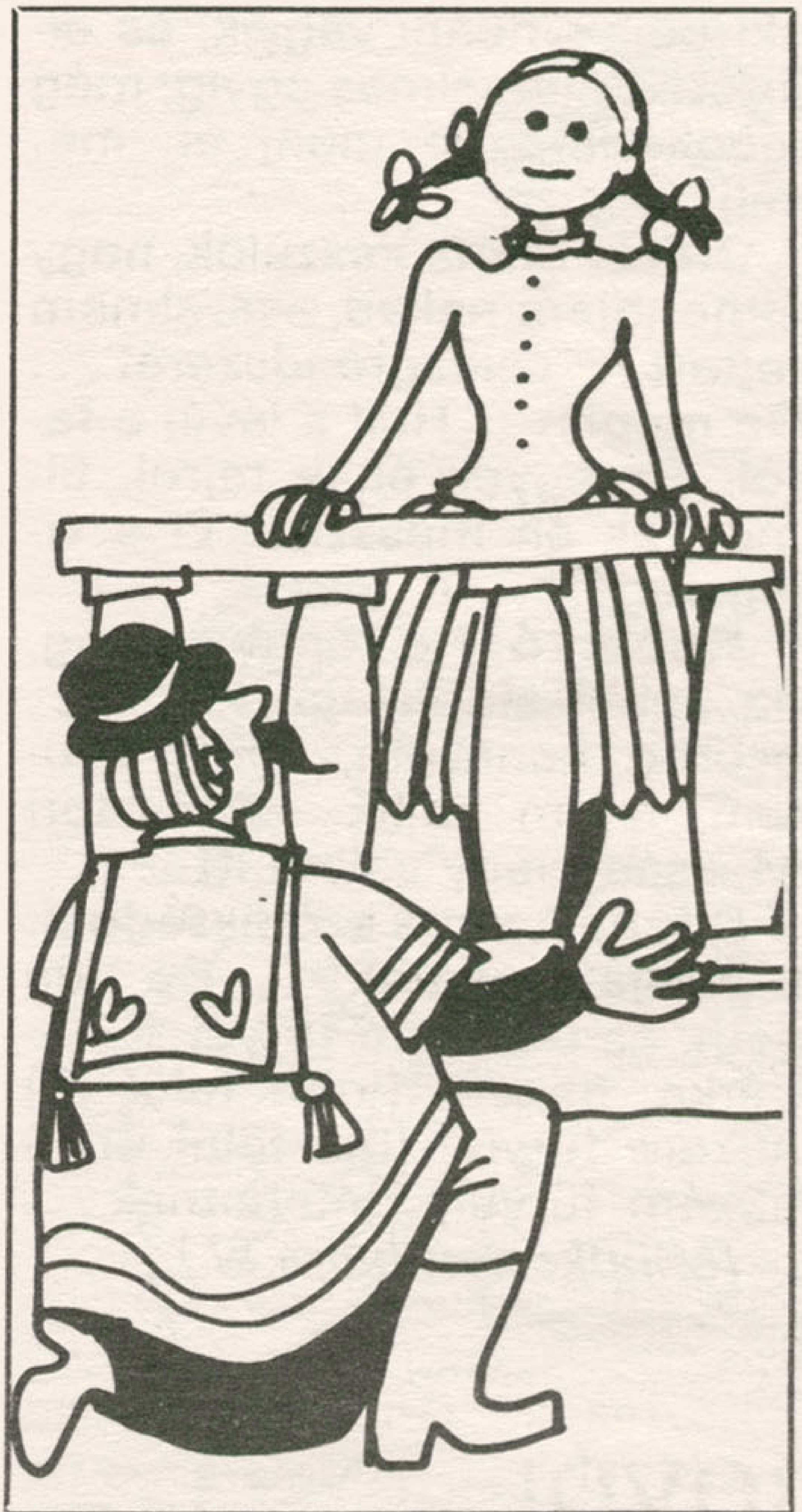
4. nap: Ma már több esemény is volt, lehülyézett és hozzám vágta a kanalat.

5. nap: Alakul a dolog, ma bekötözték a kezem, mert amikor Zsombika hátracsavarta, megsérült. Most már csodálom, és tetszik nekem.

6. nap: Este a sátorban Gottfrid Aranka megvilágosította az elmémet. Aranka szerint szeret engem a Zsombor, és ezt így adja a tudtomra.

7—8—9. nap: Már mindenütt kék foltok borítják testemet, de tudom, hogy imád. Nagyon!

10. nap: Szörnyű az egyoldalú szerelem . . . ma tudattam vele, hogy én is szeretem, imádom. A napiparancs hirdetése alatt melléléptem, mélyen a szemébe néztem, és háromszor teljes erőből bokán rúgtam. Most már ő is tudja, mit érzek. (Bekötözték.)

ROBERTÓ ÉS JÚLIA

(Lírai szerelem, évődés és civódás, verslábakra hangszerelve, több töltött káposzta elfogyasztása után.)

Előzmény: Karaj Guszti imádta a gyomrát, ezért vacsorára több tölteléket is magához vett. Az ágyban még átgondolta a holnapi magyar dolgozathoz szükséges versidézeteket, valamint a várható dolgozat témáját (Rómeó és Julia), az örök szerelmesek történetét.

*

Szín: *(Szél kele most, mint sír kele szél, s Robertó, a vadász ül hosszú, méla lesben, vár felajzottan. Júlia jövel és szövegel)*

Júlia: ... tagadd meg neved, dobd el a ... ga ... galád ... atyád, és én sem leszek többé rokon.

Robertó: *(...hogy Júliára talála, így köszöne néki)*

— Szabadság, szerelem! E kettő kell nekem.

Júlia: *(virágos jókedvvel)* Szeretsz rózsaszálam? Én ugyan szeretlek, nálam a KÖZÉRTES jobban nem szerethet ... De nem középiskolás fokon ... Mert jót s jól, ebben áll a nagy titok.

Robertó: Csuhaj, Babám! Hiszen ... kicsiny kunyhó, szerető szív, messze égbolt tiszta kék, pusztuljon — aki tiltja szerelmünket — lehetőleg máma még.

Júlia: Hanem most már elég, hallja-e kend apjuk! Fogja be a száját vagy majd betapasztjuk.

Robertó: Csekély e kéj! Hé, nagyurak, jó lesz tán szóba állni velem ... mert ... merre fut hitvány hadatok? Ha majd csörömpöléssel lecsukom a kaput.

Júlia: Szálljon le az égnek magasságos kedve minden szerelemre! Szeressen az ég is! Szeressen a sár is! A kóbor bogár is! *(Néha még apám is...)*

Robertó: Mint gyermek, aki már pihenni vágyik, és eljutott a nyugalmas ágyig, még megkérlek: ne menj el, mesélj!

Júlia: Mióta készülök, hogy elmondjam neked, szerelmem rejtett csillagrendszerét ... De mégis ... Hull a levél a fáról. Elmegyek én e tájról. Elmegyek én messzire. El a világ végére.

Robertó: Ha könny csorog, ha kebel sír, ha jaj hallik ... csorog könnyem, sír a keblem, jajom hallik ... Pásztori Múzsám, légy velem itt ...

Álmos hang a szomszédból: Hallja kendtek ... Se ide sem, se oda sem fütyül a madárka, hanem (jobb felül üt) nekem fütyül, (bal felül üt) s nekem fütyül. Elmehetnek ...

(Mindketten balra el.)

A GABROVÓI

A gabrovói egy lánnyal üldögél a parkban. Gondolkodik, ráncolja a homlokát, míg végül a lány megszólal:

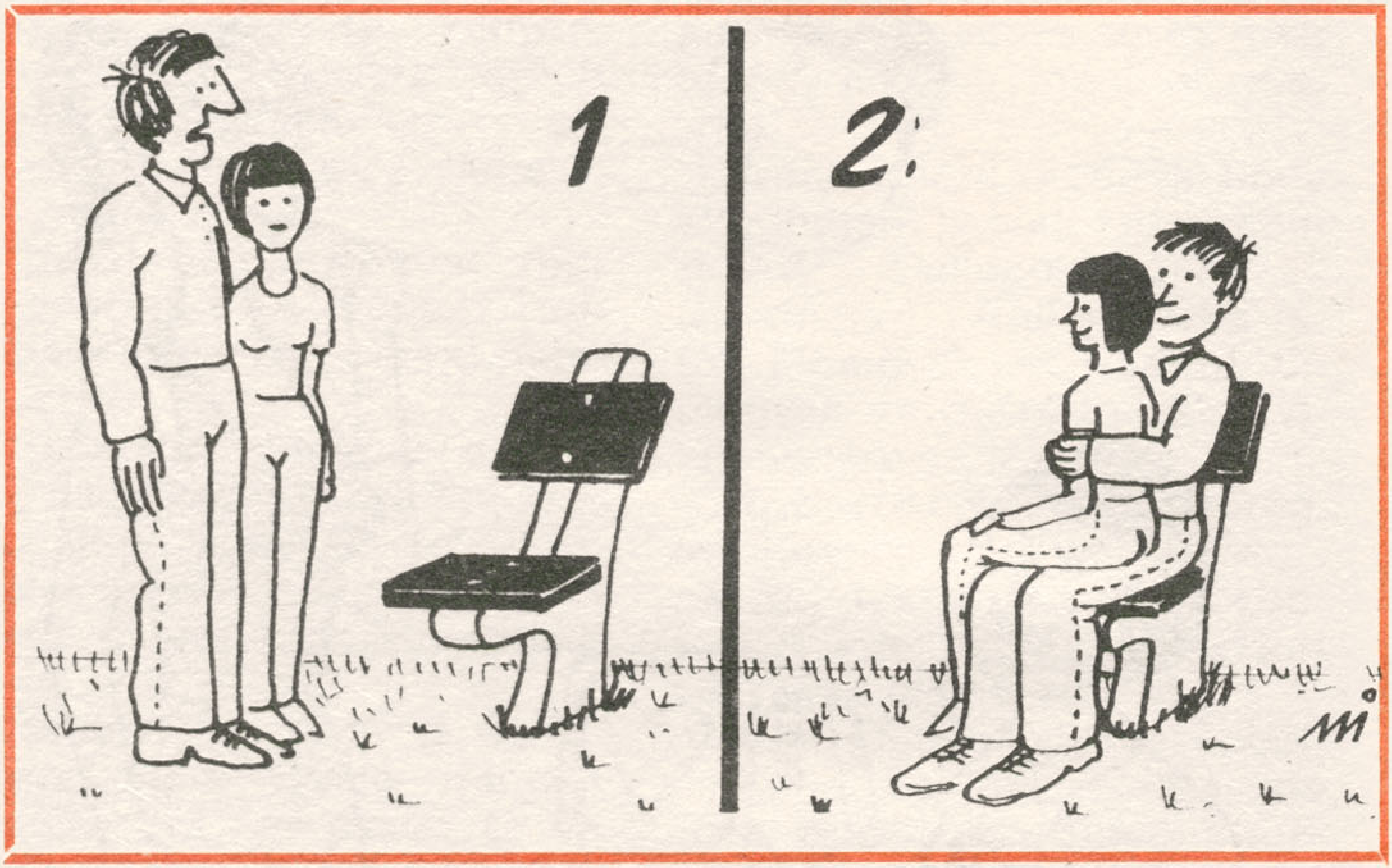
— Tíz levát adnék, ha tudhatnám, min gondolkozol ennyire!

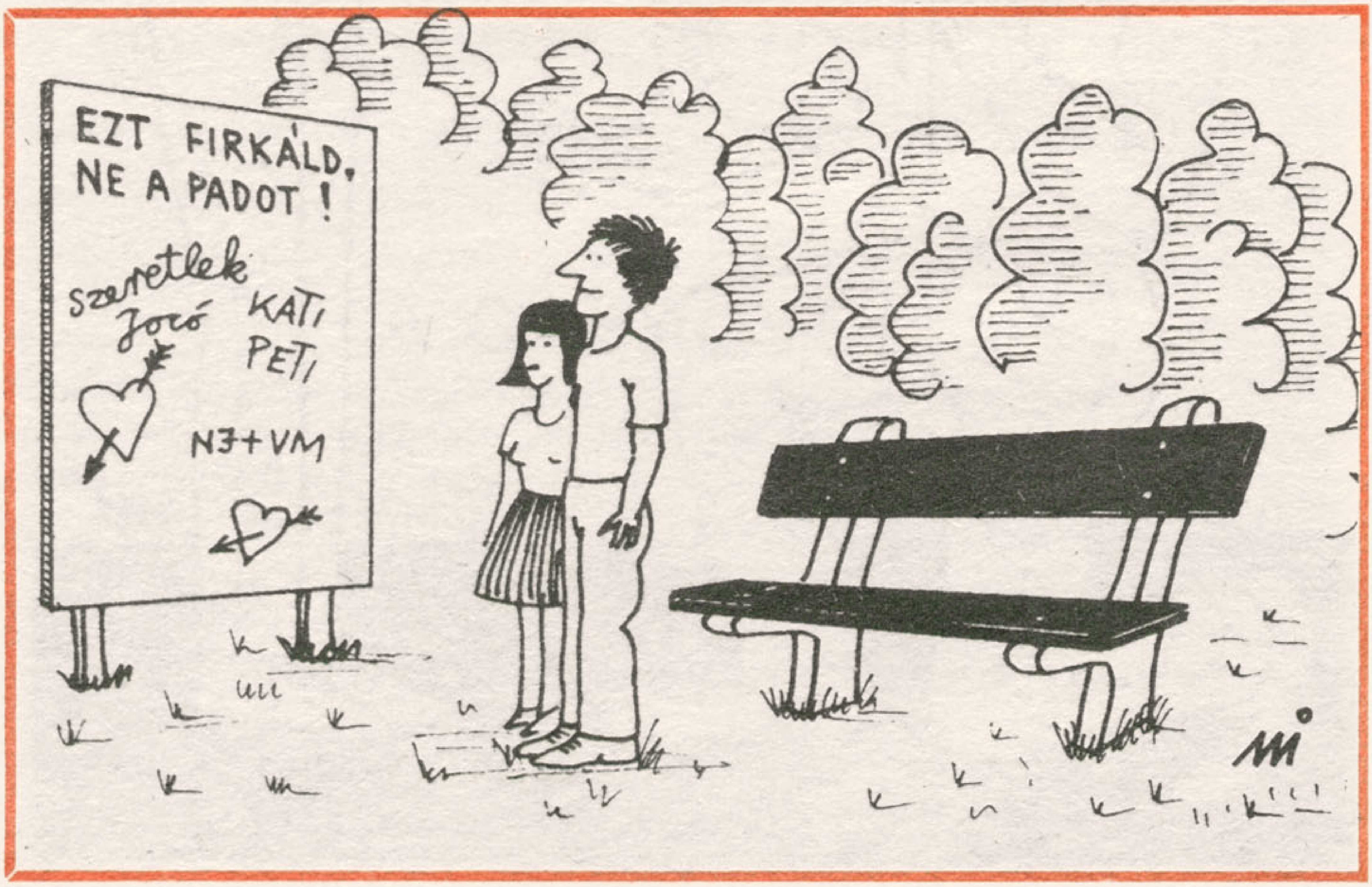
— Éppen arra gondolok, jó lenne, ha megcsókolnál.

A lány megcsókolja. A gabrovói hallgat, majd megkérdezi:

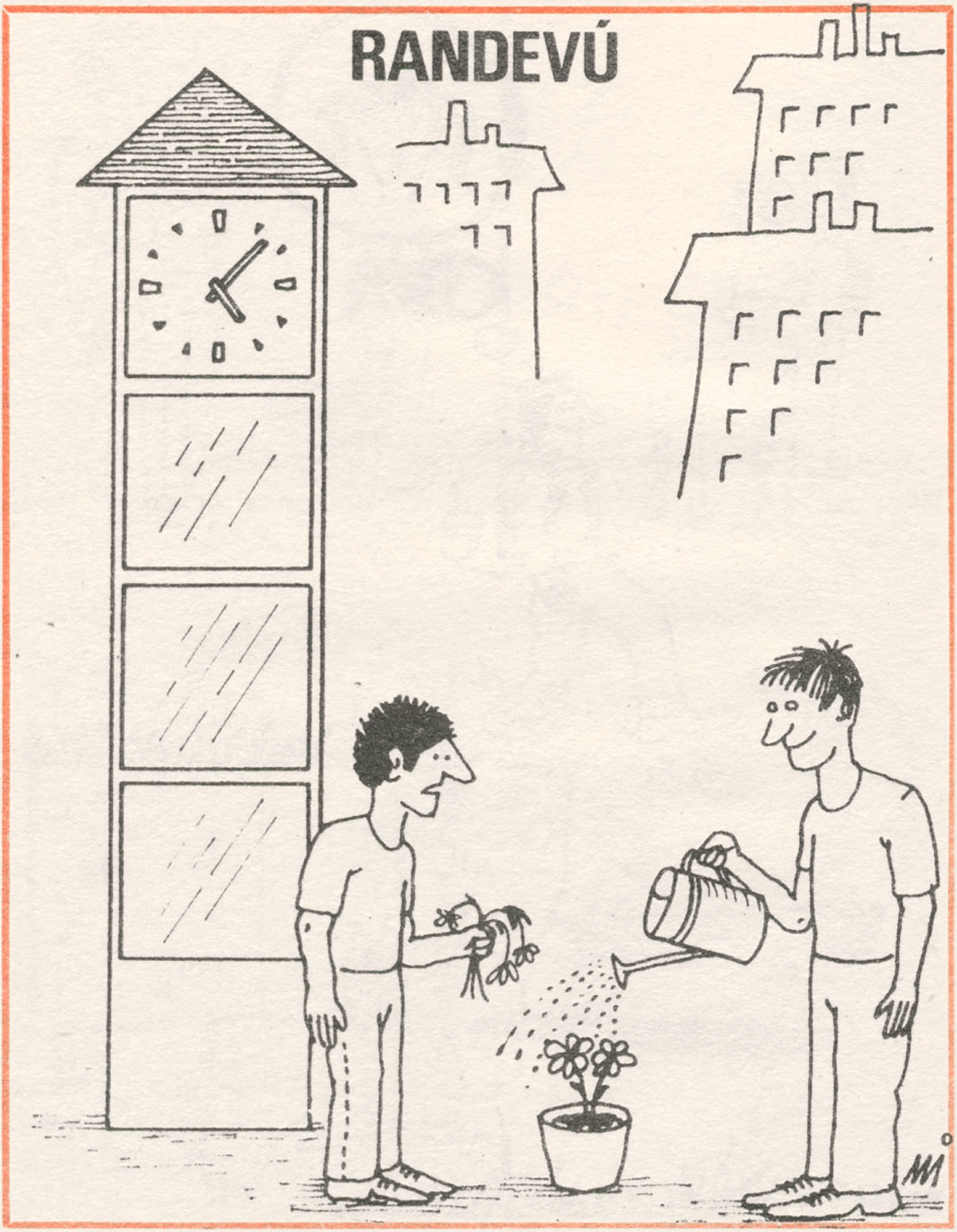
— Na ez eddig rendben van, de hol a tíz leva?

SZEX

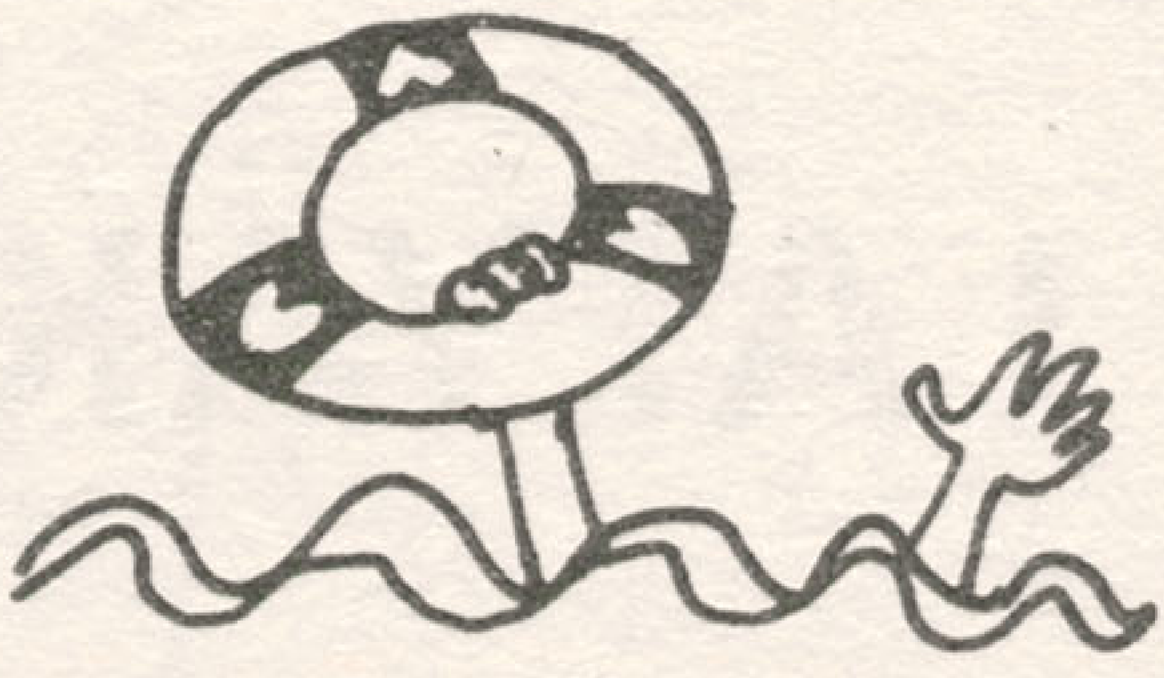

1
2:

EZT FIRKÁLD, NE A PADOT !
szeretlek
Jocó
KATI
PETI
N3+VM

RANDEVŮ

SZÍVEM ÁRVÍZI HAJÓSA...

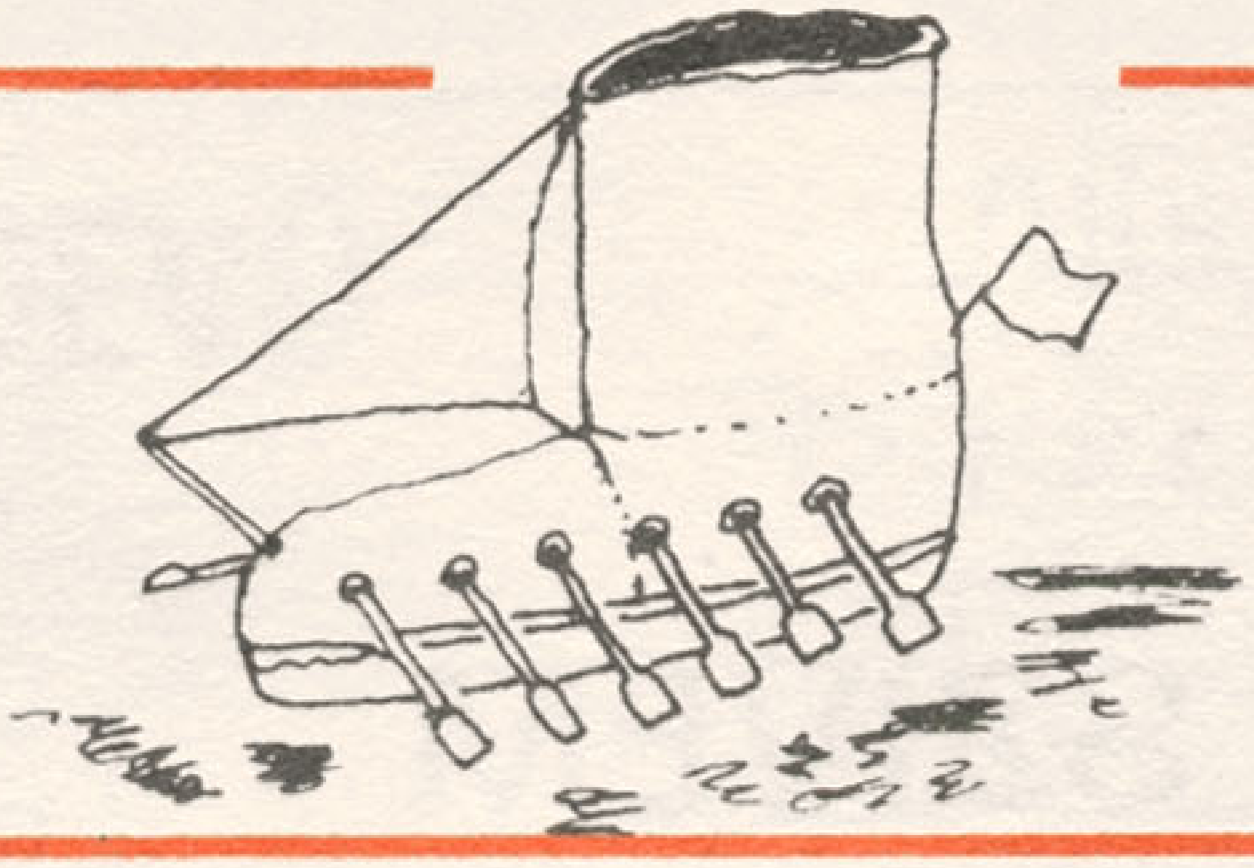

Elsősorban bemutatkozom. Strucc Aranka vagyok. Mindegy, hogy hányadikos, ha már egyszer felnőttnek érzem magam. Tegnap olvastam egy könyvet a leányok lelkivilágáról, ebből gondolom, hogy nekem is van. Szerelmes vagyok. Annyi minden bizsereg bennem, dallamok, gitárhang, egy név, amit most nem írok le, csak a szívembe vésem, meg holnap a padomba. (Jaj, el ne felejtsem a boncolókést bevinni!) Hullámzik bennem a szerelem. A Tisza lehet ilyen árvízkor. Mikor látlak, szívem árvízi hajósa?

Ma este diszkó! Ő is ott lesz. Majd álldogál egy csapatban a többi fiúval. (*Lásd Brehm:* Majomsziget című fejezetét.) De várok rá, remélem, odajön felkérni. Csak ő érdekel. Ma egy fiú meg akart ismerkedni velem a villamoson, de én nem ismerkedem. (A nagyi is mondta, hogy nem szabad.)

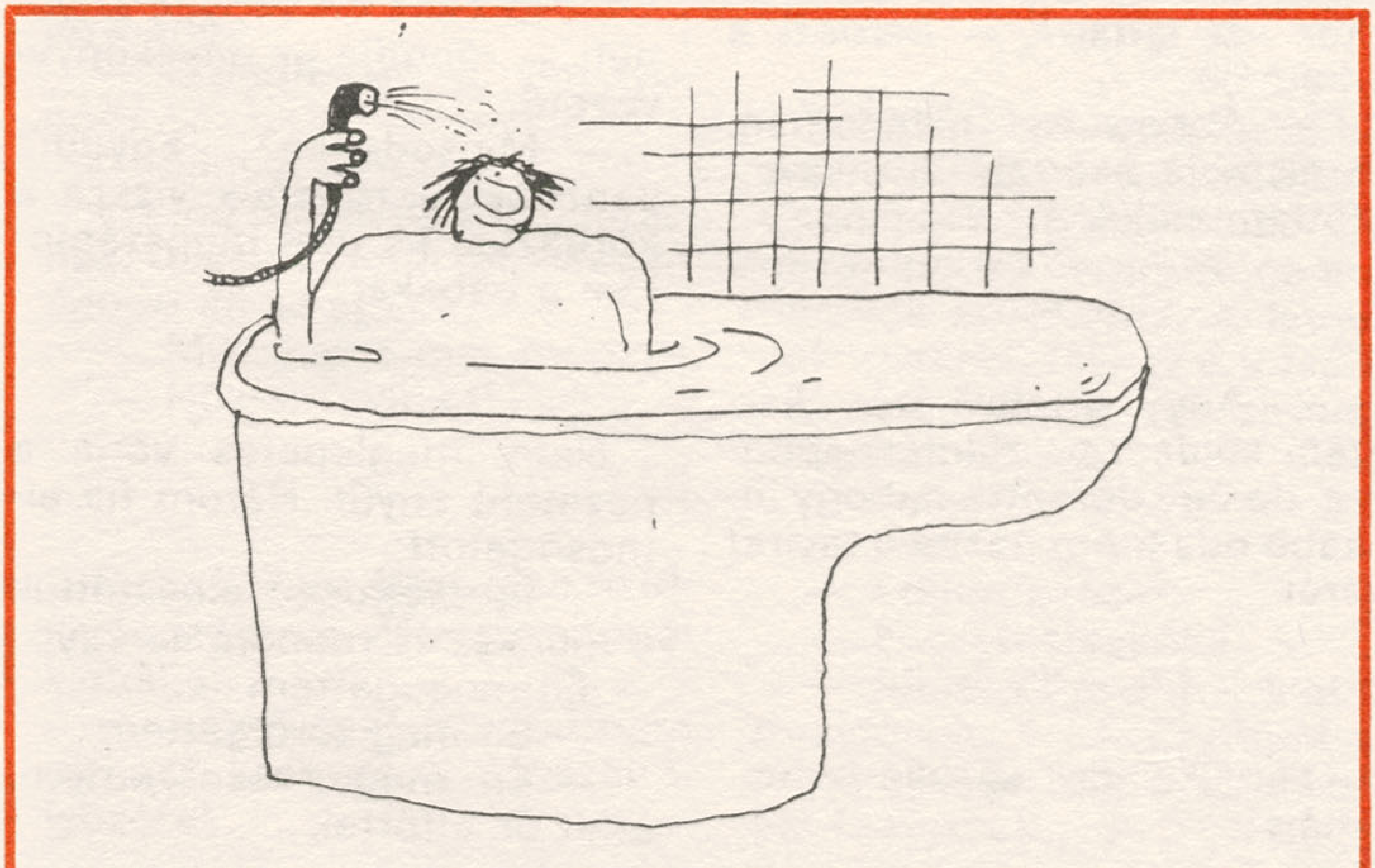
Felkért, egyéni szövege van, azt mondta: dobd be magad, angyalom, mint postás az újságot a levélszekrénybe. Most már tudom a nevét is, Tihamér. Csak ő jár a fejemben, a suliban, ha nézem a biológiakönyvben a lajhárt, akkor is. Naplót írok. **Február 29.** Rád gondolok mindig, Tihamér. **Február 30.** Édes Tihamér. **Február 31.** Szeretlek, Tihamé. **Február 32.** Tiham. **Február 33:** Mér? **Február 34:** Édes Ede.

LATYAK

ITALBOLT
CSIZMA KÖLCSÖNZÉS 50 Ft NAPONTA

VICCÖZÖN

— Nagyon hullik a hajam! — sopánkodik Marika a barátnőjének.

— Nem csoda, hogy hullik, hiszen ősz van — vigasztalja őt Panni.

*

— Anyu! Öcsi rajzszöget rakott a vendégek székére! — árulkodik Peti.

— És te mit csináltál, amikor ezt láttad? — kérdezi a mamája.

— Abban a pillanatban, amikor le akartak ülni, kirántottam alóluk a széket . . .

*

— Anyu, dísztáviratot akartam küldeni a születésnapodra, de úgy döntöttem, hogy inkább odaadom neked a távirat árát . . .

*

Pannika így zsarolja a mamáját:

— Anyu, ha nem veszel nekem csokit, akkor a buszon nagymamának foglak szólítani! . . .

*

Egy imbolygó alak betámolyog az anyakönyvvezetőhöz.

— Jó napot kívánok mindkettőjüknek. Ikreim születtek, azt jöttem bejelenteni.

— Mindkettőnknek? De hiszen itt csak én vagyok egyedül! — mondja az anyakönyvvezető.

— Micsodaaaa? Egyedül van? Akkor rohanok vissza a kórházba, és újra megszámolom a babákat . . .

*

Nagy meglepetés várja a hazatérő anyut. Három fia elmosogatott:

— Igazságosan elosztottuk a munkát — mondja az egyik.
— Én mosogattam . . .

— Én meg törölgettem . . .

— Én meg összeszedtem, amit ők eltörtek . . .

Tibi és Pista vizet isznak. Tibi csodálkozva nézi, hogy Pista kiönti a felét.

— Miért öntötted ki?

— Azért, mert a Vízöntő jegyében születtem . . .

*

Pista és az apja az Eiffel-toronyban vannak. Így szól a papa:

— Innen egész Párizs látszik.

— Nem hinném! Hol van például az Eiffel-torony?

*

Jancsi éjfélkor bekopogtat Jóskához:

— Mondd, Jóska, van tyúkod?

— Nincs!

Kis idő múlva újra kopogtatnak. Jóska kibotorkál. Megint Jancsi áll az ajtóban.

— Mit akarsz már megint?

— Hoztam tyúkot! . . .

*

Pista hazaér élete első ökölvívóedzéséről. Már az ajtóból kiabálja:

— Anyu, apu! Ezentúl nem lesz szükségem a fogszabályozóra! . . .

Két barát beszélget:

— Mondd, ha te éhes lennél és fáznál, mit szeretnél jobban: enni vagy melegedni?

— Szalonnát sütni!

*

Saci bemegy a cipőboltba. Sorra próbálgatja a cipőket. Végre nagy nehezen kiválaszt egyet.

— Ez tetszik. Mennyibe kerül?

— Semennyibe!

— Hogyhogy?

— Úgy, hogy ez a cipő volt a lábadon, amikor bejöttél a boltba . . .

*

A híres fűszerkereskedő hajótörést szenved valahol a Csendes-óceánon. Nagy nehezen partra vergődik, de emberevők közé kerül. A finomnak ígérkező falatot a törzsfőnök elé viszik, aki csillogó szemmel kérdezi:

— Neve?

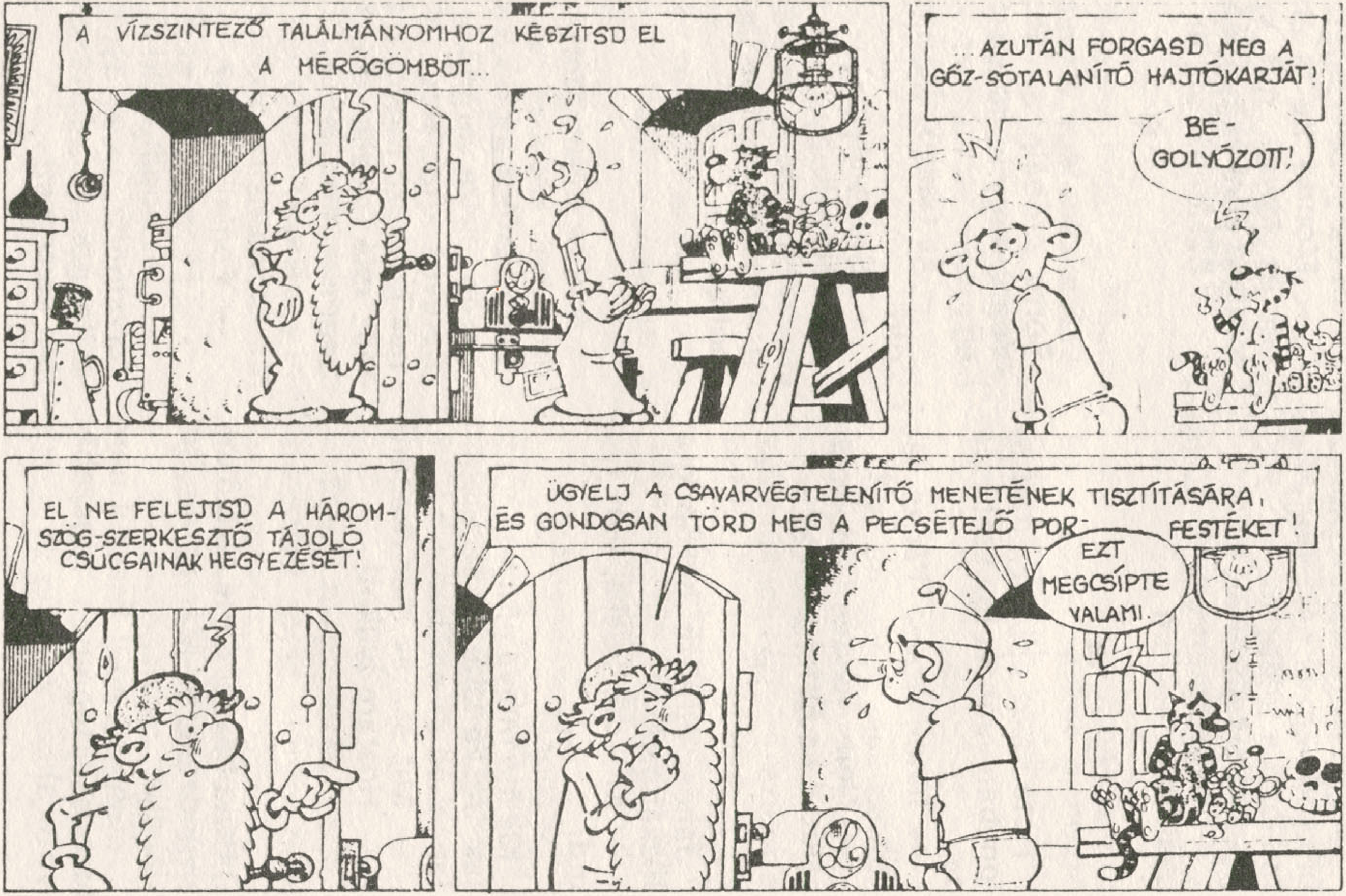
— Morris.

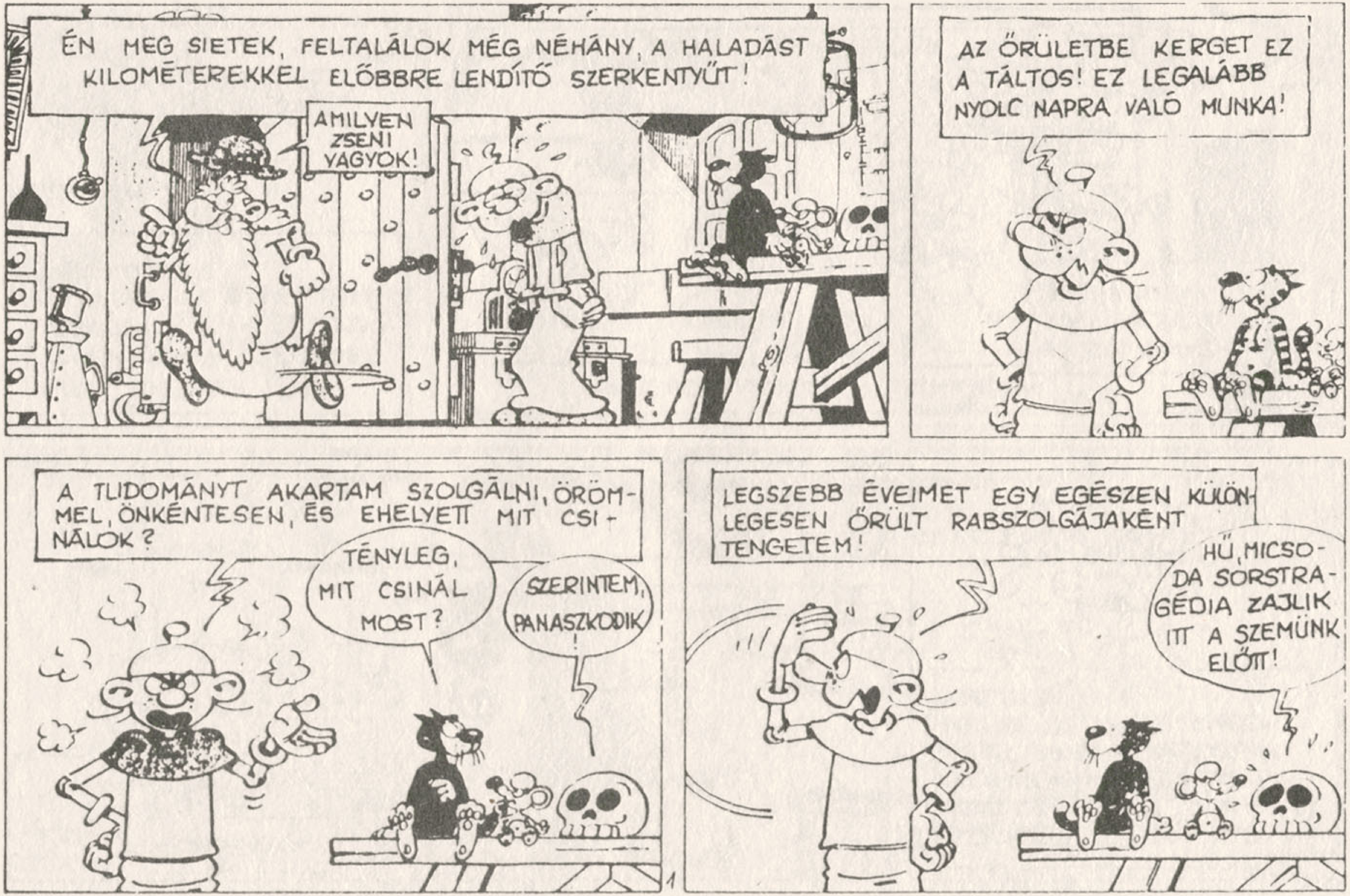
— Foglalkozása?

— Fűszerkereskedő.

— Micsoda pech! — kiált a törzsfőnök. — A gyomorsavtúltengésem miatt nem ehetek fűszerest! . . .

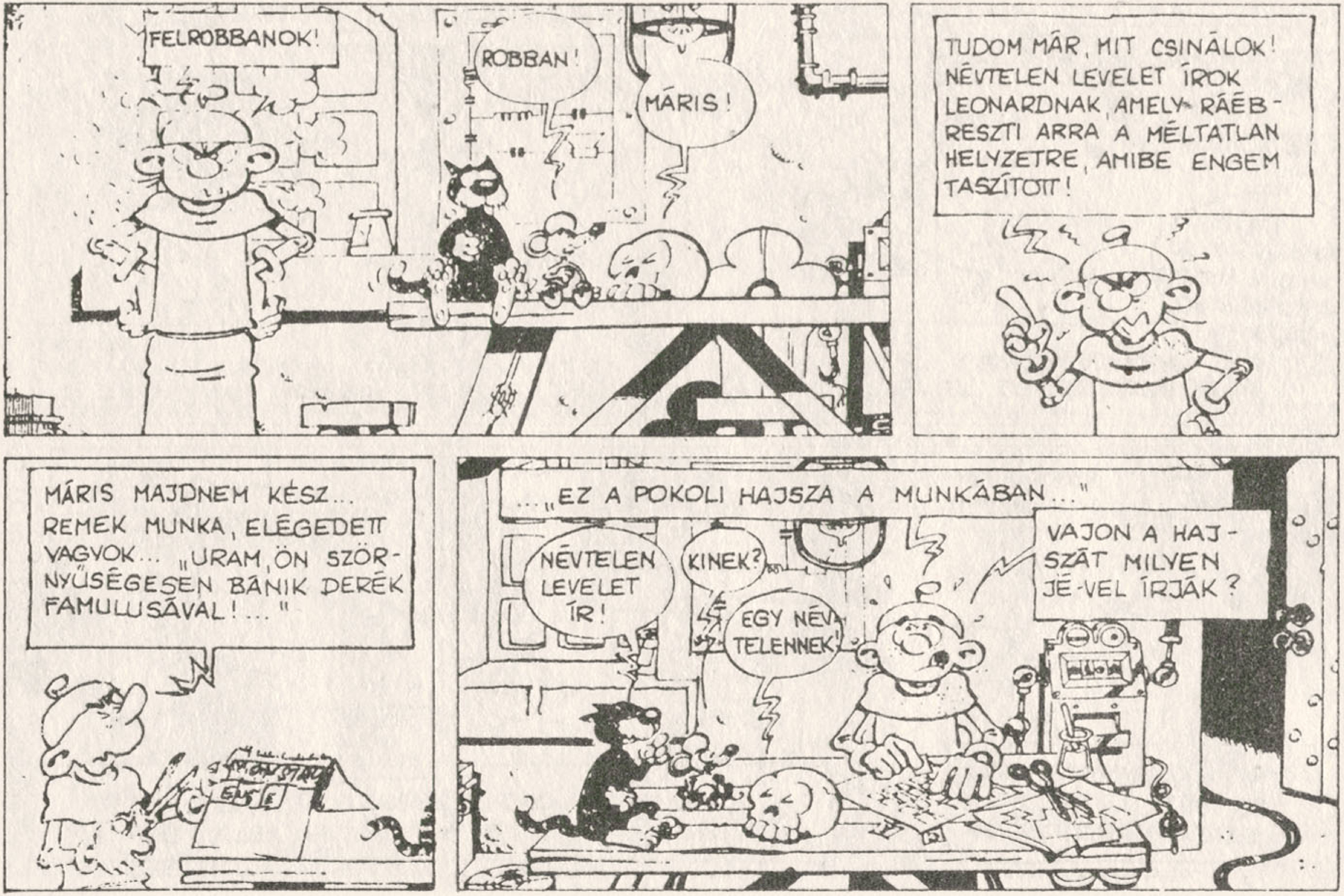
1 LEONARD * ÁRULÁS

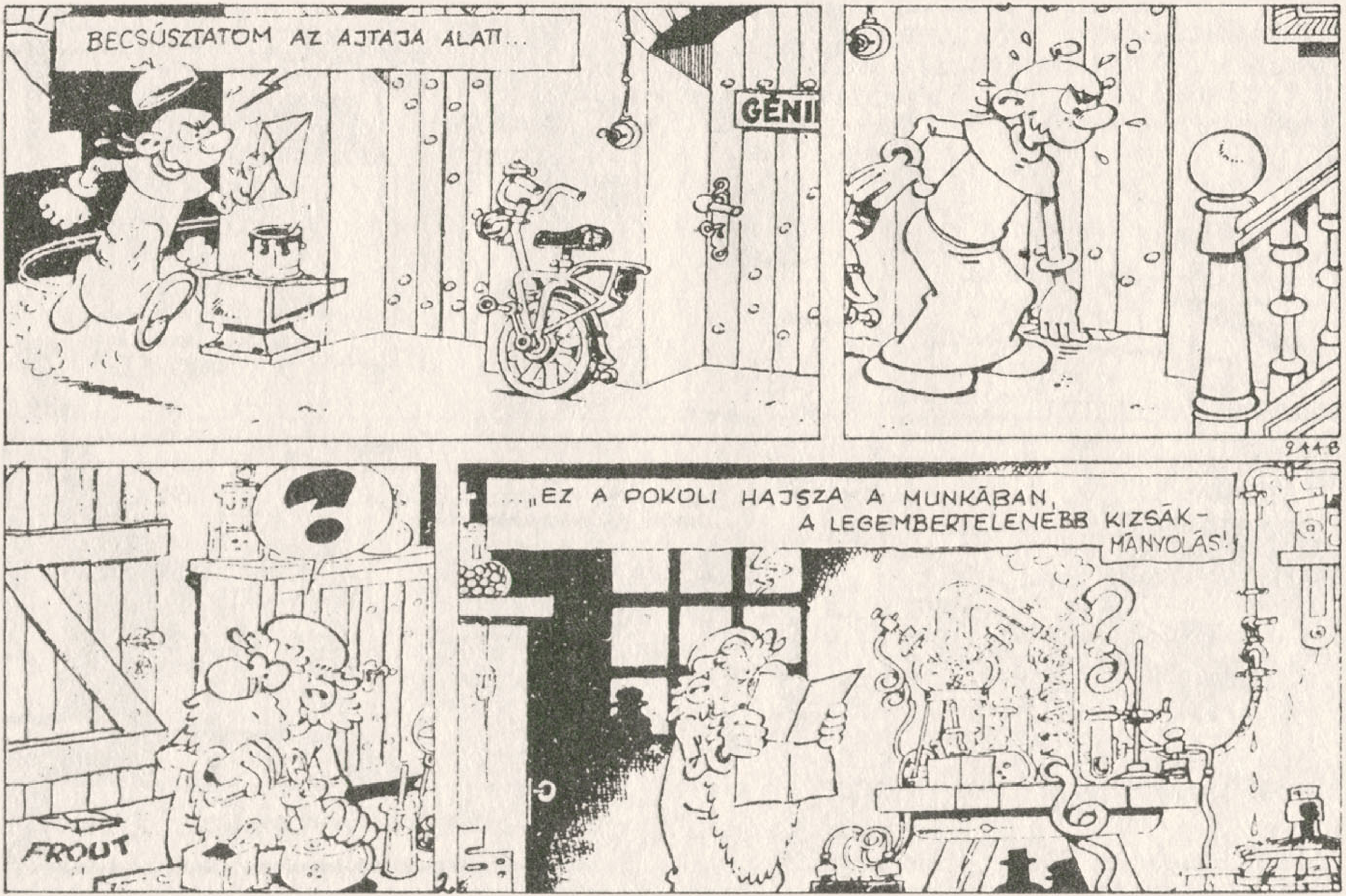

ÉN MEG SIETEK, FELTALÁLOK MÉG NÉHÁNY, A HALADÁST KILOMÉTEREKKEL ELŐBBRE LENDÍTŐ SZERKENTYŰT!
AMILYEN ZSENI VAGYOK!
AZ ŐRÜLETBE KERGET EZ A TÁLTOS! EZ LEGALÁBB NYOLC NAPRA VALÓ MUNKA!
A TUDOMÁNYT AKARTAM SZOLGÁLNI, ÖRÖMMEL, ÖNKÉNTESEN, ÉS EHELYETT MIT CSINÁLOK?
TÉNYLEG, MIT CSINÁL MOST?
SZERINTEM, PANASZKODIK!
LEGSZEBB ÉVEIMET EGY EGÉSZEN KÜLÖNLEGESEN ŐRÜLT RABSZOLGÁJAKÉNT TENGETEM!
HŰ, MICSODA SORSTRAGÉDIA ZAJLIK ITT A SZEMÜNK ELŐTT!

2

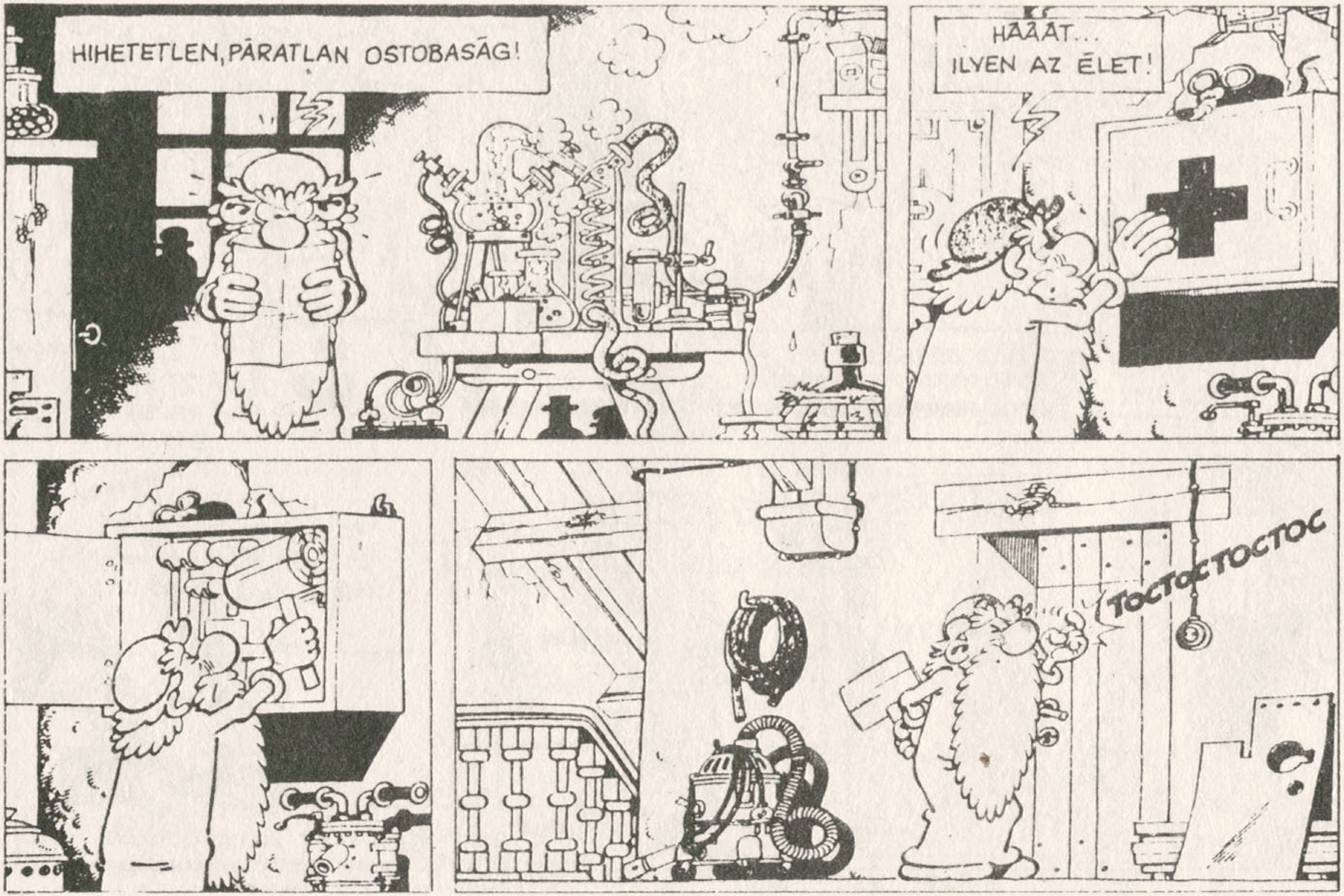
3 LEONARD * ÁRULÁS

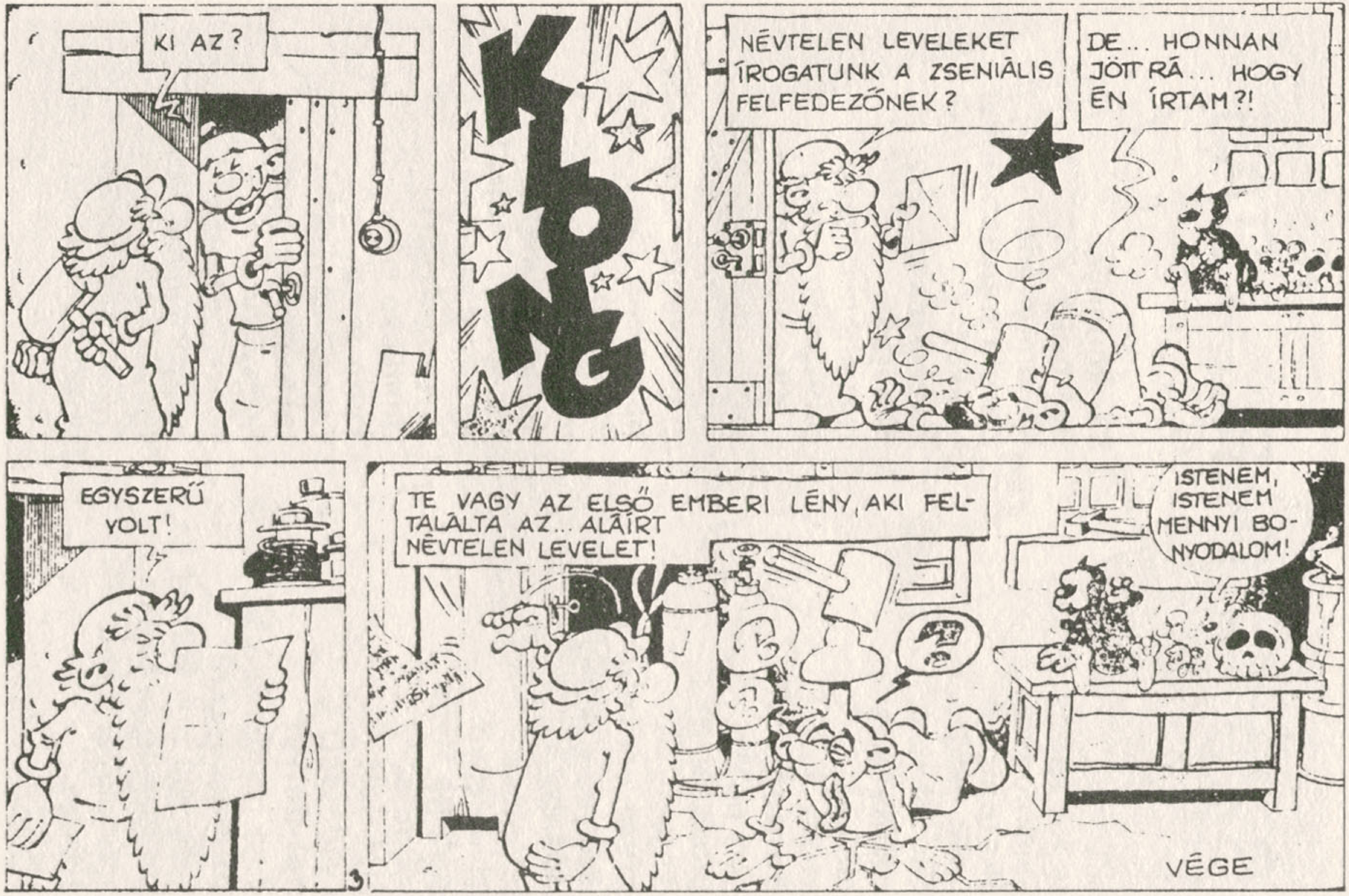

BECSÚSZTATOM AZ AJTAJA ALATT...
GÉNI
...„EZ A POKOLI HAJSZA A MUNKÁBAN, A LEGEMBERTELENEBB KIZSÁK-MÁNYOLÁS!
FROUT

4

5 LEONARD * ÁRULÁS

KI AZ?
KLONG
NÉVTELEN LEVELEKET ÍROGATUNK A ZSENIÁLIS FELFEDEZŐNEK?
DE... HONNAN JÖTT RÁ... HOGY ÉN ÍRTAM?!
EGYSZERŰ VOLT!
TE VAGY AZ ELSŐ EMBERI LÉNY, AKI FELTALÁLTA AZ... ALÁÍRT NÉVTELEN LEVELET!
ISTENEM, ISTENEM MENNYI BONYODALOM!
VÉGE

6

SZÓ — PÁR — BÀJ

Macifürdő:
bocs locspocs
Műhajsimogatás:
ciróka-paróka
Időmérő módszer:
tiktak taktika
Ingatlankezelési
probléma:
Rontom . . .?
. . . Bontom . . .?
Beígért puszi:
csókcsekk
Pletyka:
terefere-cserebere
Szeszélyes vízkifolyó:
csélcsap
Puhatestűek
kocsiversenye:
csigabiga triga
Kis ráígérés:
icipici licit
Téli vadászat:
dérrel-durral
Gyenge gondviselő:
nyimnyám gyám
Félresikerült buli volt itt:
hülye hejehuja helye
Csúnya iskolai füzet:
irka-firka

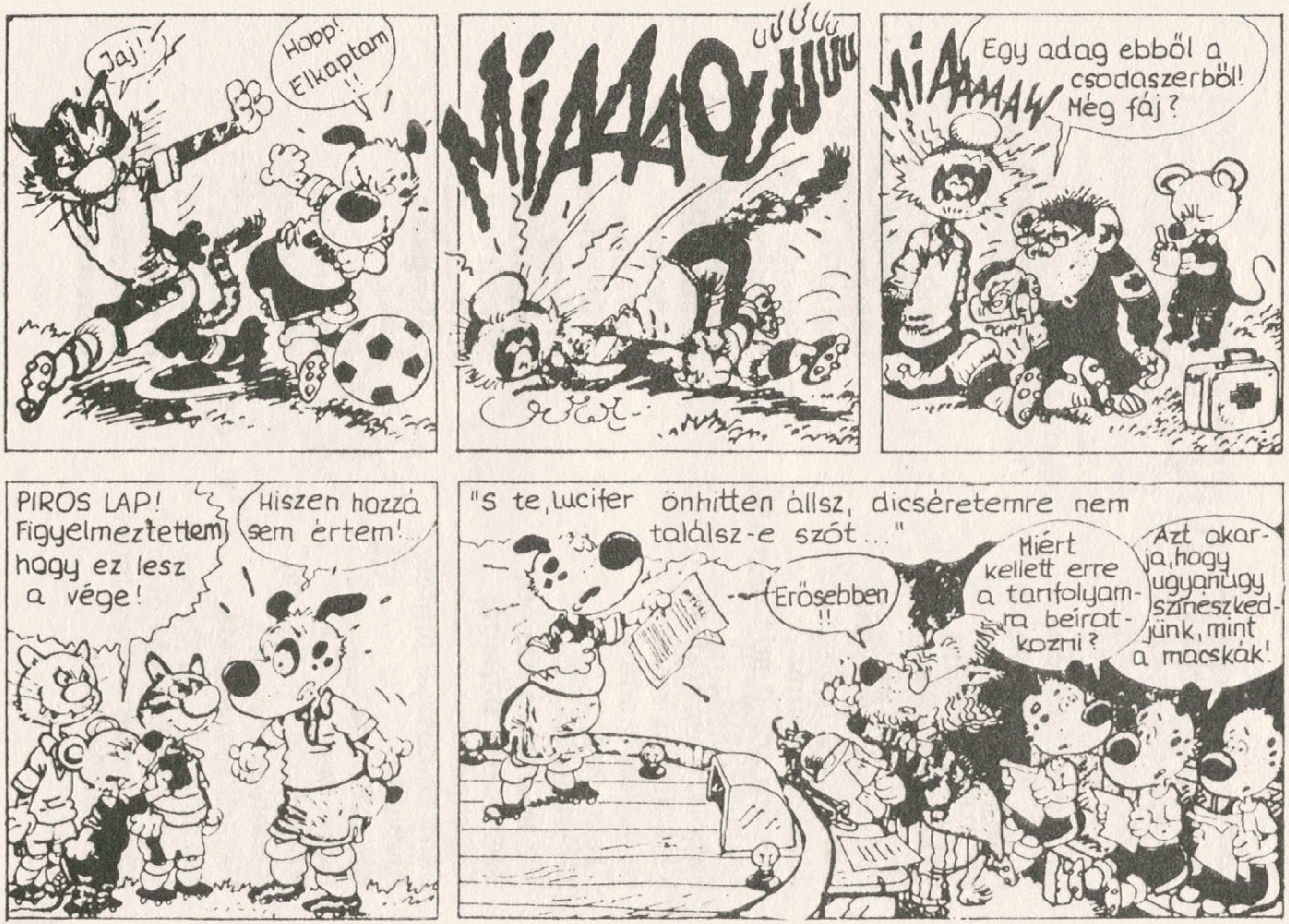
Tar koponya:
haj-hely
Majomparádé:
panda handabanda
Iszákos:
össze-issza
Elmaradt
asztaliteniszmeccs:
pingpong pang
Izetlen ital:
pincs-pancs puncs
Bevált
mesterséges takarmány:
tipp-topp táp
Szóbeszéd:
ronda monda
Kopasz szurkolók:
rá . . . rá . . . hajrá!!!
Abszolút önellátó:
teremt-ette!
Unatkozó kínai:
Teng leng
Tavaszi rügyek:
tarkabarka barka
Rossz alvó:
tente hetente
Hagyományos vasalás:
tűzzel vassal
Gyatra államcsíny:
puccs . . . fuccs!

VISSZA A FELADÓNAK!

1 A LABDAMŰVÉSZ

Jaj!
Hopp! Elkaptam!!
MIAAAOUUUUUU
MIAAAAAAW
Egy adag ebből a csodaszerből! Még fáj?
PIROS LAP! Figyelmeztettem, hogy ez lesz a vége!
Hiszen hozzá sem értem!...
"S te, Lucifer önhitten állsz, dicséretemre nem találsz-e szót..."
Erősebben!!
Miért kellett erre a tanfolyamra beiratkozni?
Azt akarja, hogy ugyanúgy színészkedjünk, mint a macskák!

2

BRIGANTILOP

Ha lába volna	— **barangolna**
Naiv krokodil	— **paligátor**
Erőszakos patás	— **brigantilop**
Cet fiú	— **hímbálna**
Gonosz kétéltű	— **pribéka**
Eltévedt tehénivadék	— **kóborjú**
Ultramodern denevér	— **műbőregér**
Játékos szamár	— **pacsicsacsi**
Magára sokat adó rágcsáló	— **külcsíncsilla**
Majomszálló	— **csimpanzió**
Elmélázó viperaféle	— **ücsörgőkígyó**
Kétballábas rovar	— **pancserebogár**
Ügyetlen madár	— **balfácán**
Szelíd vad	— **nyúlfarkas**
Kis pimasz	— **afféreg**
Túl takarékos majom	— **zsugorilla**
Besorozott papagáj	— **bakakadu**
Kis aligátor	— **mikrokodil**
Télre felkészült juhféle	— **bekecske**
Alvó paci	— **háló**
Kis szőrmók	— **pamacska**
Bécsi maci	— **dermedve**
Rosszkedvű mókusfaj	— **komormota**
Kedélyes mókus	— **nevetke**
Rátarti menyétféle	— **igényest**
Nyúlmama	— **anyuszika**
Leszavazták a főelefántot	— **ormányválság**
Csak szeretne ilyen lenni	— **sasorrszarvú**
Harcias fókaféle	— **orozmár**

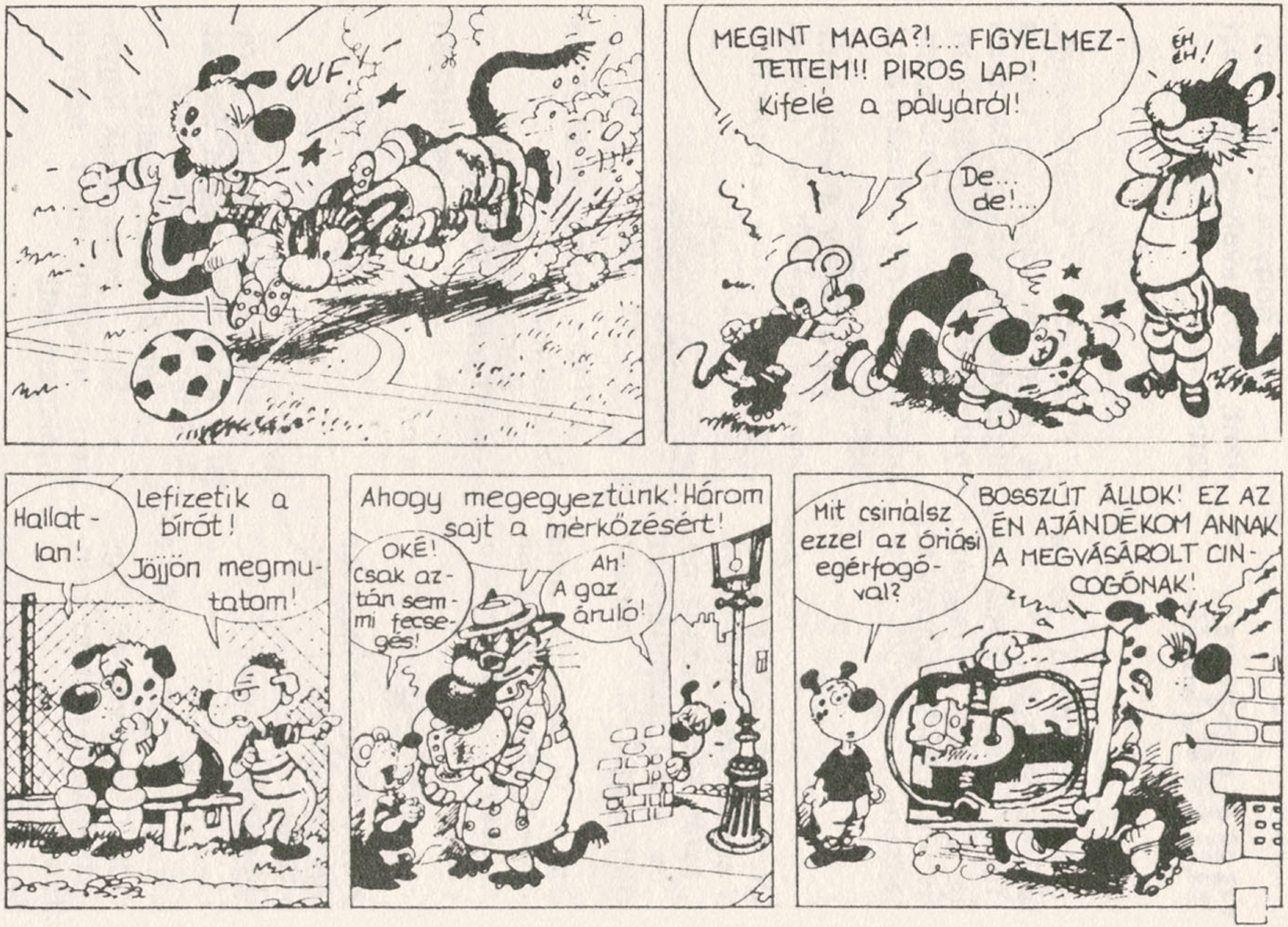
Bőséges majomutánpótlás	— **szaporángután**
Levitézlett állatkirály	— **csoroszlán**
Versenyből kizárt sarki madár	— **doppingvin**
Veszekedős macskamedve	— **handa-panda**
Özvegy ragadozó macskaféle	— **félpárduc**
Egérféle rágcsálók tömege	— **csapatkány**
Búcsú a majompajtástól	— **pápávián**
Kis buta süni	— **süsündisznó**
Erotikus lepke	— **szexepille**
Ünnepelt nyuszi	— **vastapsifüles**
Kis ragadozó	— **pitigris**
Túl pedáns hüllő	— **mosóteknős**
Három vastagbőrű	— **trinocérosz**
Gyengén látó, rovarevő emlős	— **félvakond**
Kis menyétféle	— **rövidra**

FELHÚZHATÓ

1 HAROM SAJT

TRUIIIIIIIT
!
LÖKÉS! GÁNCSOLÁS!
Ez lehetetlen! Ő rúgott fel engem!
Vitat-kozik!?
NO JÓ!... A BÍRÓ ÍTÉLETÉVEL SZEMBESZÁLL! SÁRGA LAP!
Ezután jól vigyázzon!
Igazságtalan!
Vidd tovább!

OUF
MEGINT MAGA?!... FIGYELMEZTETTEM!! PIROS LAP! Kifelé a pályáról!
ÉH ÉH!
De... de!...
Hallatlan!
Lefizetik a bírót! Jöjjön megmutatom!
Ahogy megegyeztünk! Három sajt a mérkőzésért!
OKÉ! Csak aztán semmi fecsegés!
Ah! A gaz áruló!
Mit csinálsz ezzel az óriási egérfogóval?
BOSSZÚT ÁLLOK! EZ AZ ÉN AJÁNDÉKOM ANNAK A MEGVÁSÁROLT CINCOGÓNAK!

2

SULIVICCEK

— Miért másoltad le a szomszédod leckéjét?

— Tanár úr, én nem másoltam le, ... csak ... megnéztem. És utána leírtam, hogy el ne felejtsem ...

*

— Jenci — mondja a tanár —, ha adok neked három forintot, aztán kettőt, utána négyet, és végül tizenhármat, összesen mennyi pénzed lesz?

— Tanár úr, először adja ide a pénzt, aztán majd én szép lassan összeszámolom ...

*

— Pista, hogy hangzik az eszik ige jövő időben? — kérdezi a tanár.

— Jóllakott — feleli Pista.

*

— Sanyi, hogy van az, hogy te az iskolában mindig mindent tudsz?

— Már hogyne tudnék mindent, mikor tavaly is ugyanezt tanultam?!

*

Fizikaórán kísérleteznek. A tanár két vasgolyót tesz a higanyba. A vasgolyók fenn maradnak a higany felszínén.

— Mire következtetünk ebből? — teszi fel a kérdést a tanár.

— Arra, hogy a vasgolyók úszógumi nélkül is tudnak úszni! — válaszol az egyik fiú.

*

— Pista, miért késtél el ma az iskolából?

— Borbélynál voltam.

— Tanítási időben?

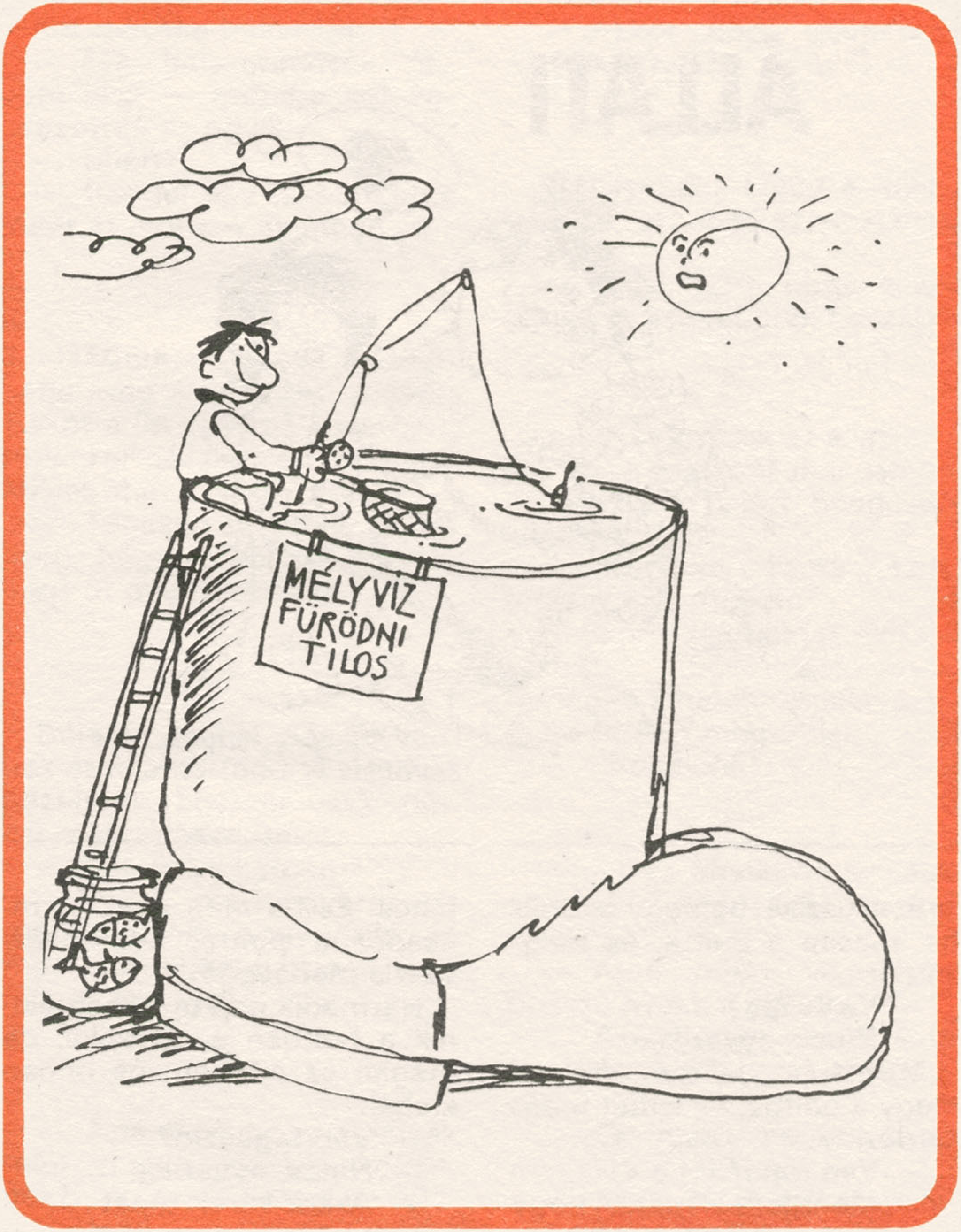
— A hajam tanítási időben is nő ...

*

Jóska vadul lapozgat, keresi a könyvébe rejtett puskát. A tanár kiszúrja, és rászól.

— Mit csinálsz, Jóska?

— Én ... én ... csak legyezem magam, mert nagyon melegem lett ...

MÉLYVIZ
FÜRÖDNI
TILOS

ÁLLATI

A nyuszika bemegy a boltba, rácsap a pultra, és megkérdezi:

— Van répa?

— Nincs, nyuszika.

Másnap a nyuszi újra elmegy a boltba, és ismét megkérdezi:

— Van répa?

— Mondtam már, hogy nincs. És ha még egyszer rácsapsz a pultra, odaragasztom a mancsodat!

Harmadik nap újra megjelenik a boltban a nyuszika, de megáll az ajtóban, és onnan kiabál:

— Van ragasztó?

— Nincs, nyuszika.

— Akkor kérek répát . . .

Két macska beszélget.
— Ma balszerencsés napom lesz — mondja kétségbeesetten az egyik.
— Miért?
— Reggel egy fekete kutya ment át előttem az utcán . . .

*

— Mindenki maga választhatja meg a lovat? — kérdezi a skót a lovasiskola vezetőjét.
— Természetesen, uram. Milyet óhajt? Hókát, derest . . .
— Teljesen mindegy. A lényeg, hogy jó hosszú legyen, mert öt gyerekem van . . .

*

Béla és Jancsi először vannak az állatkertben. A vízilovat nézegetik. Egyszer csak Jancsi megpofozza Bélát.
— Ezt miért kaptam?
— Azért, mert egyszer azt mondtad rám, hogy víziló, és most végre megláttam, hogy milyen is a víziló . . .

*

— Apa, igaz, hogy a gólyák télre meleg vidékre költöznek?
— Igen.
— Akkor hogy születtem én januárban?

*

A gólyafióka kibújt a tojásból, és azonnal az anyjához fordult.
— Anyu, igaz, hogy a kis gólyákat az emberek hozzák?

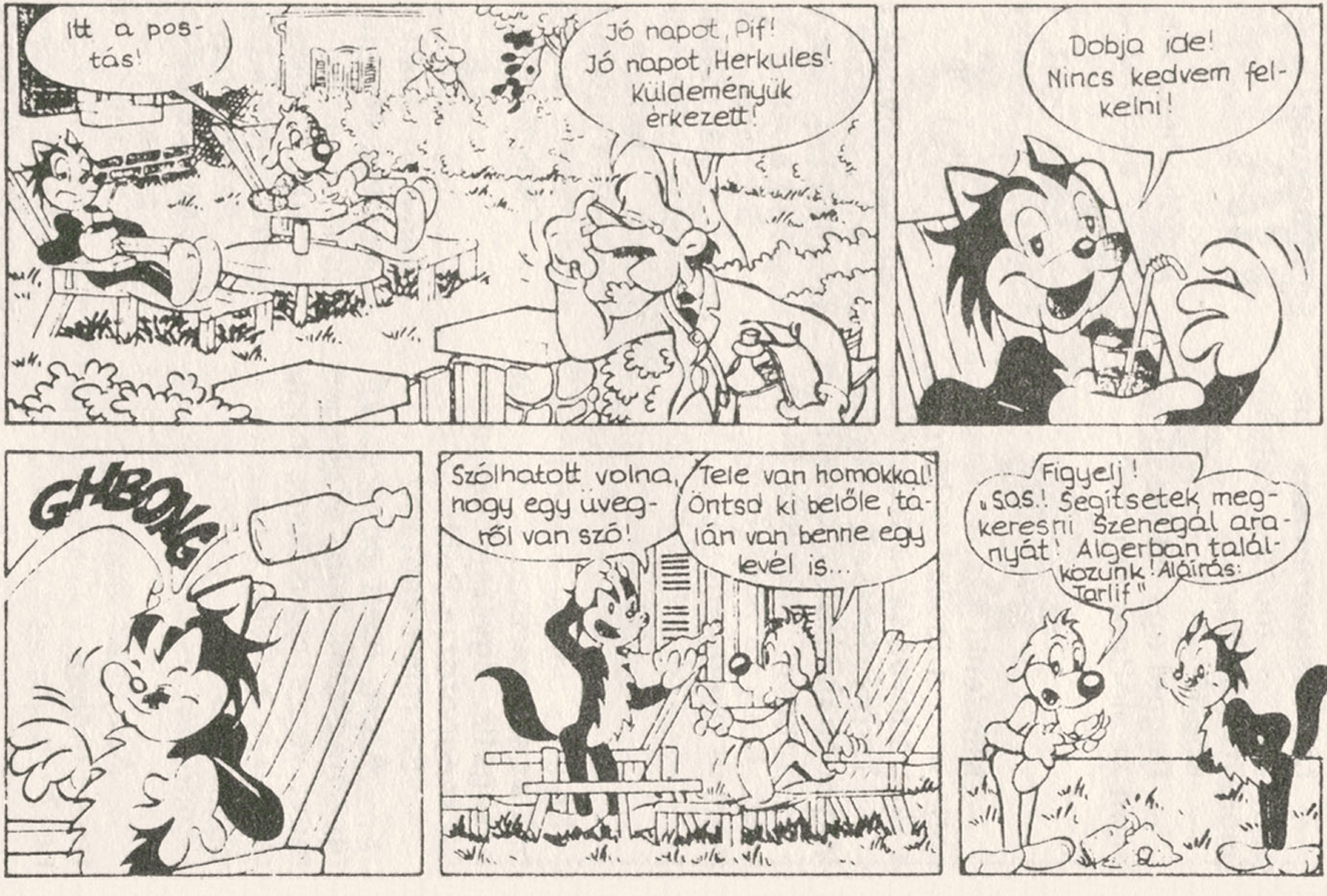
*

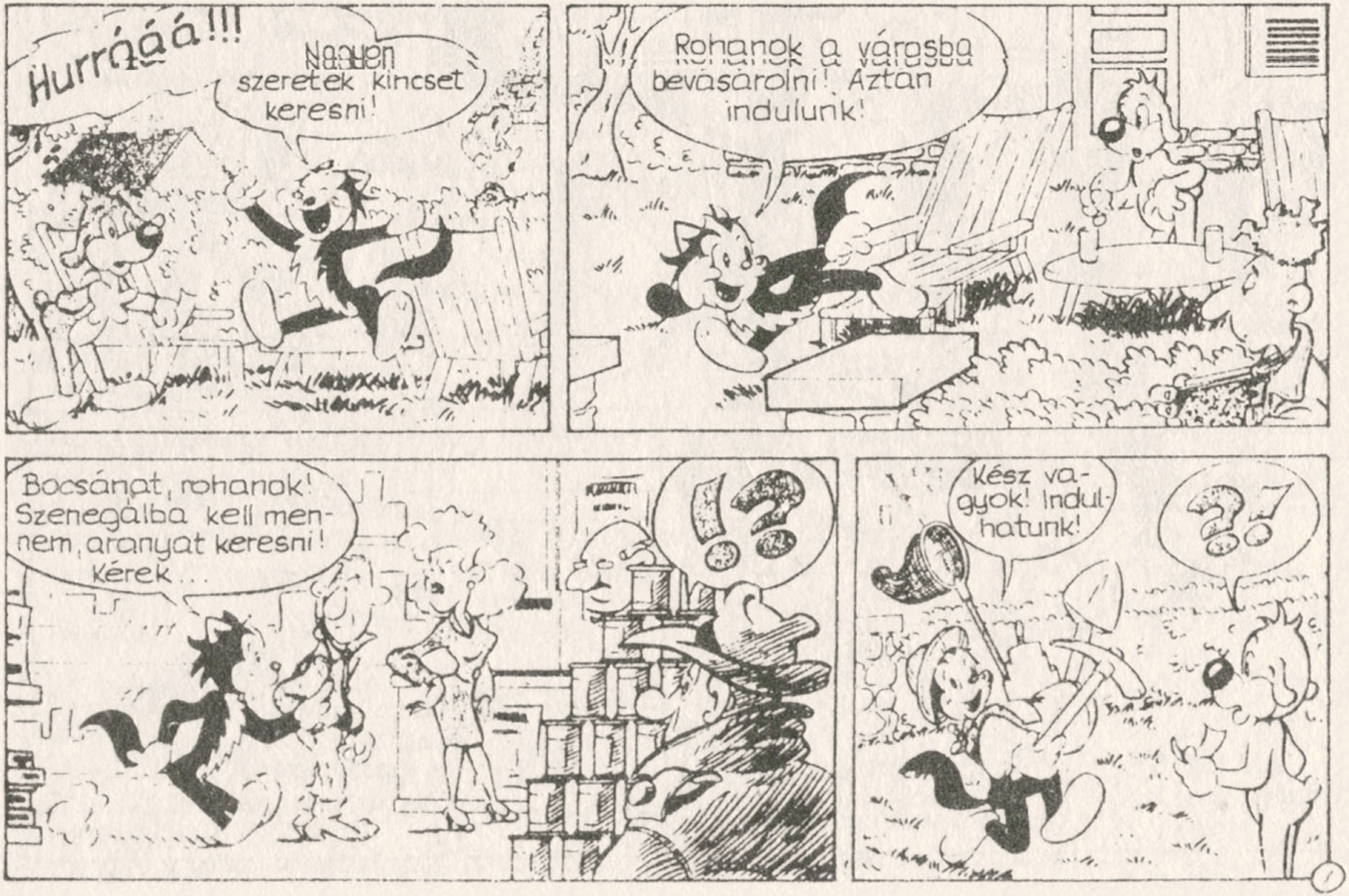
Jenőkét kiviszik az állatkertbe. A könyvekből már ismeri az állatokat, ezért hangosan köszönti őket:
— Szervusz, zebra, szia, mókus, szia, majom . . .
Amikor odaérnek az elefántokhoz, Jenőke döbbenten méregeti a hatalmas állatokat, majd halkan megszólal:
— Csókolom . . .

*

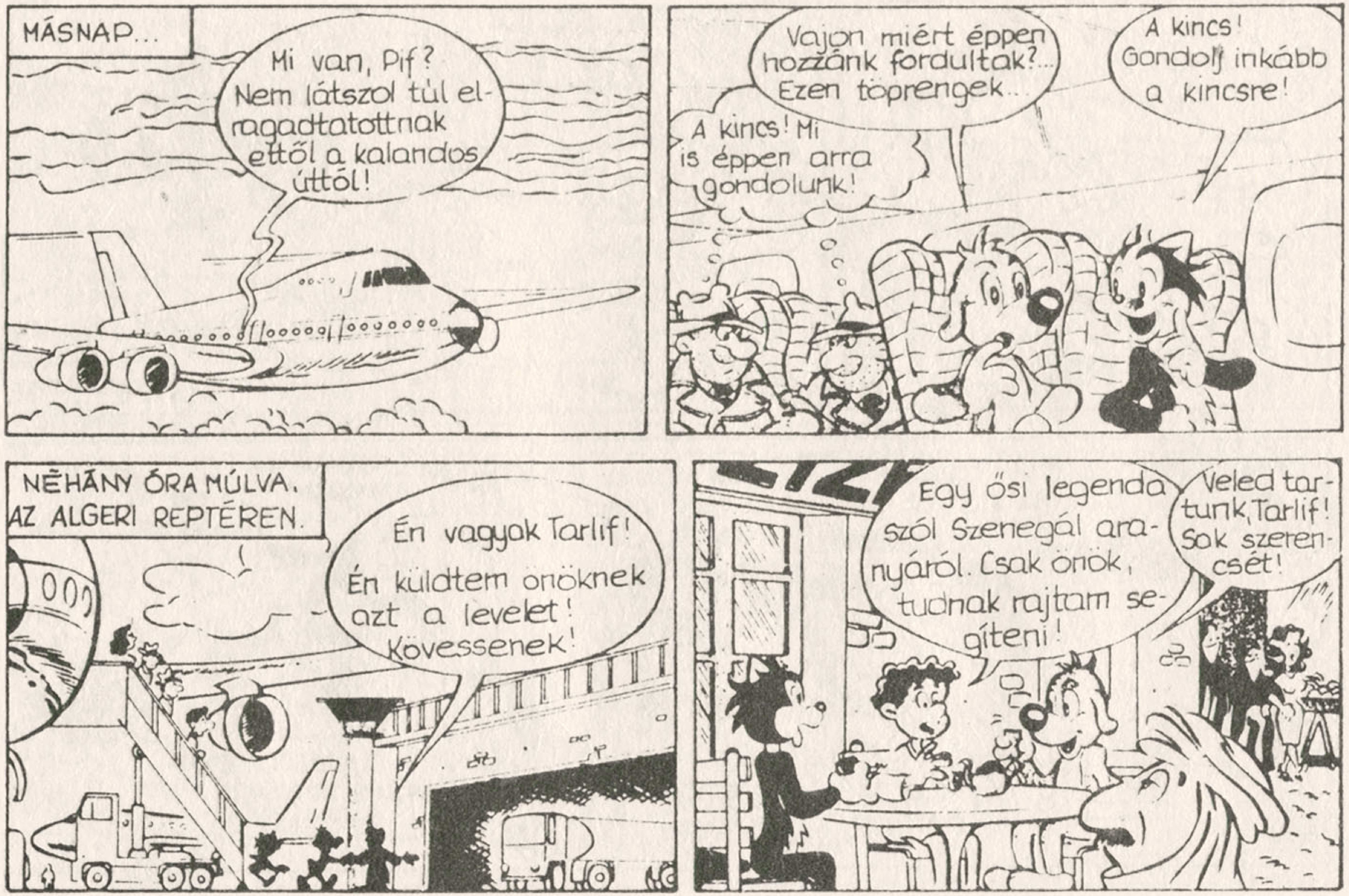
Sanyi az állatkertben sétál az apjával. Megállnak a zsiráf előtt.
— Apu, miért van ilyen hosszú nyaka a zsiráfnak?
— Azért, hogy elérje a fa lombját, mert azzal táplálkozik.
— És miért nőnek olyan magasra a fák?
— Azért, hogy ne kelljen lehajolnia a zsiráfnak.

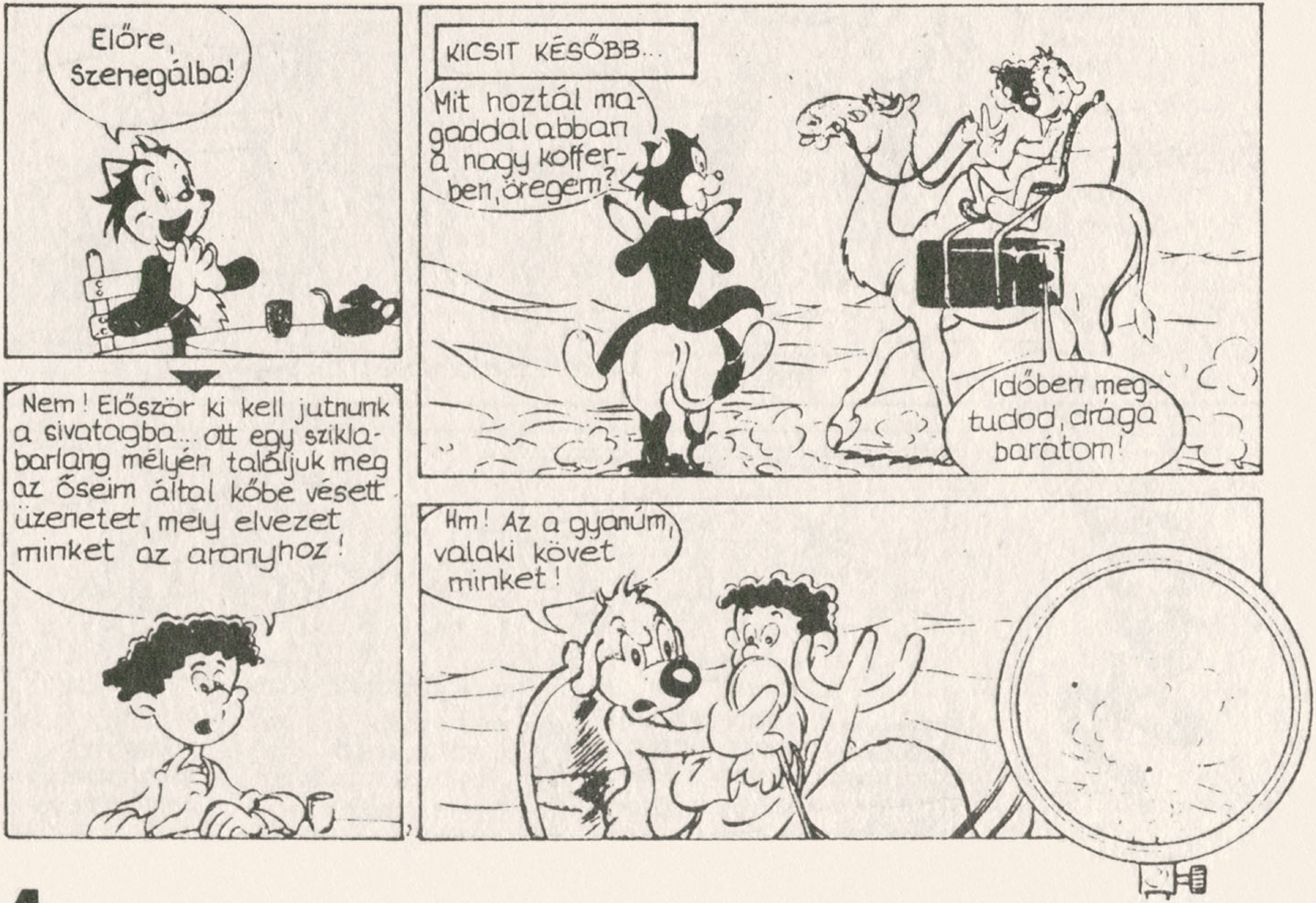
1 PIF ✻ SZENEGAL ARANYA

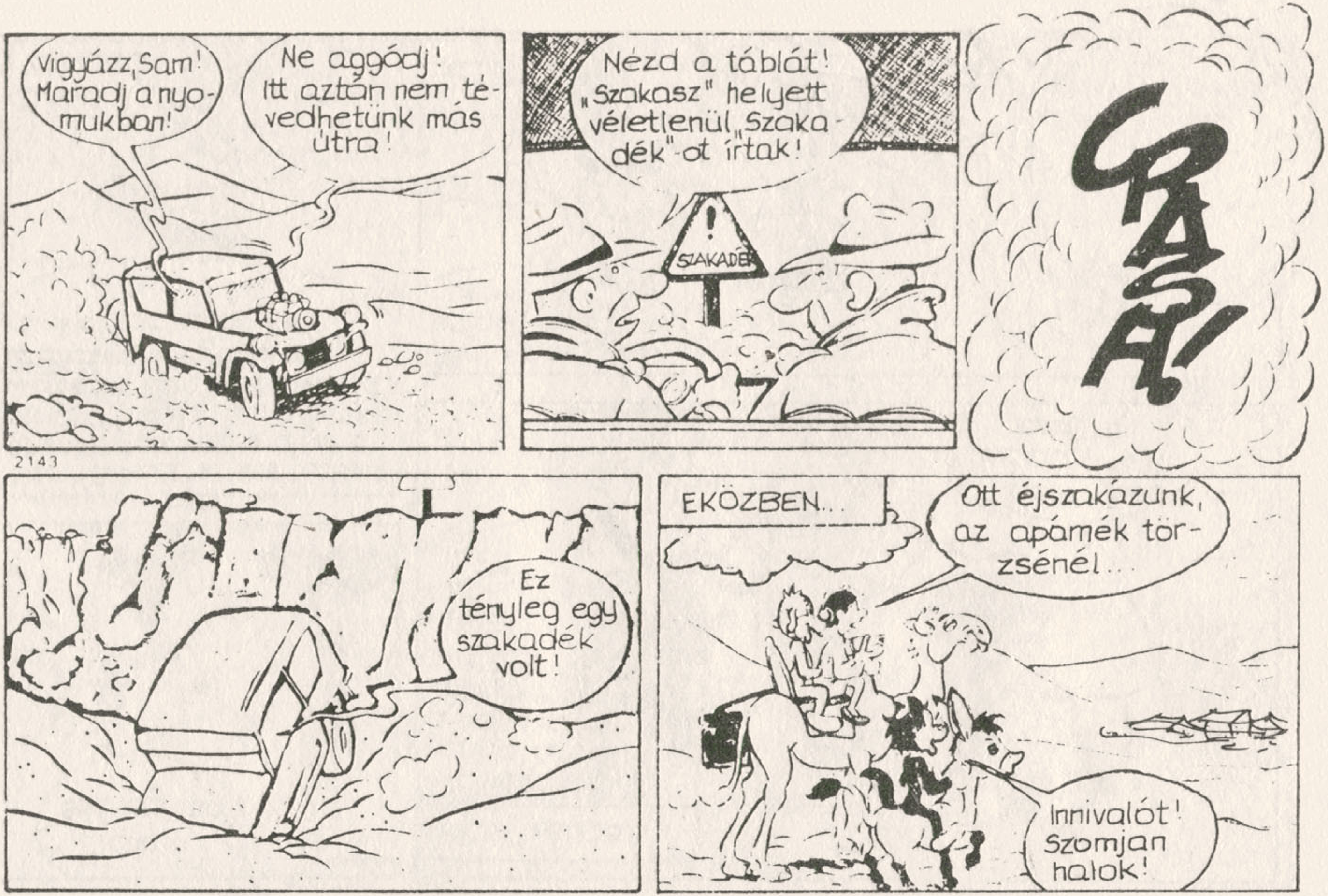

Hurrááá!!!
Nagyon szeretek kincset keresni!
Rohanok a városba bevásárolni! Aztán indulunk!
Bocsánat, rohanok! Szenegálba kell mennem, aranyat keresni! Kérek…
Kész vagyok! Indulhatunk!

3

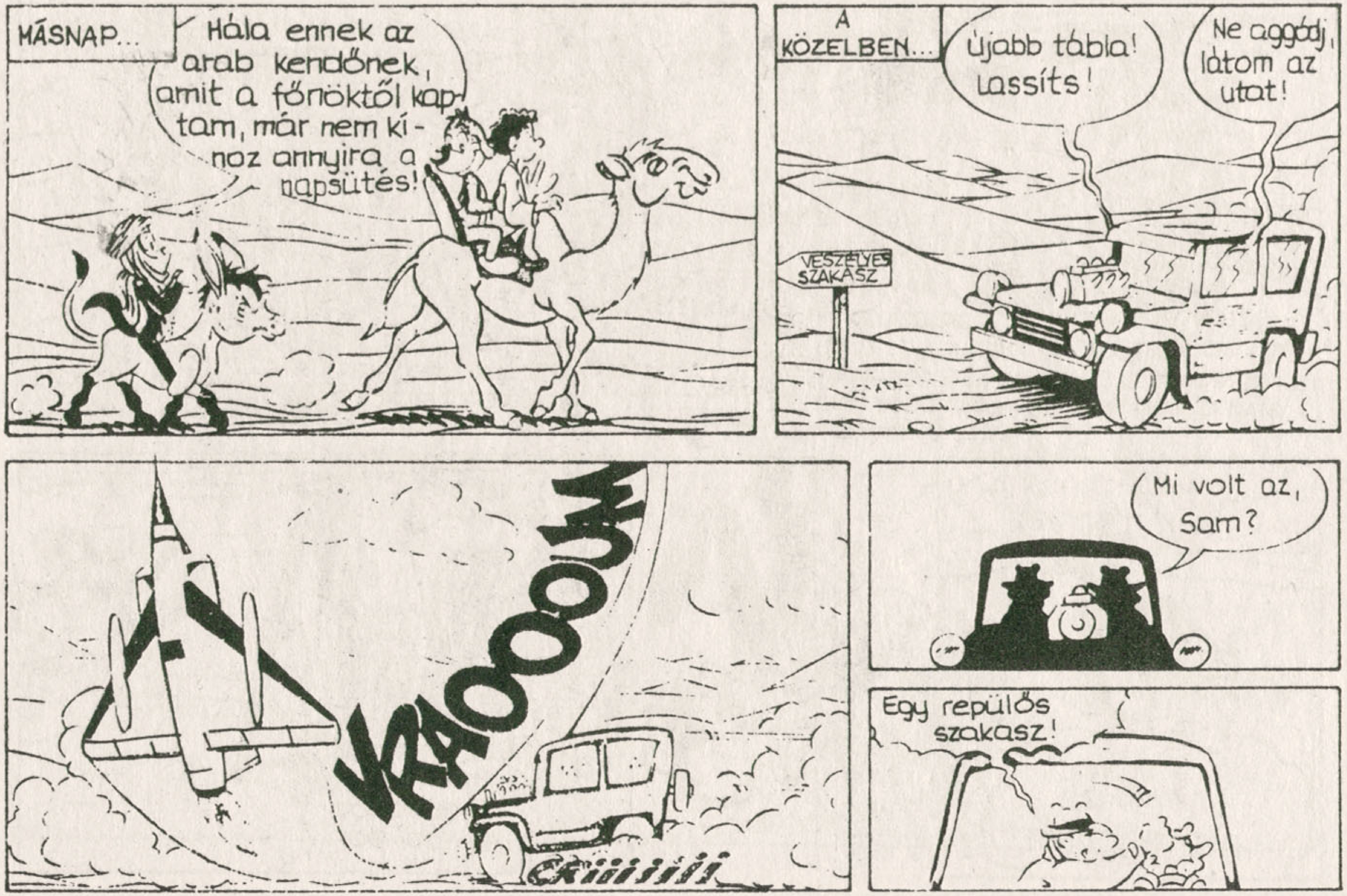

MÁSNAP...
Mi van, Pif? Nem látszol túl elragadtatottnak ettől a kalandos úttól!
Vajon miért éppen hozzánk fordultak?... Ezen töprengek...
A kincs! Mi is éppen arra gondolunk!
A kincs! Gondolj inkább a kincsre!
NÉHÁNY ÓRA MÚLVA, AZ ALGERI REPTÉREN.
Én vagyok Tarlif!
Én küldtem önöknek azt a levelet! Kövessenek!
Egy ősi legenda szól Szenegál aranyáról. Csak önök tudnak rajtam segíteni!
Veled tartunk, Tarlif! Sok szerencsét!

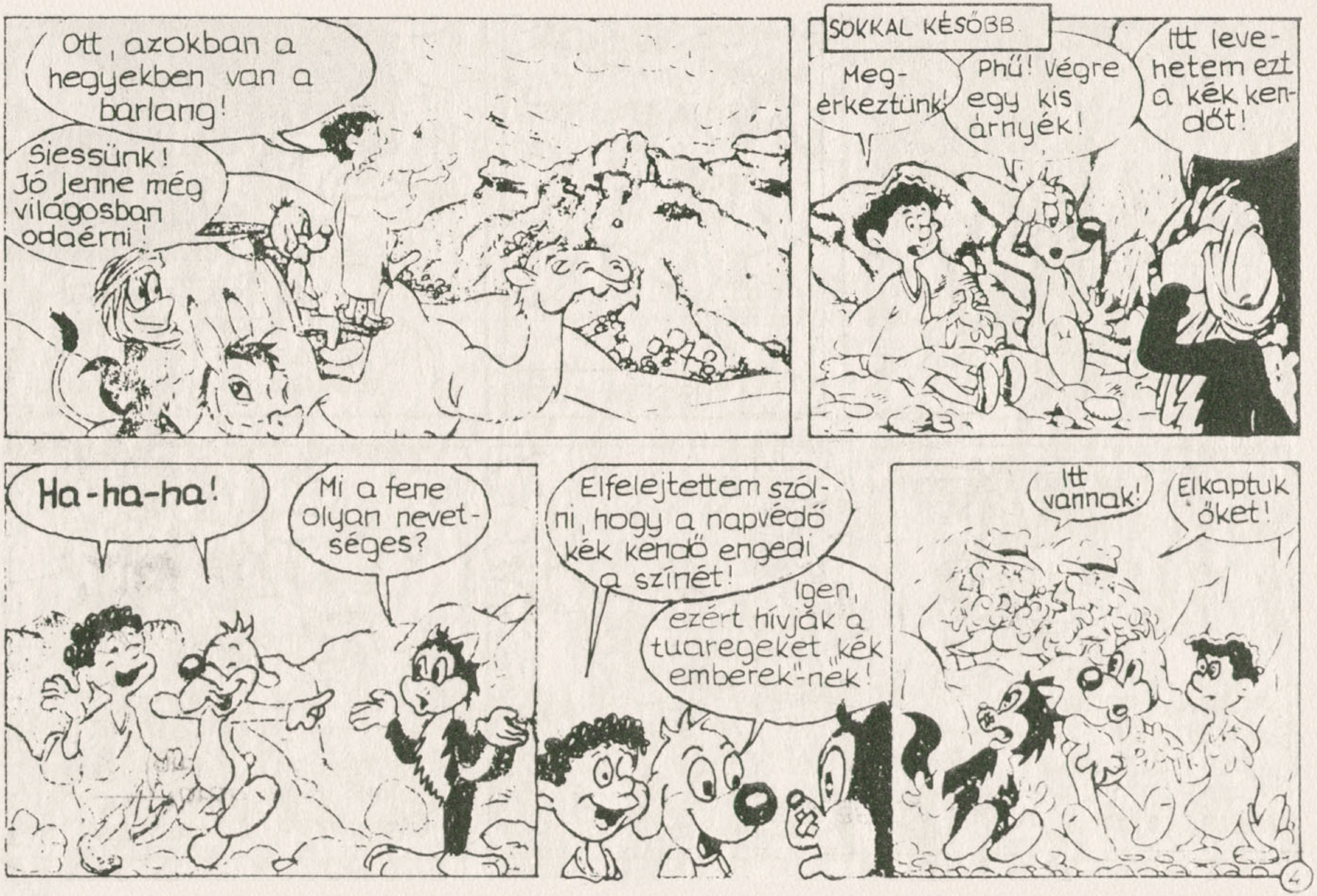

Előre, Szenegálba!
Nem! Először ki kell jutnunk a sivatagba... ott egy sziklabarlang mélyén találjuk meg az őseim által kőbe vésett üzenetet, mely elvezet minket az aranyhoz!
KICSIT KÉSŐBB...
Mit hoztál magaddal abban a nagy kofferben, öregem?
Időben megtudod, drága barátom!
Hm! Az a gyanúm, valaki követ minket!

4

Vigyázz, Sam! Maradj a nyomukban!
Ne aggódj! Itt aztán nem tévedhetünk más útra!
Nézd a táblát! „Szakasz" helyett véletlenül „Szakadék"-ot írtak!
SZAKADÉK
CRASH!
Ez tényleg egy szakadék volt!
EKÖZBEN...
Ott éjszakázunk, az apámék törzsénél...
Innivalót! Szomjan halok!
2143

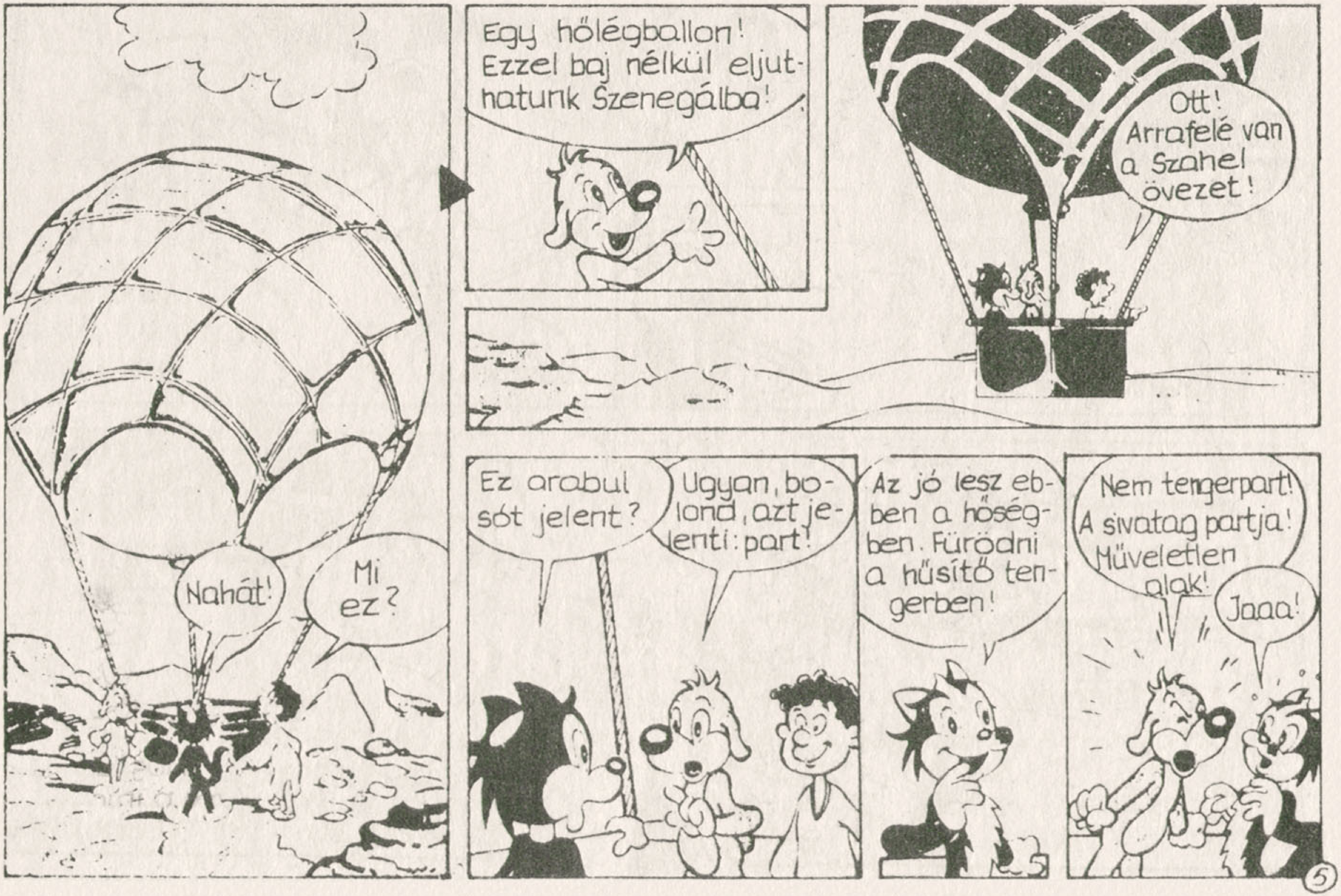

Ide azt a poharat! Innom kell!
GLOK
JAHAJAHAJAJ! Éget!
Különös teaivási szokásaik vannak a idegeneknek!
Valóban, de tiszteletben kell tartani a szokásaikat!
A FEKETE ÉGBOLT RAGYOGÓ CSILLAGAI ALATT BARÁTAINK KÖZELEBBI ISMERETSÉGET KÖTÖTTEK A SIVATAG NÉPÉVEL.
És soha nem tévednek el ebben a homoktengerben?
A sivatagban is, mint a tengeren, útmutatóink a csillagok; a Nap az iránytűnk!

MÁSNAP...
Hála ennek az arab kendőnek, amit a főnöktől kaptam, már nem kínoz annyira a napsütés!
A KÖZELBEN...
VESZÉLYES SZAKASZ
Újabb tábla! Lassíts!
Ne aggódj, látom az utat!
VRAOOOUM
CRIIIIIIII
Mi volt az, Sam?
Egy repülős szakasz!

Ott, azokban a hegyekben van a barlang!
Siessünk! Jó lenne még világosban odaérni!
SOKKAL KÉSŐBB
Megérkeztünk!
Phű! Végre egy kis árnyék!
Itt levehetem ezt a kék kendőt!
Ha-ha-ha!
Mi a fene olyan nevetséges?
Elfelejtettem szólni, hogy a napvédő kék kendő engedi a színét!
Igen, ezért hívják a tuaregeket „kék emberek"-nek!
Itt vannak!
Elkaptuk őket!

9

Most pedig nézzünk körül a barlangban, Sam!
Egy sziklába vésett feliratot keresünk!
Gazdagok leszünk!
Előre, Szenegálba!
A SZENEGÁL FOLYÓN, A LEOPÁRD LÁBÁN, A HALÁLFEJ ALATT VAN AZ ARANY.
EZALATT...
Gyorsan, utánuk!
Kiszabadultam!
Nem érjük utol őket... az autójuk gyorsabb! Minden elveszett!
Most jövök én! Menjetek a barlangba, olvassátok el a feliratot. Addig kész a meglepetés!
KICSIT KÉSŐBB...
JÓL MEGJEGYEZTED A SZÖVEGET, TARLIF?
Igen, kívülről tudom!

Nahát!
Mi ez?
Egy hőlégballon! Ezzel baj nélkül eljuthatunk Szenegálba!
Ott! Arrafelé van a Szahel övezet!
Ez arabul sót jelent?
Ugyan, bolond, azt jelenti: part!
Az jó lesz ebben a hőségben. Fürödni a hűsítő tengerben!
Nem tengerpart! A sivatag partja! Műveletlen alak!
Jaaa!
5

10

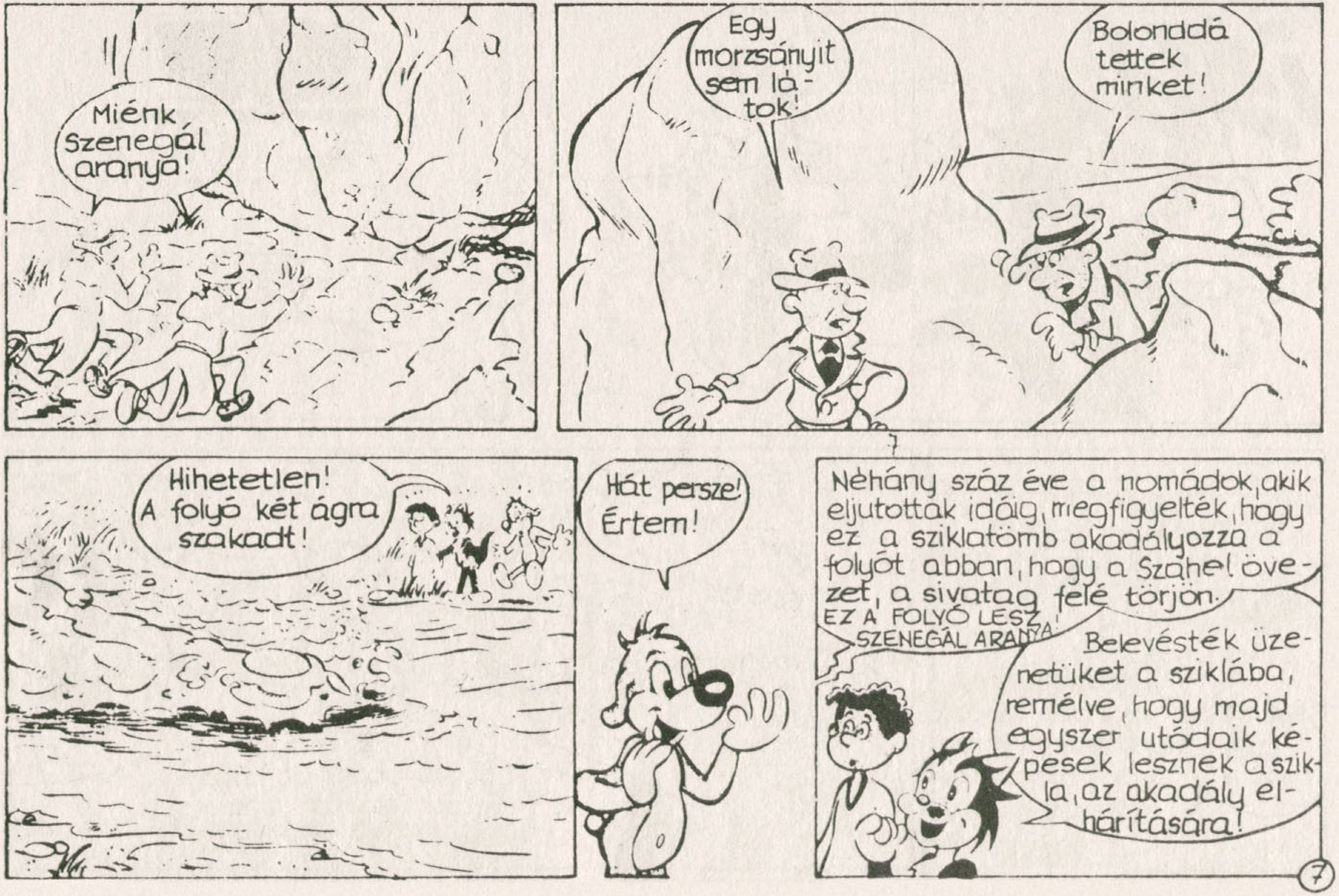
11

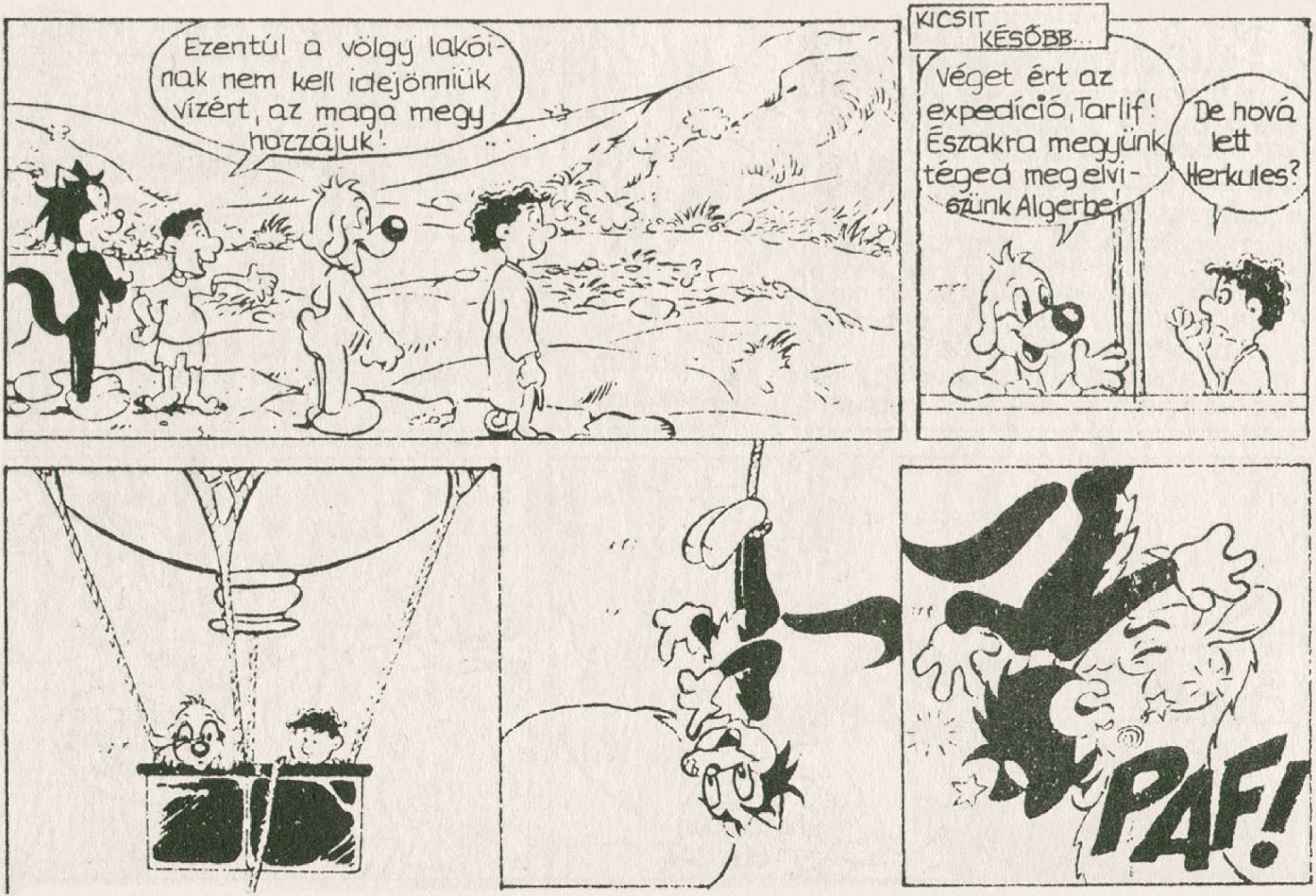

NÉHÁNY NAP MÚLVA...
MÁR MEGINT EGY TÉVES KI-ÍRÁS. „KARSZT" HELYETT „PART"-ot ÍRTAK!
VIGYÁZZ PART
PLOUFF!
Megérkeztünk, Sam!
Mi történt?
SZENEGÁL
Ott a folyó... Leszállóhelyet kell keresnünk!
Horgonyt vetek!
Segítség!!

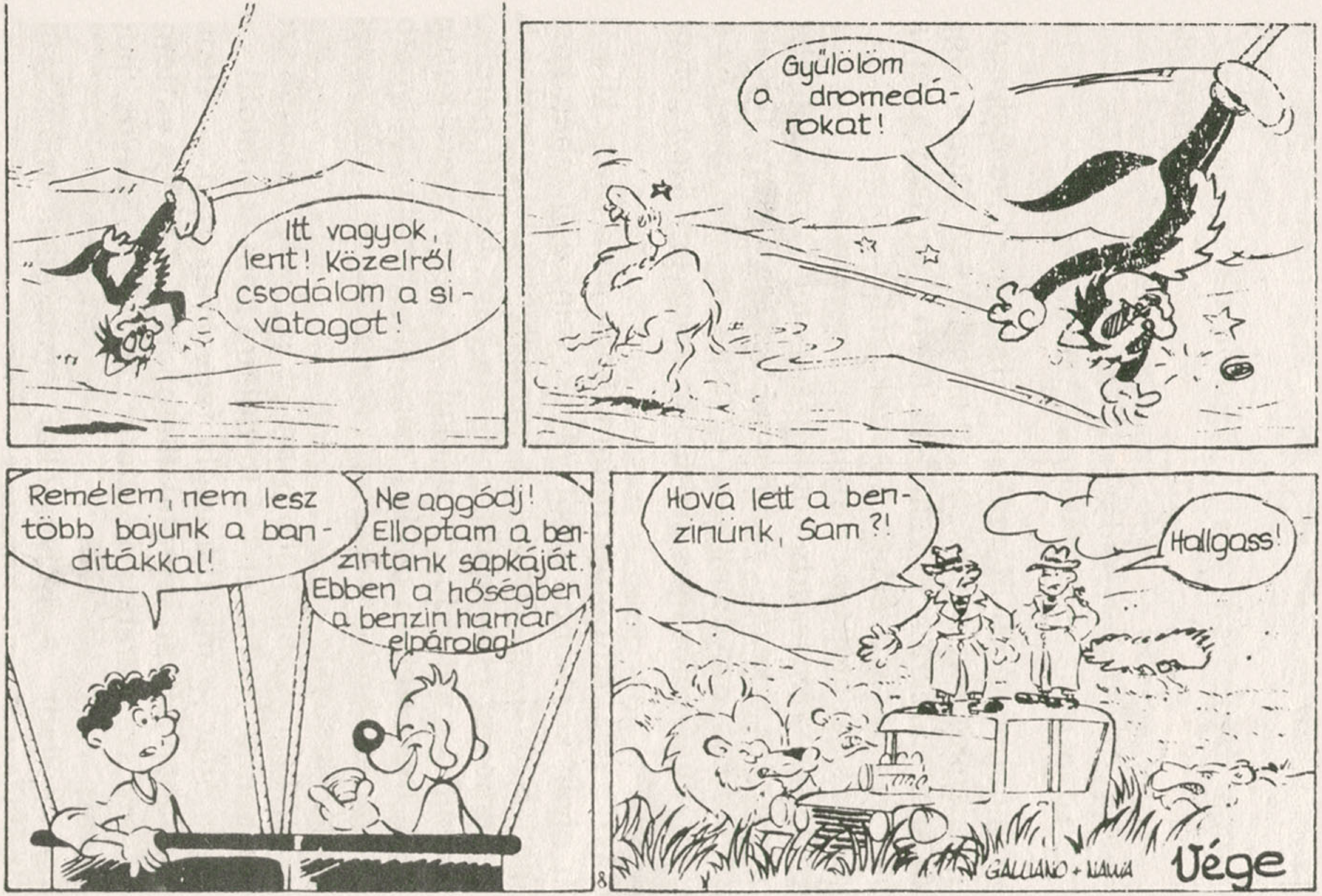

Szerencsém van! Ha a kötél egy méterrel hosszabb, a földre zuhanok!
Nem szabad rongálni a környék utolsó boabab fáját!
Ez az én formám!

13

Daó azt mondja, a „leopárd lába" két kilométerrel arrébb van!
Induljunk!
KÉSŐBB...
Bújjunk el, ott vannak a banditák!
Nézzétek a halálfej!
Ennyi dinamit talán elég lesz ahhoz, hogy ez a szikla elmozduljon!
Biztos, hogy az arany valahol benne van!
BAROOM!

Miénk Szenegál aranya!
Egy morzsányit sem látok!
Bolonddá tettek minket!
Hihetetlen! A folyó két ágra szakadt!
Hát persze! Értem!
Néhány száz éve a nomádok, akik eljutottak idáig, megfigyelték, hogy ez a sziklatömb akadályozza a folyót abban, hogy a Szahel övezet, a sivatag felé törjön.
EZ A FOLYÓ LESZ SZENEGÁL ARANYA!
Belevésték üzenetüket a sziklába, remélve, hogy majd egyszer utódaik képesek lesznek a szikla, az akadály elhárítására!
7

Ezentúl a völgy lakóinak nem kell idejönniük vízért, az maga megy hozzájuk!
KICSIT KÉSŐBB...
Véget ért az expedíció, Tarlif! Északra megyünk, téged meg elviszünk Algerbe!
De hová lett Herkules?
PAF!

Itt vagyok, lent! Közelről csodálom a sivatagot!
Gyűlölöm a dromedárokat!
Remélem, nem lesz több bajunk a banditákkal!
Ne aggódj! Elloptam a benzintank sapkáját. Ebben a hőségben a benzin hamar elpárolog!
Hová lett a benzinünk, Sam?!
Hallgass!
GALLIANO + NAVA
Vége

GONDOLATOLVASÁS

Ezek az ünnepek előtti időszakok rettenetesen veszélyesek. Ilyenkor minden kiejtett szónak rejtett értelme van. Még a hangsúlyra, sőt az arcjátékra is ügyelni kell. Mert igen nagy a tét: az ajándékok sorsa dől el ezekben a napokban!

Apu például kísérletet tesz a könnyed csevegésre.

— Képzeljétek, városszerte suttogják, hogy hamarosan elsőrangú golyóstollak érkeznek Hondurasból. Oda kellene figyelni. Egy ilyen hondurasi golyóstoll csak jól jöhet, na nem igaz? Az én gyermekkoromban valóságos csoda lett volna egy ilyen golyóstoll.

És fürkészve néz. Én persze tudom, hogy mire megy ki a játék, tehát olyan közömbös arcot vágok, mint egy tehén kérődzés közben. Szóval, így állunk! . . . Egy golyóstollal szeretné kiszúrni az szememet húsvétra! Na, jó. Ha harc, legyen harc! . . .

— Hát igen! — ábrándozok álnokul. — A mi gyerekkorunk már egészen más. Nekem például négy kifogástalan golyóstollam is van. Igazán semmi szükségem egy ötödikre . . . De neked, szívesen szerzek egyet.

Apu összerezzen, szinte hallom, amint apró vészcsengők szólalnak meg benne. Há-há, erre a fordulatra nem számított!

— Kedves ötlet — mondja végül fegyelmezetten. — De tudod, mostanában jobban szeretek filctollal írni. Ezért is vettem a napokban egy százdarabos készletet. De azért kedves, hogy eszedbe jutott . . .

A téma kifulladt. A golyóstollat mindketten megúsztuk. A konyhából viszont anyu hangja sistereg.

— Hát ez nem igaz! ... Ezt az átkozott tepsit lehetetlenség elmosni!

Összevillan a tekintetünk, és egy másodperc alatt a konyhában termünk.

— Ez csakugyan keserves dolog — bólogat apu.

— Mesélik, hogy a teflonsütőben még véletlenül sem ég oda semmi! — teszem hozzá jóindulattal, de anyu magabiztosan felkacag.

— Na ... le is vágnám a két kezem, ha egy ilyen tepsi kifogna rajtam. Vagy talán olyan vagyok, mint valami tehetetlen öregasszony?! ...

Sietve biztosítjuk, hogy nem olyan, és elvonulunk. Ez tehát nem jött be. Nem kell neki a teflon. Apu viszont ismét kísérletet tesz a könnyed csevegésre.

— Olvastam valahol, hogy a kárpátaljai tarka güzü szokatlanul mélyre ásta az odúját az ősszel. Tehát igen hűvös és csapadékos tavaszra számíthatunk.

Átlátszó trükk. Az új tavaszi dzsekit amúgy is megkapom, csakhogy apu mindezeket — ármányos módon — szeretné kinevezni ajándéknak. Még mit nem ...?

— Erről jut eszembe — kapok a fejemhez. — Nagyobb kirándulást tervez az osztály. Még húsvét előtt! ... És azt hiszem, hogy a tavalyi holmikat már alaposan kinőttem.

Apu leverten hümmög. Megértette, hogy a tavaszi dzsekire szükségem van ugyan, de nem a húsvéti ajándékok helyett! Néhány percnyi csend után újabb akció indul a fürdőszobából.

— A fene ezt a sok kacatot! — dohog anyu. — Pamacs, bo-

rotvakrém, zsilettek, ameddig a szem ellát. Mi lenne, ha rászoknál a villanyborotvára, édes fiam?

Ez tehát apu meccse lesz. Azért nem árt figyelni. Mindig tanul az ember.

— Tudod, nem akartam eddig beszélni róla ... szakállt kell növesztenem. A főnök engem küld ki tárgyalni a Spitzbergákra, és ott kizárólag a szakállas tárgyalópartnereknek van becsületük. Úgyhogy egyáltalán nem fogok borotvát használni. Arra a pár hétre pedig már megteszi a régi.

Szóval a fater óriási fej, de azért anyut sem kell félteni. Olykor valósággal felüdül az ember, ha hallja őket.

— Izé ..., melyik boltban is láttuk azt a cipőt, amit annyira dicsértél? — indít apu.

— Tökmindegy! — hárít anyu. — Ingyen se kéne. A Bernáthegyiné megvette, és másnap letört a sarka. Mármint a cipőnek. Ráadásul feltörte a sarkát. Mármint a Bernáthegyinének ... A nyakkendőid viszont pocsékul néznek ki. Igazán ideje lenne már, hogy ...

— Jó, hogy mondod! Napok óta készülök levinni őket a tisztítóba. Így aztán egyszerre tíz vadonatúj nyakkendőm lesz. És éppen húsvétra. Akár minden ujjamra köthetek egyet ...

És így tovább.

Az utolsó héten aztán döntő szakaszához ér a nyomozás. A keresztkérdések egyre keményebbek lesznek, és apu már kísérletet sem tesz a könnyed csevegésre.

— Az egyik kollégám egy gyönyörű körzőkészletet vett a fiának! — újságolja, és szúrósan néz rám.

— Szegény ürge! — mondom részvéttel. — Hogy micsoda szülők vannak.

— Miért? Neked talán nem kellene egy gyönyörű körzőkészlet?

— De, kellene. Sokat lendítene a tanulmányi előmenetele-

men. Csakhogy ennek semmi köze a húsvéthoz. Még jó, hogy nem iskolatáblát kapott az a szerencsétlen ürge . . .!

Anyu sem adta fel még a reményt, hogy valami hasznos dologgal lepjen meg húsvétra.

— Nem értem! Ebben a házban nincs egy valamirevaló lexikon! — tör ki váratlanul, miközben látszólag keresztrejtvényt fejt. — A tudományos-technikai forradalom kellős közepén . . . Nem is tudom, hogyan boldogulsz az iskolában.

— Feszülten figyelek felkészült pedagógusaink megyarázatára — válaszolok kapásból, de nagyon határozottan. Még csak az kéne, hogy vaskos lexikonokkal töltsem a kikelet ünnepét . . .!

Végül — bizonyítékok híján — megszüntetjük a nyomozást, de azért az utolsó napon mindenki titokzatos mosollyal sürögforog. Az ajándékokat megvettük, a kocka el van vetve.

Azután elérkezik az ajándékozás pillanata, és nem győzünk hova lenni a meglepetéstől. Úgy látszik, kitaláltuk egymás legrejtettebb gondolatait is. Anyu teflonsütőt kapott, apu nyakkendőt meg zoknit, én pedig egy tavaszi dzsekit, körzőkészletet és néhány klassz lexikont.

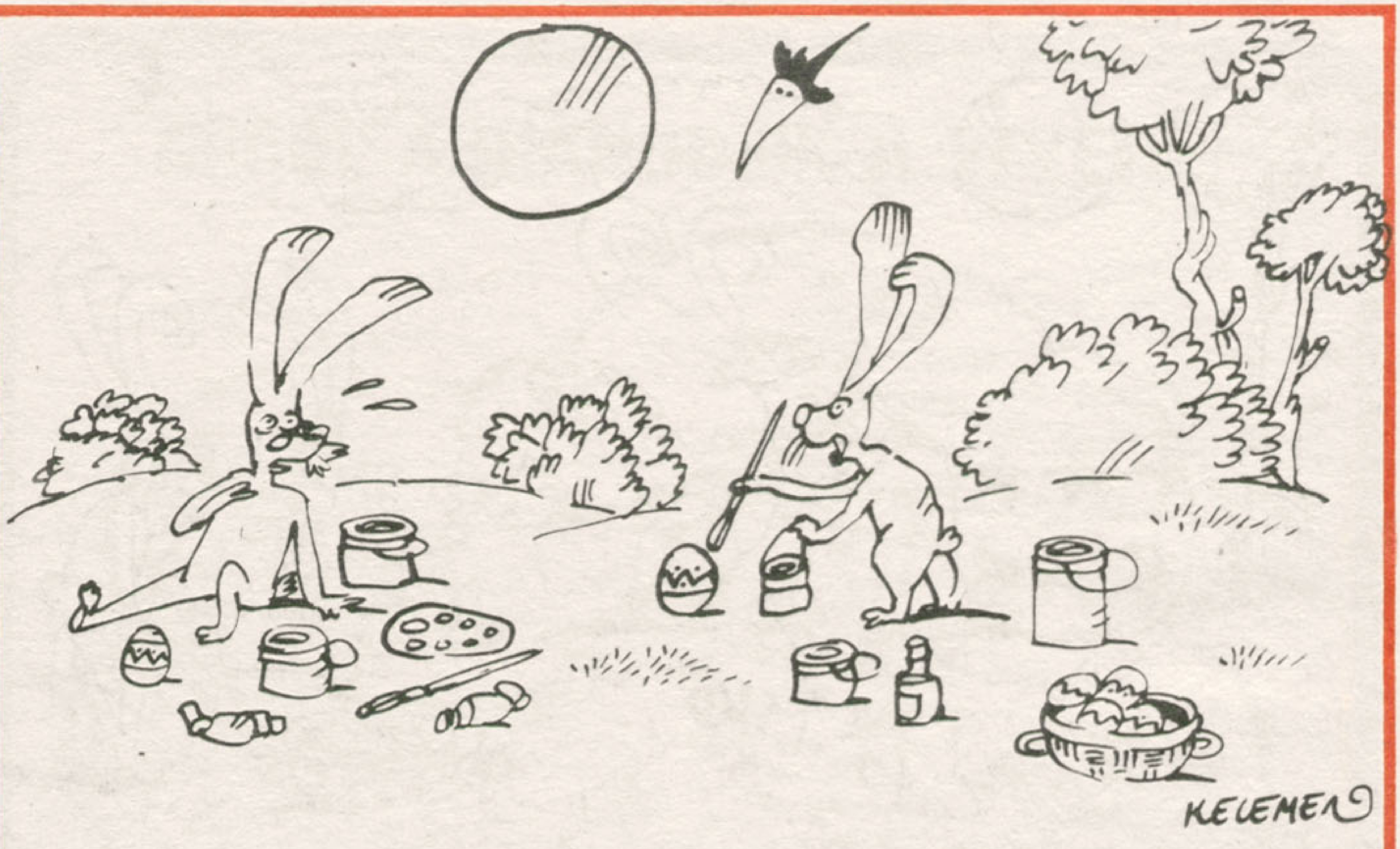
Ja, igen. Tőlem egy hihetetlenül izgalmas társasjátékot kaptak anyuék. Ennek az az előnye, hogy amennyiben véletlenül nem érnének rá naphosszat játszani vele, nyugodtan áthívhatom a haverokat, hogy ne álljon ott kihasználatlanul . . .

HURRÁ, HÚSVÉT!

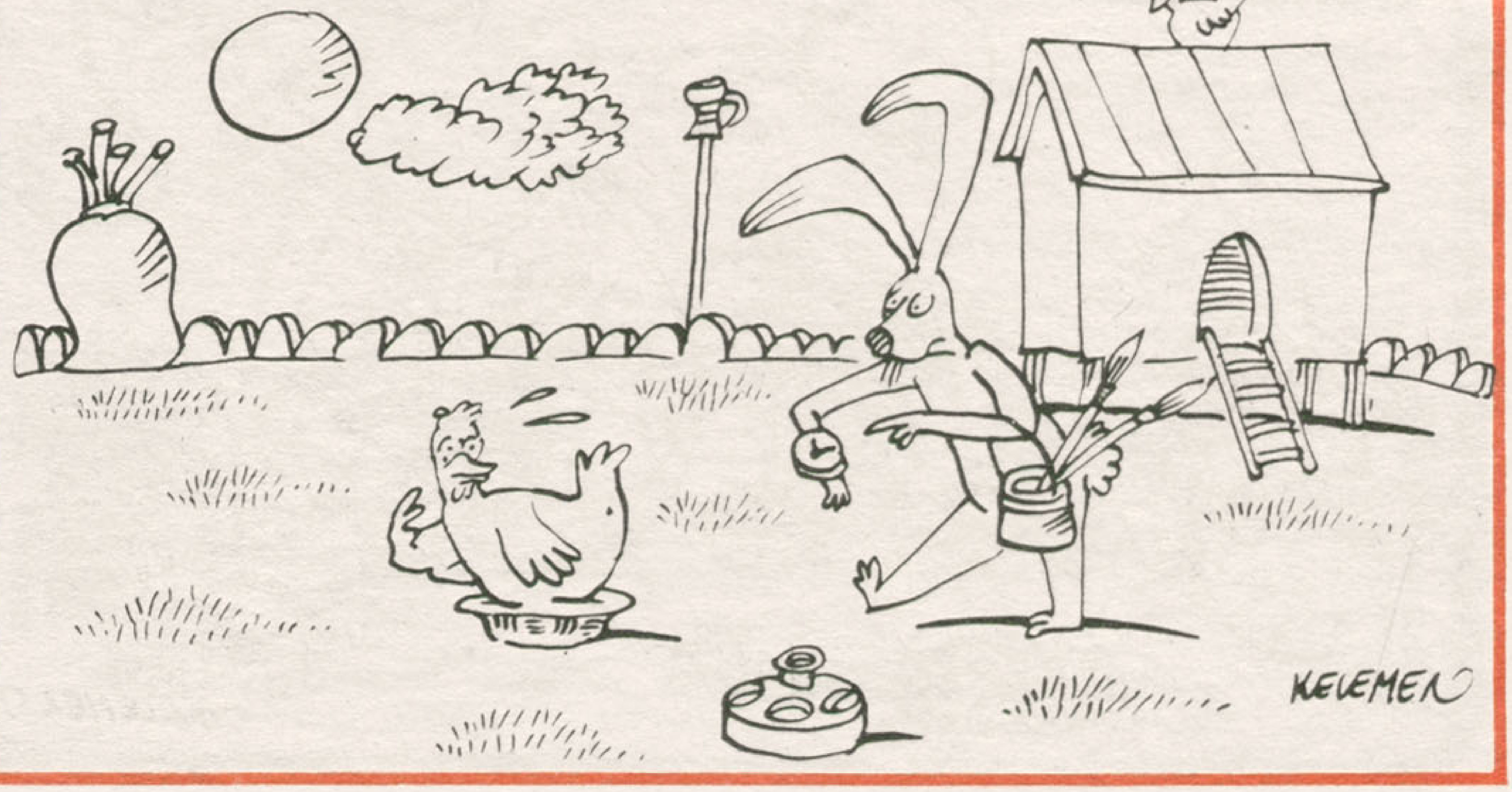

— Milyen rendesek ezek a nyulak, hogy gondoltak rám húsvétkor!

— . . . és mondd, nagyapa! Igaz, hogy Michelangelo is így kezdte?

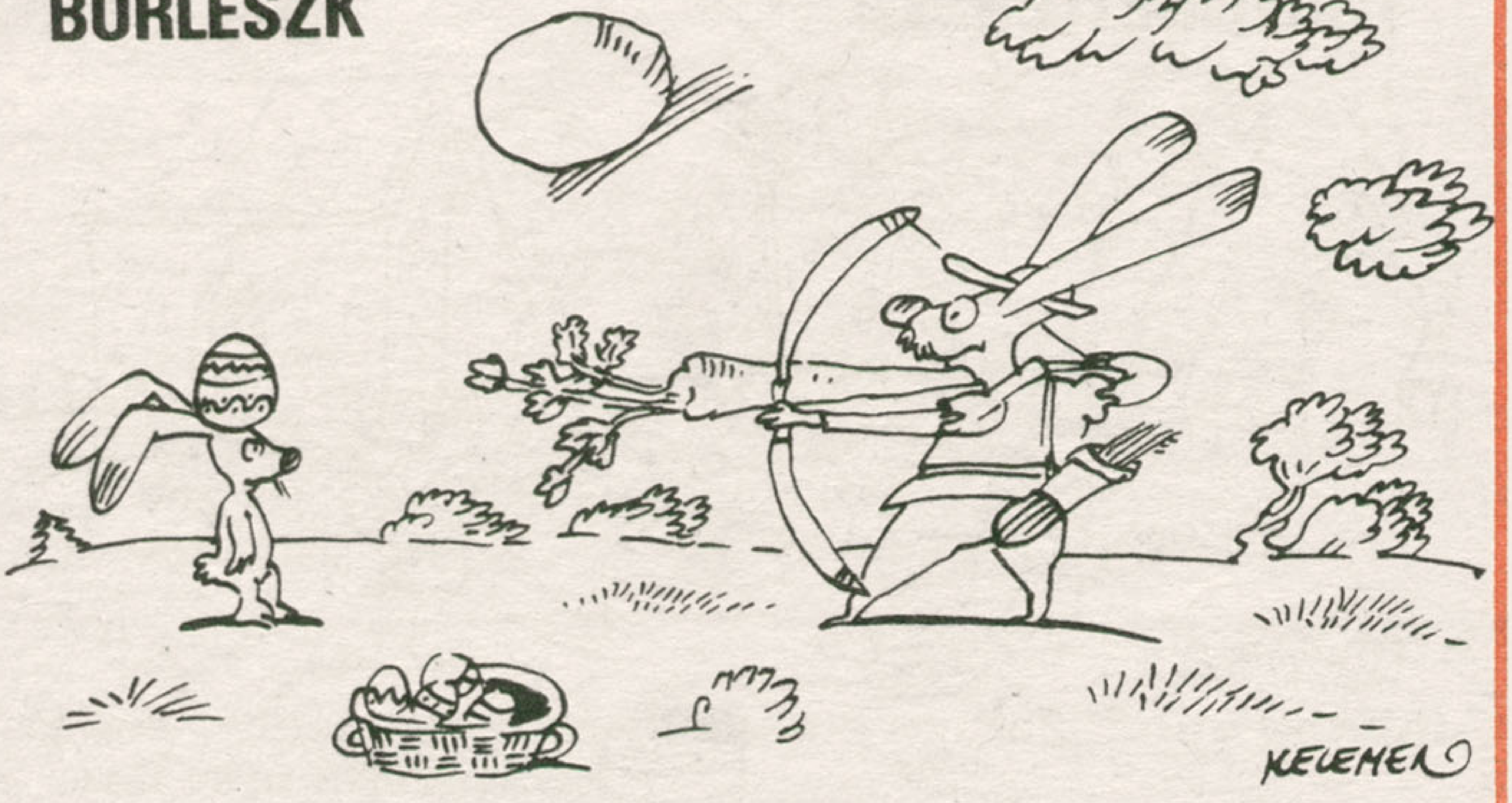
TÜRELMETLENSÉG

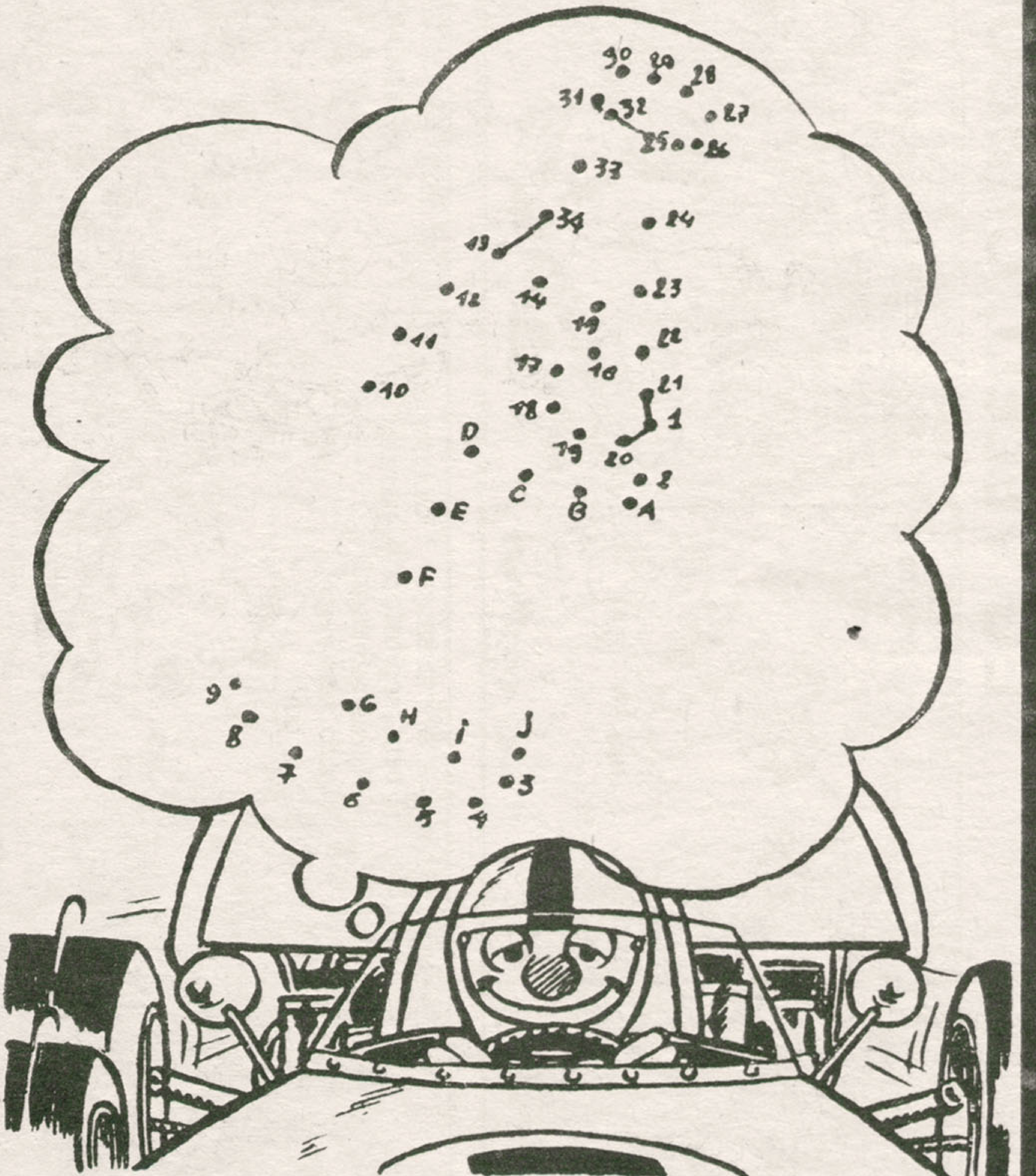

— **Kicsit konzervatív az öreg, de jó szakmunkás!**

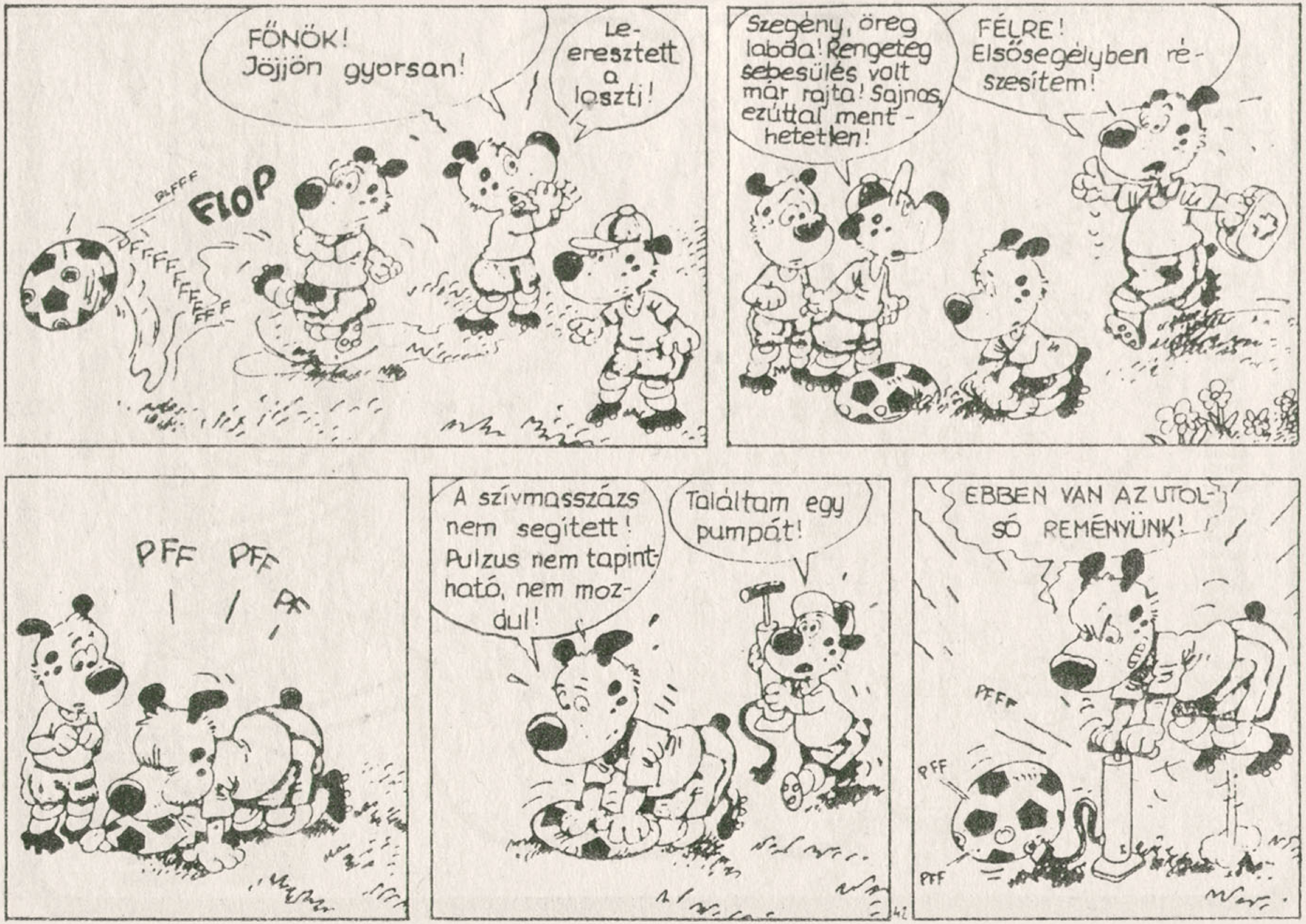
BURLESZK

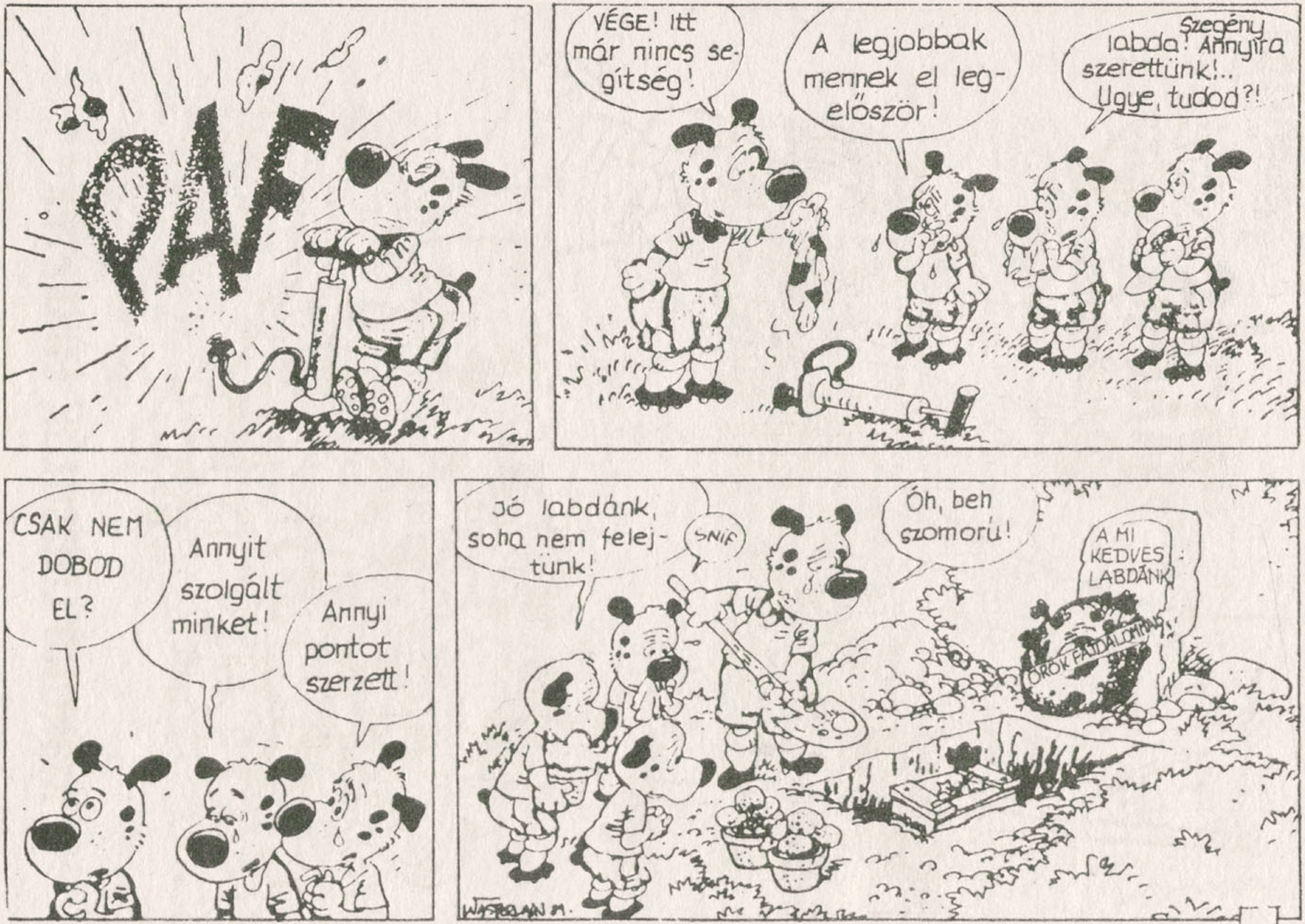

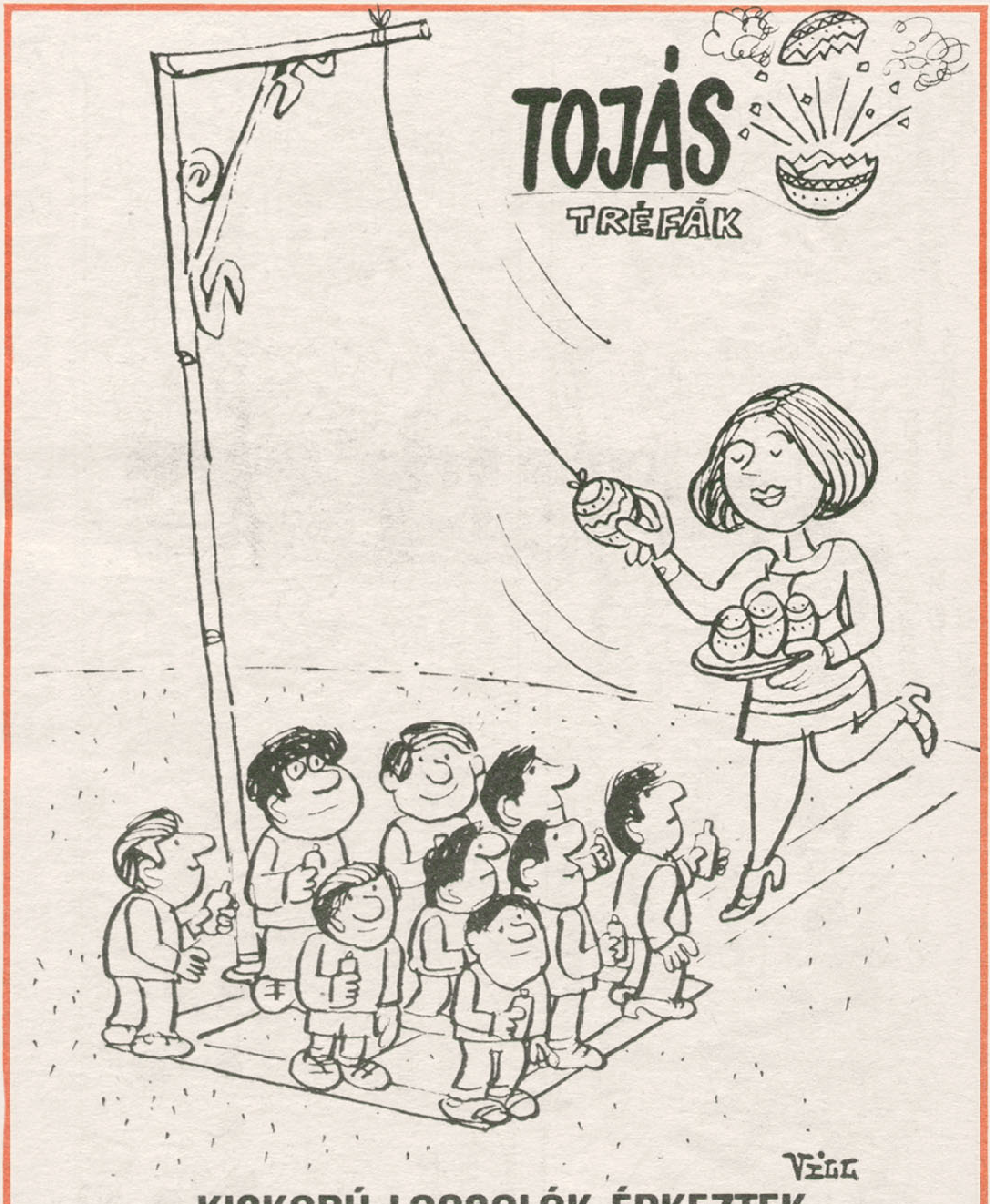
MIRŐL ÁBRÁNDOZIK A VEZETŐ?

1 ÉG VELED, CIMBORA!

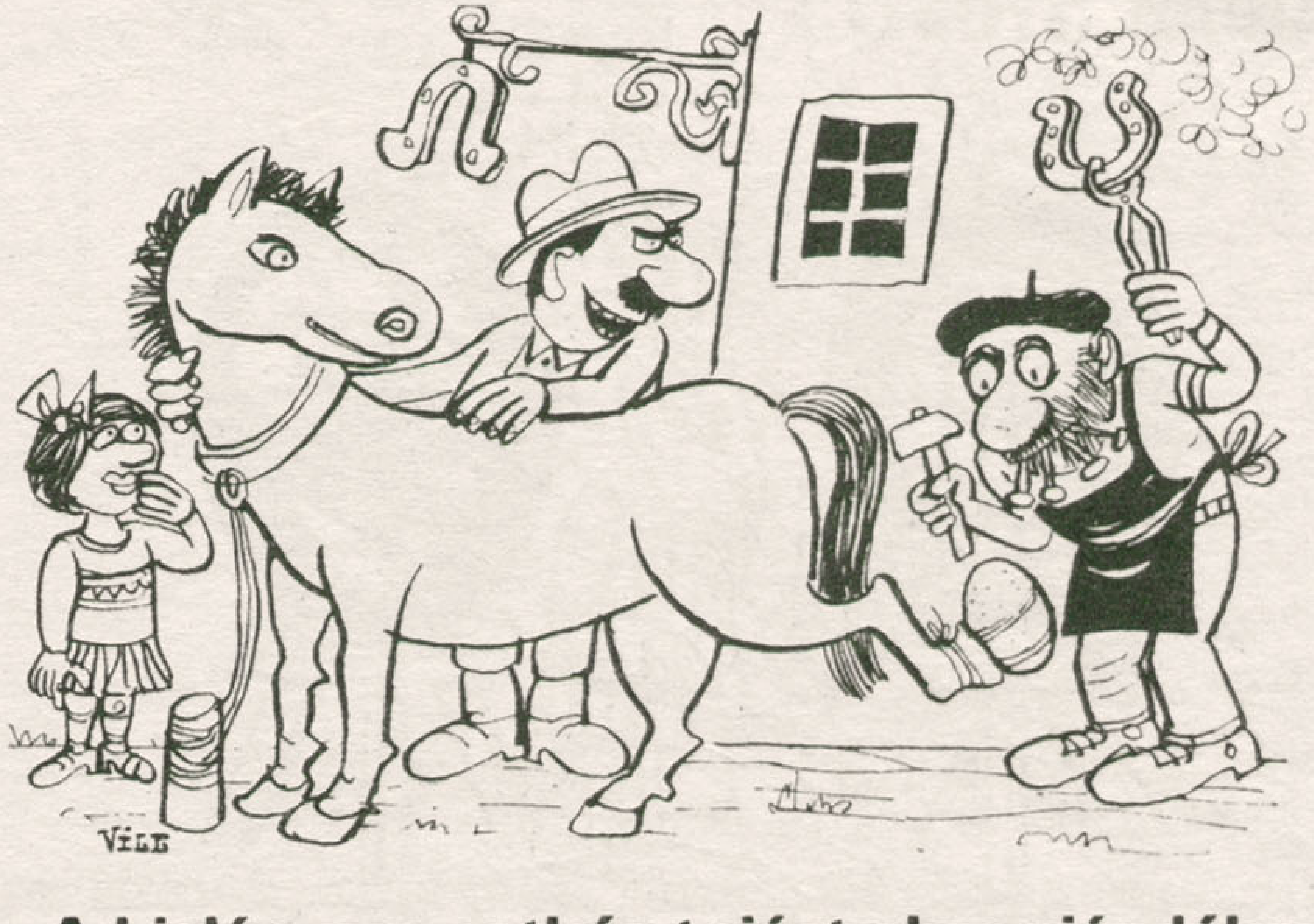

PAF
VÉGE! Itt már nincs segítség!
A legjobbak mennek el legelőször!
Szegény labda! Annyira szerettünk!.. Ugye, tudod?!
CSAK NEM DOBOD EL?
Annyit szolgált minket!
Annyi pontot szerzett!
Jó labdánk, soha nem felejtünk!
SNIF
Óh, beh szomorú!
A MI KEDVES LABDÁNK
ÖRÖK FÁJDALOMMAL

KISKORÚ LOCSOLÓK ÉRKEZTEK

FALUVÉGE

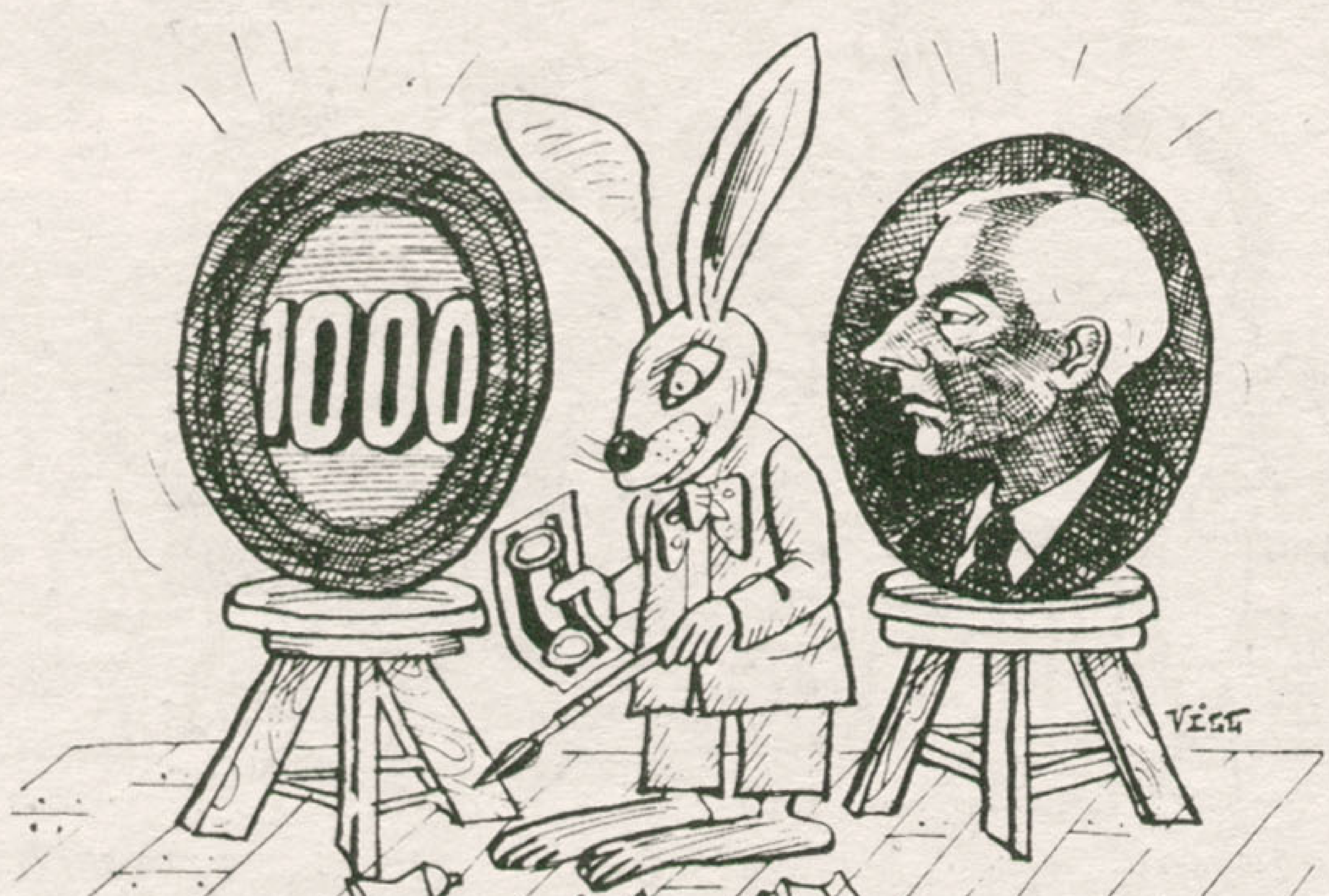

— A kislányom patkós tojást akar ajándékozni!

A KRITIKUS

ANYAGIAS NYUSZI

GAZDAG PAPA

— Hímes tojásaid elkészítéséhez szerződtettem...

CSAK SZÉPLELKEKNEK

Az újságíró kérdést intéz a televízió igazgatójához:

— Mivel magyarázza, hogy a televízió műsora régebben sokkal kedveltebb volt, mint ma?

Az igazgató válasza:

— Fogalmam sincs róla. Hiszen ugyanazokat a filmeket sugározzuk, mint húsz évvel ezelőtt . . .

★ ★ ★

Az író: — A verseimet most kétszer annyian olvassák, mint ezelőtt.

A kolléga: — Miért, megnősültél?

★ ★ ★

— Csodálatosan szép képeim vannak.

— Milyen korszakból?

— Abból, amikor még volt pénzem.

★ ★ ★

— Ki az operaénekes?

— Az az ember, aki énekel, ahelyett hogy vérezne, amikor tőrt döfnek a szívébe.

★ ★ ★

Karcsi és Peti egy koncertterem mellett megy el, ahonnan kihallatszik a zene.

— Ez Bach — mondja Karcsi.

— Nem játszik rosszul — mondja Peti.

★ ★ ★

— Hogy is végződött a regényed, amelyikről egy évvel ezelőtt beszélgettünk? — kérdezi az egyik író a másiktól.

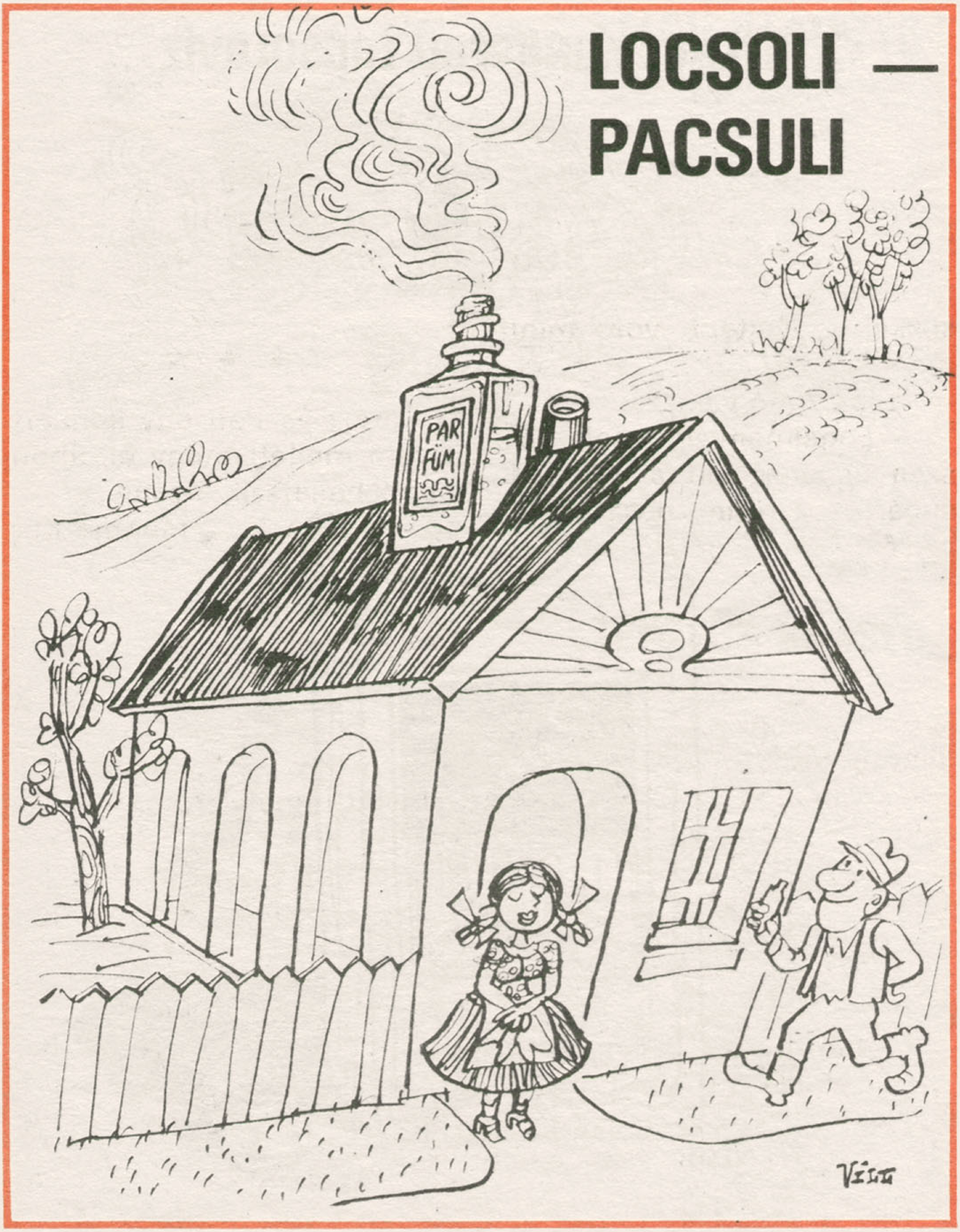
— Tragikusan. Senki nem akarja kiadni.

★ ★ ★

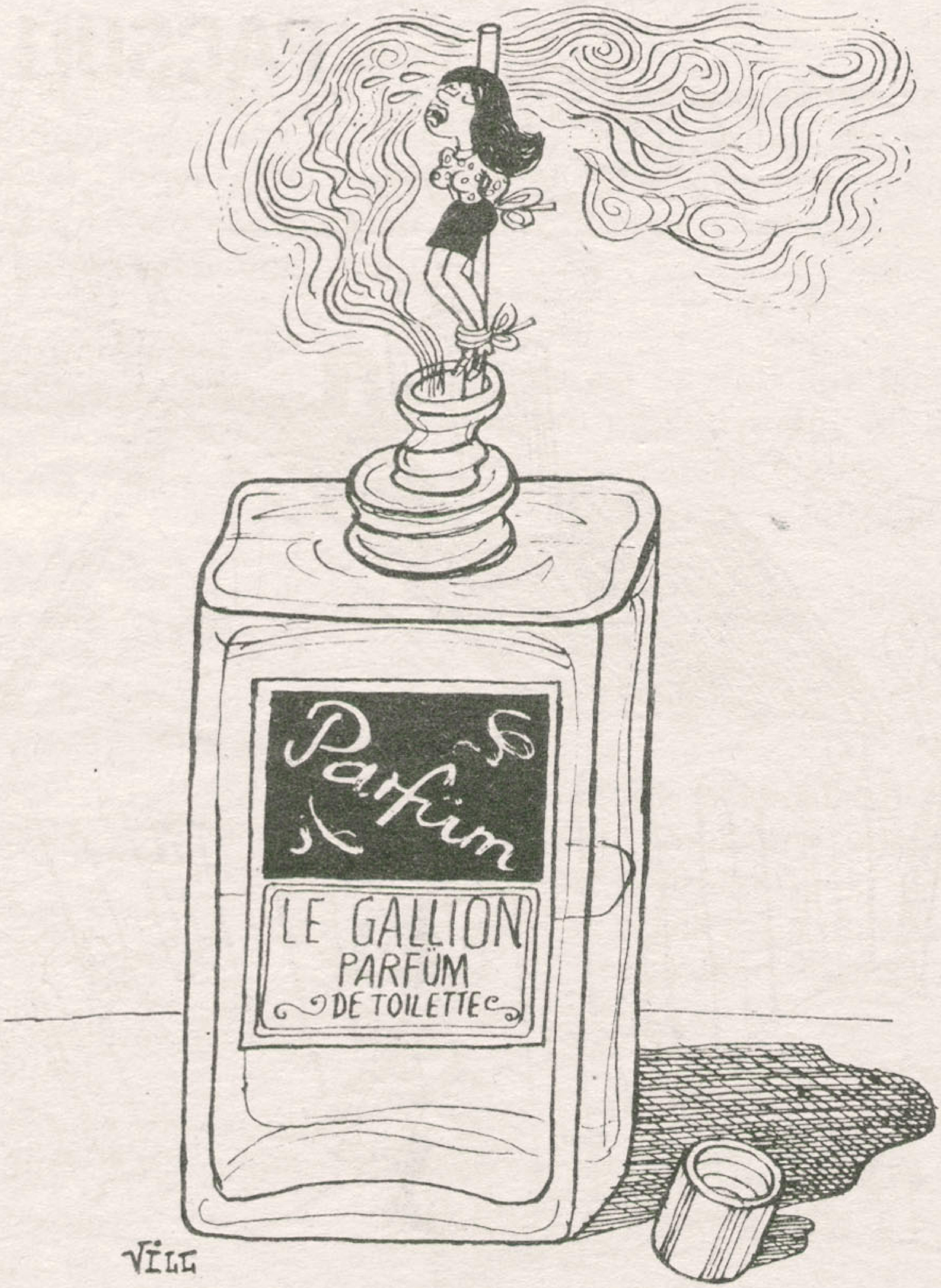
— Na, Zsuzsi, tudod-e, hogy mi porozza be a növényeket?

— Az autó!

LOCSOLI — PACSULI

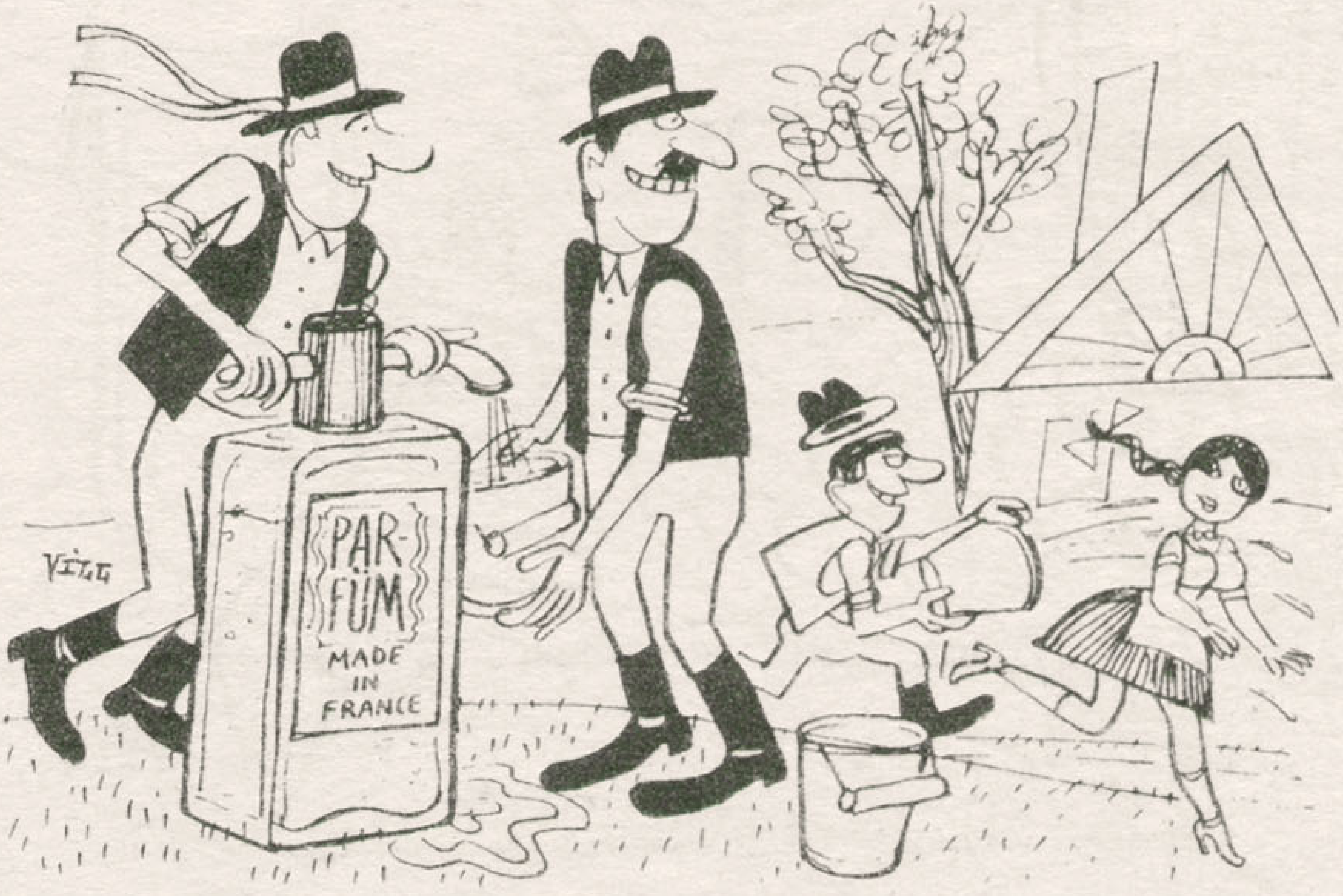
GYENGE MINŐSÉGŰ LOCSOLÓVÍZ

KELETI ILLATSZER

TEHETŐS KÖZSÉG

ILLATOS LEHELET

— Sok locsolója volt a lánynak, apjuk! ...

Hahota 42.

Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó Vállalat.

Felelős kiadó:
DR. KIRÁLY G. ISTVÁN
igazgató.
Felelős szerkesztő:
HORVÁTH MIHÁLY.
91—0543
Szikra Lapnyomda, Budapest.
Felelős vezető:
Dr. Csöndes Zoltán
vezérigazgató.

* * *

Szerkesztők:
CSER GÁBOR, FORRAI JÁNOS.

* * *

HAHOTA
Budapest,
Jászai Mari tér 5.
1397
Megjelent 5,95 A/5 ív terjedelemben.
ISSN 0230—1636

KÉSZÍTETTÉK:
Balogh Mária
Bán Attila
Czifferszky Béla
Czifferszky Béláné
Csehi János
Cser Gábor
Csuzi Zsuzsa
Dallos Jenő
Dargay Attila
Endrődi István
Faragó György
Forrai János
Galambos Szilveszter
Görög Júlia
Horváth Mihály
Kelemen István
Mező István
Nádasi Tibor
Peterdi Pál
Rohrmann Katalin
Sajdik Ferenc
Vadas Erika
Vág Ernő
Zábó Gyula

ÁRA: 35,— Ft
MAMA